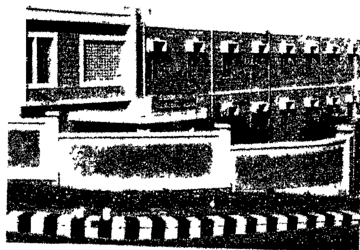

SAPTHAGIRI

50
TIRUMALA TIRUPATI DEVASTHANAMS

1

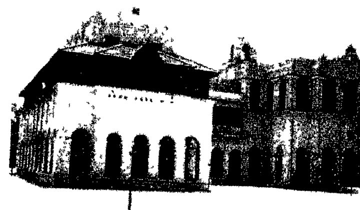

5

2

6

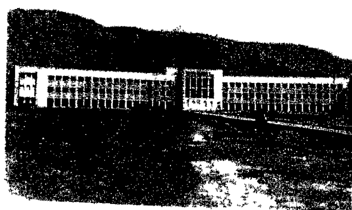
3

7

4

8

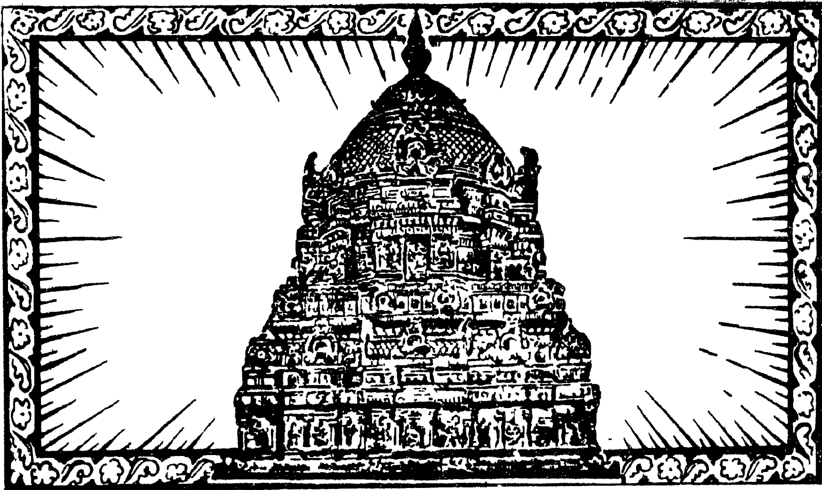
பொங்குபல சமயமெனும் நதிகளெல்லாம்
புகுந்துகலந் திடநிறைவாய்ப் பொங்கி ஓங்குங்

கங்குகரை காணாத கடலே எங்குங்
கண்ணுறக்கக் காணுகின்ற கதியே அன்பர்

தங்கநிழல் பரப்பிமயற் சோடை யெல்லாந்
தணிக்கின்ற தருவேபூந் தடமே ஞானச்

செங்குமுதம் மலரவரு மதியே யெல்லாஞ்
செய்யவல்ல கடவுளே தேவ தேவே-

(திருஅருட்பா)

தனிப்பிரதி ரூ. 1

வருடச் சந்தா ரூ. 12

பிப்ரவரி 1984

மலர் 14
இதழ் 9

சிறப்பாசிரியர்.

திரு. ஜி. குமாரசுவாமி ரெட்டி I.A.S.,
செயலாட்சித் தலைவர்,
தி.தி தேவஸ்தானம், திருப்பதி.

ஆசிரியர்.

திரு. கே. சுப்பாராவ், எம்.ஏ.

துணையாசிரியர்:

திரு. என். எஸ். ராமமூர்த்தி, எம்.ஏ.,

அச்சிடுபவர்:

திரு. எம். விஜயகுமார் ரெட்டி,
மேலாளர்,
தி. தி. தேவஸ்தான அச்சகம்,
திருப்பதி.

பிரதிகளுக்கு:
THE WELFARE OFFICER
Publication Section, T.T.D.
K. T. Road,
TIRUPATI.

உள்ளுறை

2, 3 அட்டைகளில்:	தி. தி. தேவஸ்தானத்தாரின் கல்வி மற்றும் சமூக நிறுவனங்கள்.
4-வது அட்டையில்:	தி. தி. தேவஸ்தானத்தாரின் மற்றைய கோயில்கள்.
புகைப் படங்கள்:	தி. தி. தே. புகைப்படத்துறை.
அட்டைப்பட சித்திரம்:	கே. ஜகதீஷ்.

உங்களுடன்....

மனிதன் அழுகுரலுடன் இப்பூவுலகில் அடியெடுத்து வைக்கும்போது, பெற்றோரும் உற்றோரும் இனிப்புகள் வழங்கித் தங்கள் சந்ததி தொடர்ந்தமைக்கு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றனர். ஓராண்டு முடிந்ததும் அவனுக்கு முதல் பிறந்த நாள் கொண்டாடி அவன் வளர்ச்சியை அனுபவிக்கின்றனர். ஆண்டுகள் பல கழிகின்றன. அவனுக்கு மணிவிழா என்றும் வைரவிழா என்றும் கொண்டாடும் போது, அந்நிலையில் இச்சமுதாயத்தில் தனிமனிதன் ஒருவனின் பங்கும், அவன் ஆற்றலும் பேசப் பெறுகின்றன. இதுபோன்ற விழாக்களையே வெள்ளி விழா, பொன் விழா, வைரவிழா என்று பல நிறுவனங்கள் கொண்டாடும் போது அவற்றின் வளர்ச்சி பற்றியும், நாட்டின் சமுதாய, பொருளாதார நிலையில் அவை ஆற்றிய பங்குபற்றியும் மக்களுக்குத் தெரிய வருகின்றது. அது மற்றைய நிறுவனங்களுக்குத் தன்னம்பிக்கையினைத் தருவதாக அமையும். இவ்வகையில் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம், தன்னுடைய பொன் விழாவினை இம்மாத இறுதியில் கொண்டாட உள்ளது. ஒரு நிறுவனத்தின் விழா என்றால் அதன் தொடக்கம் வளர்ச்சி நன்கு தெரிந்திருக்கும். ஆனால் திருமலைக் கோயிலின் பொன் விழா என்றால் அதன் சரித்திரம் என்ன அத்தனைக் குறுகியதா என்ற வினா எழலாம்! வேதங்களாலும், புராணங்களாலும், இலக்கியங்களாலும் புகழப்பெறும் திருமலையின் சரித்திரத்தை எழுத, அம்மாலவன்தான் மற்றுமொரு அவதாரம் இப்புவியினில் புரிந்திட வேண்டும். திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் எனும் பெயரில் திருமலைக் கோயில் நிருவாகப் பணிக்கென ஒரு தனிச் சட்டம் இயற்றிய நாளிலிருந்து இந்தப் பொன்விழா கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

திருமலையும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதியினை உள்ளடக்கிய இன்றைய சித்தூர் மாவட்டப் பகுதியினைச் சாதவாகனர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து கி.பி. 4-ம் நூற்றாண்டு இடைப் பகுதியில் பல்லவர்கள் மீட்க, அப்பகுதியின் முழு ஆதிக்கம் கி.பி. 7-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 10-ம் நூற்றாண்டு வரை அவர்கள் வசம் இருக்க, 13-ம் நூற்றாண்டு இடைப்பகுதி வரை சில காலம் சோழர்களாலும், பாண்டியர்களாலும் இப்பகுதி ஆளப்பட, கி.பி. 1336 முதல் 17-ம் நூற்றாண்டு இடைப்பகுதி வரை விஜய நகர மன்னர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தது. பின்னர் இப்பகுதி முஸ்லீம் மன்னர்கள் வசம் வந்து, ஆற்காடு நவாபின் அரசாட்சியின்கீழ் கி.பி. 1800 வரை அமைய, மைசூர் போருக்குப் பிறகு, 1801-இல் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் இக்கோயிலின் நிருவாகப் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டனர். இந்து சமய விஷயங்களில் தலையிட விரும்பாத அக்கம்பெனியார், அக்கோயில் நிருவாகத்தினை 1843-இல் திருப்பதி ஹதிராம்ஜி மடத்தினர் வசம் ஒப்படைக்க, இறுதியில் அப்போதைய தமிழக அரசு 1933-இல் திருமலைக் கோயிலின் நிருவாகத்தினை ஏற்றுக் கொண்டு இக்கோயில் நிருவாகத்திற்கெனத் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான நிருவாகச் சட்டம் ஒன்றினை அமுலாக்கி, அவ் அரசினால் நியமிக்கப்பட்ட பொறுப்பாண்மைக் குழுவின் மேற்பார்வையின்கீழ் இச்சட்டத்தினைச் செயற்படுத்தியது. பின்னர் 1956-லிருந்து ஆந்திர மாநில அரசின் அறநிலையத்துறையின்கீழ் இக்கோயில் நிருவாகம் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவ்வாறு பல்வேறு கால நேரங்களில் பல்வேறு அரசுகளின் ஆட்சியின்கீழ் திருமலைக் கோயில் இருந்து வந்தபோதிலும் இக்கோயிலின் சிறப்பும், பெருமையும் அவர்களுடைய கவனத்தை வெகுவாகவே கவரச் செய்தது. இக்கால நேரங்களில் திருமலையிலும், திருப்பதியிலும் பல ஆக்கப் பூர்வமான பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தும், 1933 முதல் திருமலையும் திருப்பதியும் முழு அளவில் நிருவாகத்தின்கீழ் வளர ஆரம்பித்தது. இக்கோயிலின் வருமானம் பல்வேறு சமய, சமுதாய திட்டங்களைத்தொடங்கவும், வளரச் செய்யவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம், யாத்திரிகர்கள் நலன்களை மனதிற்கொண்டு, அவர்களுக்கெனத் தன் வருமானத்தில் அதிக அளவினை, போக்குவரத்து, தங்கு வசதி, தரிசன வசதி, உணவு வசதி சம்பந்தப்பட்ட பல திட்டங்களுக்கென ஒதுக்கியது.

இது மட்டுமன்றிச் சிறுவர் அநாதை இல்லம், குருடர், செவிடர் பள்ளி, உடல் ஊன முற்றோர் நிலையம், தொழு நோய் விடுதி, இலவச மருத்துவ நிலையம் போன்ற அறநிலையங்களையும், இந்து சமய கலாசார மேம்பாட்டினை வளர்த்திடும் வகையில் வேத பாடசாலை, சிற்ப நிலையம், இசை மற்றும் நாட்டியக் கல்லூரி போன்றவற்றையும், பல தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் போன்ற பல சமுதாய மேம்பாட்டு நிறுவனங்களையும் தொடக்கி வைத்துத் திறம்படச் செயற்படுத்தியும் வருகின்றது. இது மட்டுமன்றி நாட்டிலுள்ள பல்வேறு பழைய கோயில்களைப் புதுப்பித்தல், புதிய கோயில்களைக் கட்டுதல், இலவசமாகத் தெய்வத் திருவுருவச் சிலைகளை வழங்குதல், திருமணக் கூடங்களைக் கட்டுதல், மலிவு விலையில் சமய நூல்களை வெளியிடுதல் போன்ற பல பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. இவையாவும் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தின்கீழ் செவ்வனே நடைபெற்று வரும் திருப்பணிகளாகும். இத்திருப்பணிகள் வெற்றியுடன் செயற்பட பல்வேறு காலம் மற்றும் பதவி நிலைகளில் தங்களையே அர்ப்பணித்தவர் பலர். அவர்களைத் தன்னுடைய பொன் விழா கொண்டாடும் இத்தருணத்தில் தி. தி. தேவஸ்தானம் நினைவு கூர்கின்றது.

இந்து சமயமும் இந்திய சமுதாயமும் மேலும் மாண்புறும் வகையில் தி. தி. தேவஸ்தானம் இதுவரை தொடங்கிய நலத்திட்டங்களும், எதிர்காலத்தில் எடுக்க இருக்கும் செயல்திட்டங்களும் வெற்றியுடன் திகழ்ந்திட, இப்பொன் விழா தி. தி. தேவஸ்தான மேலாண்மைக்கும், அதன் ஊழியர்களுக்கும் ஒரு நம்பிக்கை ஒளியாகத் திகழும் என்றே நம்புகிறோம். நல்லோரின் வாழ்த்துக்களையும், யாத்திரிகர்களின் ஒத்துழைப்பினையும் பெற்று எதிர் காலத்தில் மேலும் பல விழாக்களைச் சீருடனே கொண்டாடிட அம்மாலவனின் திருவடிகளைத் தொழுதேத்துகின்றோம்.

சிவனார் பெருமை

சைவ சமயத்தவரால முழுமுதற் பரம்பொருளாகககொண்டு போற்றி வழிபடபபெறும் எல்லாம்வல்ல இறைவனும்சிவபெருமானை,'சிவன' என்றும் 'சிவம' என்றும், 'சிவபரம்பொருள' என்றும் குறிதது போற்றியும வழிபட்டும் வருகினறோம். சிவபரம் பொருள உலகம உயயும் பொருட்டும், அடியாா களுககு அருள புரியும் பொருட்டும் திகழும் பல் திருக்கோலங்கள் உள்ளன

முபபத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து நினற சிவபரம்பொருள்— சுத்த சிவம் அந்த தத்துவங்களில் நின்று ஒழுகி ஐந்தொழில்களையும் செய்து ஆனமாககளின் மூனறு மலங்களையும் போக்கி, வீடுபேறு அருள அருவம், அருவுருவம், உருவம் ஆகிய திருமேனி கொண்டு விளங்குகின்றார்.

அருவத்திருமேனியை உடைய சிவம்'சத்தர்' என்றும் அருவுருவ திருமேனி உடைய சிவம் 'பரம்பொருள்' என்றும், உருவ திருமேனி உடைய சிவம் 'பிரவிருத்தா' என்றும் அழைப்பர். இம்முத்திற உருவ வேறுபாடு 'சிவசக்தி வடிவ நிலை அது மரமும் வயிரமும் போல சிவத்தோடு சக்தியும் பிரிவின்றித் திகழும் நிலை. மரம-சக்தி; வயிரம-சிவம.

அருவநிலை :

இநத சிவ வடிவம், சுத்த (சிவ) தத்துவத்திலும், ஞானமே திருமேனியாக உள்ளது இதை'நிட்கள சிவம்' எனறும் 'நின்மல சிவம்' என்றும் கூறுவது உண்டு. நிட்களம் என்பது வடிவம இல்லாதது என்றும் அதில் ஞானசக்தி தனிததும கிரியா தனித்தும் பொருந்தி வியாபிக்கும். இநநிலையை 'இலய சிவம்' என வழங்குவர். இலய சிவம் என்பது படைத்தல் முதலிய ஐந்தொழிலைச் (அழித்தல், படைத்தல், ஆக்கல், தொழுதல், மறைத்தல்) செய்யும் இச்சையுடையது. இந்த சிவம் ஞான சக்தியை பொருந்தி நின்றால் சிவன் எனவும் கிரியா சக்தியை பொருநதி நினறால் சக்தி என வழங்குவா அருவ நிலையாகிய நிட்கள சிவம, கண்ணால் பார்க்கமுடியாது. ஆனால் மனத்தினால் தியானித்து வழிப்படத்தகக ஞான வடிவம் கொண்டது.

அருவுருவநிலை :

இந்த சிவத் திருவுருவம் சாதாகிய தத்துவத்தில் (மூர்த்தி தத்துவம்) போற்றிப் புகழபபடுவது. இதை சகள நிட்கள சிவம் எனறும் கூறுவர். சகள நிட்கள சிவம் எனபது வடிவுடையதும வடிவில்லாததும் ஆகிய இரு தன்மையும் கூடி நிற்பது. ஞானச் சக்தியும் கிரியா சகதியும் சமஅளவில் பொருந்தி தியானிப்பது. இதை போக சிவம் என்றும் அழைப்பர். இந்த சகள நிட்கள சிவமே சிவலிங்க வடிவாகும். சிவலிங்கம் 'அசலலிஙகம்' என அழைக்கப் பெறும். அசலம் என்பது போக்கு வரவு இல்லாதது எனப்பொருள் படும். மூலஸ்தானத்தில் உள்ளது.

திரு. க. சங்கரன்—ஆற்காடு

(45-ம் பக்கம் பார்க்க)

தெப்போற்சவத்தின்போது பார்வதி, கங்கா தேவி சமேத ஸ்ரீ கபிலேஸ்வரர்.

சைவ சமய நெறிமுறைகள்

சைவம் இறை, உயிர, தளை எனும மூனறு பொருளகளை அடிப படையாகக் கொளகிறது இவற்றுள் இறை எனபது பேரறிவும, பேராற்ற லும், பேரருளும உடையது. உயி ருக்கு உறவாக இருககிறது

தளை எனபது ஆணவமாகும. இத னுடன கன்மம, மாயை எனபன தொடா புடையன. ஆணவம உயிா களுடன் உறற நோய் போல அமை கிறது. மாயையும், கனமமும, ஆண வமலம் நீஙக இறைவனுல காரியப் படுததபபடடு உடல் முதலியனவாக வும், இருவினைகளாகவும தொடுககப் படுகினறன இருவினைகளே பிறப் பிறகுக் காரணமாக உ ள ள ன. இதனையே சைவம் இருவினை ஒப்பு எனக குறிபபர். இவ்வாறு ஒரு வனது அறிவில் இருவினை ஒப்பு என் னும் நிலை தோன்றுவதே அவனது ஆணவம் முதலிய மலங்கள் நீங்கு தற்குரிய பருவமாகும் இப்பரு வத்தை வருவிப்பனவே சிவ புண்ணி யங்கள அலலது தவம் எனச் சைவ நூல்கள் கூறுகின்றன.

எல்லாப பாவங்களும் சிவ புண்ணி யததினுலே தீரும. அநதச் சிவ புண் ணியம் பெறச் சைவம சரியை, கிரியை, யோகம, ஞானம எனனும் வழிமுறைகளைக்கூறுகிறது இவறறை முறையே தாசமார்க்கம அல்லது தொண்டுநெறி, சத்புத்திர மார்ககம அல்லது மகனமை நெறி, சகமாரக கம் அலலது தோழமைநெறி, சன மார்க்கம் அல்லது ஞானநெறி எனறு அழைப்பர். இந்நானகு நெறிகளை யும் விளக்கமாக இங்குக காண் போம்.

தாசமார்க்கம் அல்லது தொண்டு நெறி :

உயிர்களின அறிவு, படிமுறை யால் மலாச்சி அடைந்து தமமையும் முதல்வனையும் உணரும் எனும் அடிப் படையில் வகுக்கப்பட்ட நெறிமுறை களில் முதலாவதாகிய சரியை என் பதைக் கொண்டு அமையும் நெறியே இந்நெறியாகும். உயிர் முதலில் இறைவனை உருவம் உடையவனுய் உணரும். அவ்வுணர்ச்சியால் அவனை அணுகும் போது கை, கால், கண், முதலிய புறக்கருவிகளால்தான் இறைவனை தலைப்பட்டு அடையக் கூடும் இவ்வாறு முதல்வனது உரு வத் திருமேனியைப் புறத் தொழில் அளவினுவாக அணுகும் முறையே சரியையாகும். 'தலையே நீ வணங் காய்' என்னும திருவங்கமாலையில், திருநாவுக்கரசர் கூறுவன எல்லாம் இச்சரியையுள் அடங்கும. இச்சரியை தமது நெறியாகக் கொண்டு வாழ் வோர் இறைவனை எஜமானனுகவும், தன்னைத் தொண்டனுகவும் கொண்டு வழிபடுதலால் இதனைத் தாசமார்க் கம் அல்லது தொண்டு நெறி என அழைப்பர் சிவாலயங்களில் மெது வாக உள்ள திருவலகினுலே பெருக்கி,

திரு: மீ. சீனிவாசன், எம்.ஏ , பி எட். பரமக்குடி.

திருமெழுக்கிடடு, தன்னுடைய நந்த வனத்தில் உண்டான பூக்களால் மாலைகள் புனைந்து, தோத்திரப் பாடல்களால் துதித்தும, பணி செய் வதே தாசமார்க்கம் என்பதும், இந் நெறியில் நிற்பவர்க்கு வரும் பத முத்தி ஈசன் உலகினில் இருத்த

னாகிய சாலோகம் என்பதைச் சைவ-நூலாகிய சித்தியார் என்னும் நூல்,

தாதமார்க் கமசாறறிற் சங்கரன்தன் கோயில்
தலமலகிட டிலகுதிரு மெழுக் குமசாததிப்
போது களுங் கொய்துபூந தார்மாலே கண்ணிபு
புனிதற்குப பல சமைததுப புகழ்ந்து பாடித்
திதில் திரு விளக்கிட்டுத் திருநந்த வனமுஞ்
செயதுதிரு வேடங்கண்டால அடி யேன் செய்வ(து)
யாதுபணி பீரெனறு பணிநதவர்தம் பணியும்
இயற்றுவது; இச்சரியை செய்வோர் ஈசன் உலகிருபபார்.

என்னும் பாடலால் விளக்குகிறது

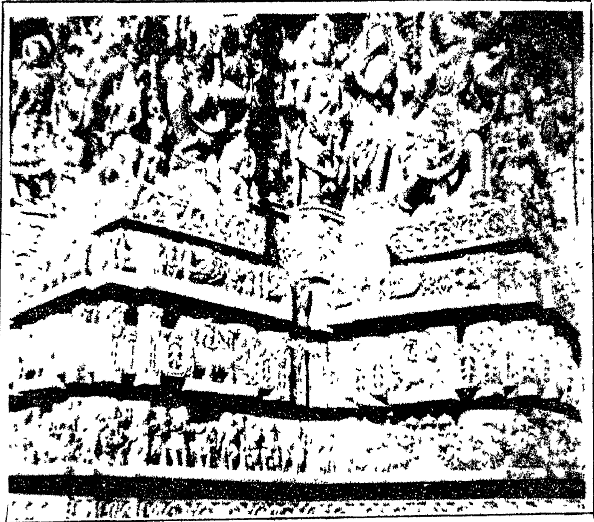
இந்நெறி நின்று தொண்டு செ தவர் திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகளா வார். அவர் தமது திருப்பாட்டில்,

"நிலபெறுமாறு எண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலும எமபிரானுடைய கோயில்புக்குப் புலர்வதனமுன்
அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டு பூமாலே புனேந்தேத்தி புகழ்ந்துபாடி
தலேயாரக் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடி சங்கராஜய போறறி போற்றி எனறும
அலேபுனல் சேர்செஞ்சடை எம்மா!நீ என்றும
ஆரூரா என்றெனறே அலரா நில்லே!"

எனறு கூறிப் பரவசமடைகிறுர். கோயில்கள் தோறும் சென்று உழ வாரத திருப்பணி செய்து அவர் பெருமை பெற்றுர்.

சத்புத்திர மார்க்கம் அல்லது மகன்மை நெறி:

இறைவனைத் தந்தையாகவும், தான் அவனுககு மகனுகவும் எண்ணி வழி படுதலே இந்நெறியாகும. இதனே கிரியை எனறு கூறுவர்.

ஹளபேடு சிறபங்கள்-பேலூர்-கர்நாடக மாநிலம்.

மலர், புகை, ஒளி, திருமஞ்சனம், திருஅமுது முதலியவற்றைச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு, பின் இடததூய் மையும், உடலேயும், தனனேயும தூயமை செய்து கொள்ள வேண்டும். பொருள் தூய்மை, மந்திர தூய்மை, சிவலிங்கத் தூய்மையும செயதல வேண்டும் சிவலிஙகத்தில் இறைவன் இருப்பதாகக் கருதி திருமுழுககு, ஆடை, அலங்காரம, நிவேதனம் அர்ச்சனே, தோததிரம், தூப தீபம் முதலியவற்ருல் வழிபடல வேண்டும். பினபு சிவாக்கினியை வளர்த்து ஹோமம் செயதல் வேண்டும். இதனேச் சிவஞான சித்தியார்,

புத்திரமார்க் கம்புகலில புதியவிரைப போது
புகையொளிமஞ் சனமஅமுது முதல் கொண்டு ஐந்து
சுத்தி செய்து ஆசனம் மூர்த்தி மூர்த்தி மானமாம
சோதியையும் பாவித்து ஆவா கித்துச் சுத்த
பத்தியிஞல் அருச்சித்துப் பரவிப போற்றிப்
பரிவிஞெடும் எரியில்வரு காரிய மும் பண்ணி
நித்தலும் இக்கிரியையினே இயற்று வோர்கள்
நின்மலன்தன் அருகிருபபர் நினே யுங்காலே

எனும் பாடலால் கூறுகிறது. இந் நெறியை ருக்வேதம்,

'தவசரியே மாநதோமர்ஜயந்த ருத்ராயத்தே ஜன்மி சாரு சித்ரம'' என்கிறது. இந்நெறி வழிநின்றவா திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளா ஆவார் கள். இவவழி நிற்பவர்க்குக் கிடைக் கும் பதமுததி இறைவன் அருகில் அகத்தொண்டு இயற்றும் சாமீப் பியம ஆகும்.

சகமார்க்கம் அல்லது தோழமைநெறி:

சரியையாலும், கிரியையாலும் அறிவும, அன்பும வளரபபெற்ற உயிர்கள் எண்வகை உறுப்பின தாகிய யோகநெறியை மேற் கொண்டு இறைவனே அகத்தொழில் அளவால் வழிபடுகின்றன. இய

மம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், தாரணை, பிரத்தியாகாரம், தியானம, சமாதி ஆகிய எணவகை உறுப்புகளால யோகநெறி மேற கொள்ளபபடும். இயமம் எனபது மனத்தைத தீயநெறியில செல்ல விடாது தடுததல. நியமம் என்பது மனததை நனநெறிகளில புகுதது தல். ஆசனம எனபது வருத்தமும, மகிழ்வும இனறி ஒரே நிலையில இருக்கப பழகுதல். பிராணாயாமம எனபது உயிாப்பை ஒழுஙகுபடுததி நெறிப்படுததுததலாகும இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை ஆகிய நாடிகளையும், அவற்றுள் சுழுமுனைககண் உளள மூலாதாரம முதலிய ஆறு ஆதாரங்களையும தெரிந்து அவவவ் வற்றில் மனத்தை நிறுத்திப் பழக்கு தல் தாரணை எனப்படும. குறிப்பிடட ஒரு வடிவத்தை எண்ணிப பழகுதல பிரததியாகாரம் எனப்படும. அவவெண்ணம் இடையறவுபடாது தொடர்ந்து நிற்கப்பெறுதல் தியானம் எனப்படும. தான் கருதப் படும் பொருளேயாக வேற்றுமை இன்றி கருதுதல் சமாதி எனபபடும. இவை தக்க ஆசானைத் துணையாகக கொண்டு செய்யப்பெற்றவை. இவ் வாறு அகவழிபாடு செய்யவல்லவா இறைவனது திருவுருவததோடு ஒதத உருவுற்று இனபுறுவதாகிய சாருபத்தைப் பெறுவர் என்பதை,

சகமார்க்கம புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி
இரண்டும்
சலிப்பறறு முச்சதுர மூதலாதா ரங்கள்
அகமார்க்க மறிந்து அவறறின் அரும-
பொருள்கள் உணர்ந்து அங்
கணைநததுபோய் மேலேறி அலர்மதி
மண்டலத்தின
முகமார்க்க அமுதுடலம முட்டத் தேக்கி
முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல் முத
லாக வினைகள்
உகமார்க்க அட்டாஙக யோக முற்றும
உழததல் உழந்தவர்சிவனதன
உருவத்தைப பெறுவர்.

என்னும் சித்தியார் பாடலால் அறியலாம். இதனையே சர்வஞான உத்தராகமமும யாகளுவலகிய ஸமிருதியும் இந்நெறியை விளககமாகப பேசுகின்றன. இநநெறி நின்றவர் சுநதரமூர்த்தி சுவாமிகளாவார். ''தோழமையாக உனக்கு நமமை தந்தனம'' என இறைவன கூறியமையால் தம்பிரான் தோழா எனச் சிறநது வாழ்ந்தவர் சுந்தரர். அவா தம திருபபாட்டில், இந நெறியை,

ஓர்நததனன் ஓர்ந்தனை உள்ளத்துள்
ளேநின்ற ஒண்பொருள்
சோந்தனனை சேர்ந்தனை செனறு
திருவொற்றியூர் புககுச்
சார்ந்தனை சார்ந்தனன

எனறு கூறுவதால் அறியலாம்.

சன்மார்க்கம் அல்லது ஞானநெறி :

மேலே கூறப்பட்ட மூனறு நெறிகளாலும் ஏற்பட்ட தவமுதிர்ச்சியில், உயிரின் அறிவினகண் இருவினை ஒபபு என்னும் குறி தோன்றுகிறது. அந நிலையில உயிர்க்கு உயிராக உள் நினறு உணர்ததி வந்த முதல்வன் ஞானாசிரியனாக வெளியே வந்து அப் பககுவப்பட்ட உயிருக்கு ஞானததைக் கொடுககின்றான ஞானம பெறற முததானமா இறைவனின பேரின்ப வடிவில் அமுநதி நினறு சததாகவே விளஙகும நிலையினையும அறிவுறுததுகின்றான இநநிலையில சன்மார்க்கமாகிய ஞானம தோனறப்பெறுகிறது இதனையே சேக்கிழார்,

''சிவனடிசிந்திக்கும திருப்பெருகு சிவ
ஞானம்
பவமதனை அறமாக்கும பாங்கில்
ஓங்கிய ஞானம
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்
வறிய மெய்ஞானம

எனறு கூறியருளகிறார்.

எலலாச் சாத்திரங்களிலும் ஞானம், நான்கு விதமாக பொருள்களை நிச்சயமாக்கிக் கூறுகிறது. அவை பசு, பாசம், பதி. சிவம எனறு பெயர் பெறும. பதி எனப் படுமபோது மநதிர விககிரமாகி உளள சதாசிவ ரூபமான நிலைபபும், சிவம் எனப்படும்போது,

'' அவர்ண விக்ரஹமதேவம வர்ண
விக்ரஹ வர்ஜிதம''

எனச் சகஸ்ராகம வசனப்படி நிாக்குண பிருமமரூபமும ஆகும எனச் சிவாகமங்கள பேசும

அபபடி எலலாம அவன உருவாகவும, அவன் திருக்கோயிலாகவும், அவன செயலாகவும் காணும் அனுபூதிமான்களிடத்தில், அவ்விறைவனை எபபொழுதும பிரகாசிததுக் கொண்டே இருப்பான. அந்த மகான களையும சிவாலயஙகளையும சிவன் என வழிபடுதலே ஞானிகளுடைய இலககணம் எனபதை ரௌவவாக மத்தில சொலலப்படுகிறது அதனையே சிவஞானபோதம,

'' மாலற நேயமும மலிந்தவர் வேடமும
ஆலயந்தானும் அரன்எனத்
தொழுமே''

எனறு கூறுகிறது. அத்தகைய ஞானமே சிவாகமஙகளில் காணும் மெய்ஞானம எனபர் சான்றோர். இநநெறிக்குப் பயன் சிவதத்துவ விளக்கம எனபபடும, சாயுஜ்ஜியம் எனப்படும பரமுததியாகும. இந் நெறி நின்று வாழந்தவரே மாணிக்க வாசகசுவாமிகள ஆவார். தான் பெறற ஆனந்ததை அவர்,

கன்னற் கனிதேர் களிறெனக்
கடைமுறை
என்னையும இருபபது ஆக்கினன்.
எனனிற்
கருணை வான தேன்கலக்க
அருளொடு பரா அமுதாக்கினன்

என்றுவரும் அடிகளால் கூறுகிறார். எனவே இநநானகு முறைகளில் ஒன்றை மேற்கொண்டு சிவத் தொண்டு செயது வாழ்வதே தலையாய கடன என்று சைவம் கூறுகிறது.

திருச்சிற்றம்பலம்!

ஸ்ரீமத்வ ஜயந்தி

பெரும்பாலும் புரட்டாசி விஜய தசமியும் ஏகாதசியும் சேர்ந்த தினத்தன்று மத்வ ஜயந்தியும் ஒன்றாக இருக்கும்படி வருவது வழக்கம். ஏழு நூற்றாண்டுகட்கு முன்பு கி. பி. 1238-ல் உடுப்பிக்குத் தென்கிழக்கில் உள்ள 'பாஜகம்' என்னும் கிராமத்தில் மத்யகேஹ பட்டர் என்பவருக்கு வாசுதேவன் என்று திருநாமம் பூண்டு வாயு பகவானின் அம்ச பூதரு மான மஹா புருஷர் மத்வர் அவதரித்தார். இவருடைய பெற்றோர்கள் பயோவிரதம் என்ற விரதத்தைக் கடுமையாக அனுஷ்டித்து இவரை மகவாகப் பெற்றனர். கன்யா மாதம் புரட்டாசி சுக்லபக்ஷ ஏகாதசி இவர் ஜன்ம தினம். ஸ்ரீமத்வரின் சிறு பிள்ளைப் பருவம் பல அற்புதங்கள் நிறைந்தது. மத்வரின் தகப்பனாருக்குக் கடன் கொடுத்த ஒருவன் மிகவும் அவரைத் துன்புறுத்தினான். மத்வர் தாம் விளையாட்டுக்கு வைத்திருந்த சில புளியங்கொட்டைகளை அவனிடம் கொடுத்தார். அவை தங்க நாணயங்களாக மாறின. மத்வரைப் பணிந்து அவன் சென்றான்.

வாயுபகவானின் அவதாரமான மத்வர் தம் பூர்வ அவதாரங்களான ஹனுமார், பீமன் ஆகியோர் போன்றே அப்பழுக்கற்ற பிரம்மசாரியாகக் காலம் கடத்தினார். அவர்களைப் போலவே வல்மை பெற்றவராக விளங்கினார். ஒருமுறை எண்ணற்ற வாழைப் பழங்களைச் சாப்பிட்டுக் குடம் குடமாகப் பாலை அருந்தி தம்முடைய தபோ சக்தியால் ஜீரணமாக்கி அற்புதம் நிகழ்த்தினார்

லௌகீக இன்பங்களில் நாட்டமில்லாதவராக இருந்து துறவு வாழ்க்கையை இளமையிலேயே மத்வர் மேற்கொள்ள விரும்பினார். தாய் தந்தையர் மறுக்கவே, தம் தம்பி பிறக்கும் வரை காத்திருந்து பிறகு ஸன்யாசம் மேற்கொண்டார். ஸ்ரீ வேதவியாசபகவான் மத்வாசாரியார் முன்பு தோன்றி பிரம்ம சூத்திரங்களின் பொருளை உபதேசித்துப் பூரண ஞானம் பெறச் செய்தார்.

ஒருமுறை உடுப்பியில் மல்பே கடற்கரையில் ஓர் அற்புதம் நிகழ்த்தினார். அங்கு மத்வர் தன்னந்தனியாக நின்றபடி கடலில் புயலில் சிக்கியபடி தத்தளிக்கும் ஒரு கப்பலைக் கண்டார். உடனே ஸ்ரீபகவானைப் பிரார்த்தித்துத் தன் காஷாய மேல் வஸ்திரத்தைக் கப்பலை நோக்கி ஆட்டினார். உடனே கப்பல் தெய்வ சக்தியால் உந்தப்பட்டுக் கடற்கரையை ஆபத்தின்றி வந்தடைந்தது. கப்பல் தலைவன் மத்வரின் காலடியில் விழுந்து பொன்னும் வெள்ளியும் நவரத்னங்களும் சமர்ப்பித்தான். அவற்றை அன்புடன் மறுத்த மத்வர் ஒரு கோபி சந்தனப் பாறையை அவனிடம் பெற்றார். அதை உடுப்பியிலிருந்த ஒரு புண்ய தீர்த்தத்தில் மத்வர் மூழ்கும்படி செய்து வெளியே எடுத்தார். உடனே அழகியதொரு கிருஷ்ண விக்ரஹம் வெளிப்பட்டது. அதை உடுப்பிக் கோயிலில் மத்வர் பிரதிஷ்டை செய்தார்.

மத்வர் நாடு முழுவதும் யாத்திரை செய்து த்வைத சித்தாந்தத்

திரு. பி. சுந்தரராமன், எம் ஏ பி எட்
பழமார்னேரி

தைப் பரப்பினார். மக்கள் ஆண்டவனின் சேவகர்கள் என்பதும், இந்த உலகம் மாயையல்ல உண்மை என்பதும் த்வைத சித்தாந்தம். மத்வரின் தத்துவமுறை தெளிவான பன்மைக் கொள்கையாகும். த்வைதத்தின் கருத்துப்படி தத்துவ ஞானத்திற்கு வேற்றுமைதான் மையமாகத் திகழ்கிறது. (1) இறைவனுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமை, (2) ஆன்மாவிற்கும் ஆன்மாவிற்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமை (3) இறைவனுக்கும் ஜடப்பொருளுக்குமிடையே உள்ள வேற்றுமை, (4) ஆன்மாவுக்கும் ஜடப்பொருளுக்குமிடையே வேற்றுமை, (5) ஒரு ஜடப்பொருளுக்கும்

(44-ம் பக்கம் பார்க்க)

ஆழ்வார் திருநகரி ஊஞ்சல்

ஆழ்வார் திருநகரி :

ஆழ்வார்களால் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடப்பெற்ற நூற்றெட்டுத் திருத்தலங்களுள் திருக்குருகூர் சிறப்பானதாகும். ஆழ்வார்களில் சிறந்தவராகிய நம்மாழ்வார் இந்தத் திருப்பதியில்தான் தோன்றினர். குருகு (ஒருவகைப் புள்) வழிபட்டமையால் குருகூர் என்றும், குருகாபுரி என்றும் இவ்வூர் அழைக்கப்படுகின்றது. திருமகள் ஆதிநாதரை அடையத் தவம் புரிந்தமையால் திருநகர் என்ற பெயரும் இவ்வூருக்கு உண்டு நம்மாழ்வார் தோன்றியமையின் ஆழ்வார் என்ற அடைமொழியுடன் இதை ஆழ்வார் திருநகரி என்று அழைக்கின்றனர்.

சீவைகுண்டம் புதுக்குடிக்குக் கிழக்கே இரண்டு மைல் தொலைவில் உள்ளது திருநகரி. இது ஒரு புகை வண்டி நிலையம். திருநெல்வேலியிலிருந்து திருச்செந்தூர் போகும் சாலை இவ்வூர் நடுவே செல்கின்றது ஆதிநாதப் பெருமாள் பொலிந்து நின்ற ஆதிபிரான் என்று நம்மாழ்வாரால் புகழப் பெறுகிறார். பெருமான் பெயருக்கேற்பத் திருநகரியும் பொலிந்து நின்ற திருநகரி ஆதல் வேண்டும்.

ஆழ்வார் திருநகரியைச் சூழ உள்ள நாடு திருவழுதி வளநாடு எனப் பெயர் பெறும். இந்நாட்டில் தான் ஒன்பது திருப்பதி (நவ திருப்பதி) களும் அமைந்துள்ளன. தண்பொருநை என்று ஆழ்வாரால் போற்றப்படும் பொருநையின் கரையிலேதான் ஆதிநாதர் கோவில் அமைந்துள்ளது. பெருமானுக்குத் திருத்தேரும் அத்தேரோடுந்தெருக்களும் அமைத்தபோது ஆற்றை வடக்கே தள்ளிக் கொண்டு போய் அலைக்கல்லும் படித்துறையும் அமைக்கப்பட்டன.[1]

நம்மாழ்வார் பிறந்தவுடன் உலக நெறிப்படி அழாமல் ஆலயத்தில் உள்ள புளியமரத்தினடியில் அசைவற்று மௌனமாய் இருந்ததால்-இயற்கைக்கு மாறாக இருந்ததால்— மாறன் என அழைக்கப்பெற்றார். இவரிடம் அருள் பெற்றவர் மதுரகவி ஆழ்வார் திருக்குருகூரில் பிற காலத்துச் சிற்றரசர்கள் சிறப்பாக இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. அவர்களுள் 18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த திருக்குருகூர் திருவேங்கட நாதன் என்பான் புலவர்களால் பிள்ளைத் தமிழும், தூதும் பாடிப் புகழ் பெற்றச் சிறப்புடையவன்

திரு த. அழகப்பராசு,
எம். ஏ., பி.ஜி.டி.எம்.,
சென்னை

இவன் ஆதிநாதருக்கு 1290-ஆம் ஆண்டில் கருடவாகனம் செய்தளித்ததாகக் கூறுவர்.

'மன்னு தொள்ளாயிரத்து அறுபத் தய்யாம் ஆண்டு
மாசிமதி மேவு பதிமூன்றாம் தெயதி
பன்னு சுக்கிர வாரம் சுபதி நன்னாளில
(பங்க)யக்கண் மாயர் திருவுளத்துக்
கேறகச்
சொன்னவடிவால் கருடசேவை
மிக்காகத்
தொலவுலகினிற திரதிடடை தானறச்
செயயதான
நனனயவான புகழவளமசோ குருகை
மாறன
நகர்த் திருவேஙகட நாதரசன
தானே [2]

என வரும் பாடலில் குறிக்கப்படுகின்றது. இவரைப் பற்றிய இரு பிரபந்தங்களிலும் இவன் ஊர் குருகூர் எனவே குறிக்கப்படுகின்றது. அவற்றில் ஆழ்வார் திருநகரி என்ற குறிப்பு இன்மையால் இவன் காலத்துக்குப் பின்னரே ஆழ்வார் திருநகரி என்ற பெயர் இவ்வூருக்கு அமைந்து அதுவே நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

இத்தலத்து ஆதிநாதப் பெருமானைச் சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்றது, இவ்வூஞ்சல். இது ஆழ்வார் ஊஞ்சல், ஆதிநாதர் ஊஞ்சல் கவிதை என்றெல்லாம் சுவடியில் குறிக்கப்பட்டிருந்தது.

ஊசலிலக்கியங்களில் இலக்கண மரபுப்படி முதல் பாடல் காப்புப் பாடலாக அமைகின்றது காப்பில் வைணவ இலக்கிய மரபுப்படி புகழ் மிகு இறையடியார் நம்மாழ்வார் துதிக்கப்படுகின்றார். இவர் இயல், இலக்கணம், இசை மூன்றிலும் வல்லவர். அதை,

இயல்பூத்த தொடையடி சீரசைச்
சொறபூத்த
யாபபலங்காரம பூத்த இசை
வல்லாளன்[3]

என்று காட்டுகின்றார் ஆசிரியர். இதன்வழி நமக்குத் தொடை, அடி, சீர் என்பன கொண்டு யாப்பு முறை பிறழாது இசையுடன் இறைவனுக்கு (இயல்) இலக்கியம் படைக்க வல்லவர் நம்மாழ்வார் என்பதை அமுதற் பாடலின் முதலிரண்டு அடிகளில்,

வயல்பூத்த செழுங்கமல வாவி பூத்து
வளமபூத்த திருககுருகூர் மழை
யைக் காணில்
புயலபூத்த திருமேனி பொலிவு பூத்து
பொலிந்து நினற மாதவனூர்.[4]

என்று குருகூரின் வளமும், குருகூர் வாழ இறைவன் ஆதிநாதனின் நின்ற திருக்கோலமும் உரைக்கப்படுகின்றன.

ஆதிநாதர் :

இறைவன ஆதிநாதரது உடலுறுப புகள் பலவும தாமரை மலா போனறு காணப்படுகின்றதாம. கை, கால், உந்தி, வாய, நயனம இவை அனைத் தையும் அவ்வகையில காட்டுகின்றா தணமையான சுதிரை வெண்ணிலவு பொழிநது கொண்டிருககையில ஒற் றைச் சககரத தேரையுடைய உருண டையான மலை போன்ற சூரியன உதயங காட்டுகின்றது.

அவவிறைவனது மார்பு திருவளா கினற அழகிய மாாபு; கௌஸதுபம அணிநத மார்பு அநத ஆதிநாதன தன்னை வணஙகி வழிபட்டோாககுப பிறவியாகிய துனபததை நீககி வீடு பேற்றை அளிபபான எனறெலலாம புகழந்துரைககபபடுகிறுன உலக ளநத அவரது பாதத்தைப பாய மர மாகக் கறபிதது மிக அழகாகப,

பூவுலக முழுவதுமோ ரஙகமாகப
பொலிநதுயர்ந்தவங்க த்தின
நடுவில நடடு
பாயுகஙகா நதியுயாவான விரித்து
நீண்ட
பாயமரபபொற சிலமபலம்பும
பாதம்[5]

எனறு காடடுவதின நயம சுவைத்தற பாலது.

நாலாயிரம எனறு கவிதைகளின எணணிககையைக கொண்டு அளந்து நாதமுனிகள கணடது திருவாய மொழி அபபடி நாதமுனியால தொகுததளிககப் பெறற பிரபநதங கள, அதன் அருமையும் உணர்ந்து கறபார்ககுப பேருவகை ஊட்டும களஞ்சியங்களாகத திகழ்கின்றன.

கவியளந்து கண்டதிரு வாய்மொ
ழிச்சொல்
கனிவளர்ந்து நாதமுனி கொண்ட
தானம
செவியளாந்து கருத்தளித்து கனியும
பாலும
தேனுமொனறுயக் கலந்ததென
தித்திபபாக[6]

இநத இறுதி இரண்டு வரிகள பின னர் வநத இலககியப் படைப்பாளா எழுதுகோலிலும பட்டுத தெரிககின றன. அவை இவ்வரிகளின திறத்தை எடுததுக் காட்டுவனவாய அமைந துள்ளன.

தனித்தனிமுக் கனிபிழிந்து வடித்
தொனறுய்க் கூட்டிச
சாக்கரையும கறகண்டின பொடியு
மிகக் கலந்தே
தனித்தநறுந் தேன்பெயது பசும
பாலும் தேங்கின
தனிபபாலும சோததொருதிம
பருபபிடியும விரவி
இனித்தநறு நெய்அளைநதே இளஞ
சூட்டின இறக்கி
எடுததசுவைக கட்டியிலும இனித்
திடுந் தெள்ளமுதே
அனித்தமறத் திருபபொதுவில்
விளங்கு நடத் தரசே
அடிமலாக்கென் சொல்லணியாம
அலங்கல் அணிந்தருளே

எனறு அதைத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார் வள்ளலார்[7]

யார் ஹிந்து!

ஒருவன இநது எனறுல கீழகணட கொளகைகளை உடையவன என்கிறது ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி ஜகததுரு சஙகராசசாரிய ஸவாமிகள மடம. அவையாவன.

1. நெறறிககு விபூதி - குஙகுமம - கோபி - சநதனம - திருமண போன்றவைகளை இடடுக கொளளுதல அலலது இட்டுக கொளவதை ஒப்புககொளளுதல.

2. வஸதிரததை கச்சமாக அணிநது கொளளுதல - அலலது அஙகீகரித்தல.

3. குடுமி வைத்துக கொளளுதல்-அலலது குடுமி வைததுக கொளவதை அஙகீகரிததல.

4. வேத புஸதகம படிததல அலலது வேத கருததுகளை அஙகீ கரிததல

5. பிறநதது முதல் இறபபுவரை அகனி சாடசியாகக காரியங களைச் செயதல அல்லது அகனி வழிபாடடு முறையை அஙகீகரிததல்.

6 இறைவனை நிாகுண-சகுண-சாகார-அவதார வடிவஙகளாக அங்கீகரித்தல்.

7 முன் பிறவி, மறு பிறவியை ஏறறுக கொளளுதல.

8. நாம அனுபவிககும சுக துககஙகளுக்கு, நமமுடைய வினையே என்று சொலலபபடும காம சித்தாநததததை அஙகீகரிததல.

9. பூலோகம தவிர மறற உலகஙகளும் உணடு எனற கொள் கையை அங்கீகரிததல்.

10. இறநதவாகளுககு அவவபபோது விசேஷமாக வழிபாடு செயவது அலலது வழிபாடு செய்வதை அஙகீகரிததல்.

11. வேறுபாடுளள சமுதாயததில ஒற்றுமையைக் கடைப் பிடித தல். வேறுபாடுளள கடவுள வழிபாட்டில ஒரே கடவுளைக காணுதல்.

12. மலைகள்-நதிகள்-குளங்கள போன்ற இடங்களிலும புனிதத் தன்மையைக் கணடு நீராடி வழிபடுதல்-அல்லது ஏறறுககொளளுதல.

ஏடையூர் சிவமதி.

இதைத்தான் பிறகாலத்துப் பாரதியும்,

'கற்றவர்க்குச் சொல்வேன, கவிதைக் கனிபிழிந்த
சாற்றினிலே பண்கூத் தெனும்
வற்றின சாரமெலாம
ஏற்றி அதனேடே இன்னமுதைத் தானகலந்து
காதல வெயிலினிலே காயவைத்த கட்டியினுல்
மாதவளின மேனிவகுத்தான பிரமனென்பேன்'[8]

என்று தனது கற்பனைப் படைபபாம குயில்பாட்டில் பாடுகின்ருா

ஊஞ்சல் அமைபபு :

அணடத்தினுடைய சுற்றுசசுவா இரணடையும் காலகளாக அமைத தனா. விணணே அதறகு அமையும நீண்ட விட்டமாககினா பொழி கினற மழையின துளிகளதான் அதிலே கட்டப்பட்டிருககினறபொற சஙகிலிகள். பாற்கடலேச சூழந துள்ள இந்த உலகமே ஊஞ்சல பலகை, மாதவத்தோரின ஞானக கரங்கள் அழகுபடுததப் பயன் படடுள்ள அழகுப் பொருளகள இப படி ஒரு கறபனே ஊஞ்சலேப படைத்து அதில் ஆதிநாதரை ஆட அழைக்கின்றனா ஆசிரியா.

மேருமலே ஒன்றிரண்டு கால்களாக அமைகினறன; வெள்ளி மலே அதன் மேலிடபபடும விட்டமாக அமைகின றது; உலகம் புகழும இமயமலே ஊஞ்சல பலகையாக இருககினறது, அதற்குக் கட்டும சஙகிலிகளாக ஆதி சேடன பயனபடுகிருன. அஙகே போடபபட்டிருககினற மேலமுகடு (விதானம) மலாகளாலானது

ஈருலவு நறுமலர்வி தானம நாட்டி
சிறந்தநவ ரெத்(தி)னமணி ஊஞ்சலமீது
போருலவுஞ் சக்கரத்தான ஆடிருஞ்சல்
புகழபொலிந்து நினறபிரா ஞடீ ருஞ்சல்[9]

என்று தொடர்நது முடிக்கினருர் புலவர்.

திருவாசகம திருப்பொன்னூஞ்ச லின் அமைபபிலேச சுடடுகினருர் மணிவாசகா[10]

இறைவர் ஊஞ்சலாடும் முறை:

ஊஞசல் ஆடடபபடுமபோது இறைவா அஙகுமிஙகும் அசைந்தாடு கினருா. அவருடன பூமிதேவி, புயம, துளபமாலே, வசசிரமாலே, பொன் முடி, சுடடி, குழை இவையும ஆடு கின்றன மேலுமகோமாறனும நம மாழவாா தமிழ்மாலே பாட இவா ஆடுகினருா.

இதை நயம்பட,

பூமாது பொலிந்துமணி மாாபி லாடப
புயமாட வதிறீறுளவ மாலே யாடத்
தேமாலே நடுவிலவச் சிரமாலே யாட
செமபொனமுடி யாரெத்(தி)னச சுடடி யாடக்
கோமாறன தமிழமாலே பாடி யாடக்
குழையாட வைணவாகது ஞாங கொணடாட[11]

என்று காட்டுகினருர் புலவர்

இறைவனே ஊஞ்சலாட அழைத்தல் :

இஙகுக் குருகூரிறைவன் - ஆதி நாதன-திருமாலின் சிறப்பும் புகழும சிறபபித்துக் கூறி இறைவனே ஆட அழைக்கின்ருர் ஆசிரியர்.

ஆதிநாதபிரான்; அருட்பொலிநது நின்ற பிரான, சோதிமிகக ஆதி பிரான்; சுருதிமறை ஆதிபிரான்; கோதிலாதாறறவல்லான்; குருகை நீள குடககூத்தன, நீதி நினற ஆதி பிரான; ஆதிமூாததி, ஆழிபபிரான என்றெலலாம ஆழவாா திருநகரி-யாரைப் புகழநது அழைக்கின்ருா ஆசிரியா.

பூமானும, புவிமானும மருங்கிலே தோன்றுகினருாகள்; நாமானும, நானமுகனும் மற்றுள்ள அணடத்தின மககளும் அவனேப் போறறுகின்றனர்.

தேமானுமபார்வதியும சிவனு மிக்க
திலோத்தமைஇந் திராணியுரு வசியும் வானேர்
கோமானுமபணிந்தாடிப் பாடிய போற்றும
குருகைநகா பொலிந்துநினருராடீ ருஞ்சல[12]

இயற்கை வர்ணனே :

இயற்கையில ஈடுபாடுகொண்டு, அதைப் பலவாறு போற்றிப் புகழ்வ தைக கவிஞர்கள் ஓர் உத்தியாகக கொணடுள்ளனா எனலாம்.

குயில்கள் மாநதளிர் உணணு வதை மிகவும் விரும்பும. எனவே அக்குயில்கள் எலலாம மாநதளிரை நோக்கி ஓடுகின்றன. அவை மேகத் திரள போல காடசியளிககின்றன. அங்கே காந்தள மலர் பூத்துக் குலுங்கிக கொண்டிருககின்றது. அதைப் பாமபென எணணிச் சீறி மயிலகள் குதித்து ஆடுகினறன. அதனுல மலரிலிருந்து வணடுகள் பறநது ரீஙகாரம செயகின்றன. தேரையானது பொருனே நதியின் ஏற்றம் (சிறப்பு) பாடுகின்றது

மாந்தளிர்மேல கருங்குயில்கள் மருங்கு சாய
மழையருவிக் கருவிமுகில் வரவு பாாத்துக்
காந்தளேவெம் பாந்தளெனக் கண்டு சீறிக்
களித்துமயில் குதித்தாட களிவண டார்க்கும
ஏநதிளநாண் மலர்க்கமலத் தெழுநத தேரை
வெறிதிரைநீர் தண்பொருனே ஏறறம பாட[13]

என்று அக்காடசிகளின தொகுப்பை மிக அழகாக வரைநது காட்டுகின ருா ஆசிரியர்.

மறறெரு பாடல மீனகளின் பாய கின்ற தன்மையை எடுத்துக் காட்டு கின்றது. தண்ணீரும வண்டலும கலநதிருககின்ற சேற்றில விரால மீனும, வாளே மீனும் பாயகின்றன. கண்டல என்னும் ஒருவகை கடல் மீன், கெண்டைகளுடன் போய்ப் பாய்கின்றன. மடுவில் இருக்கின்ற

கயல்மீன்கள் உயர்ந்திருக்கின்ற கமுக மரததின் மீது பாய்கின்றன. சில மீன்கள் தாமரையின் பொகுட்டில் மோதி உடைத்து அவற்றினின்றுநது தேனை வழிநதோடச் செய கின்றன. வழியும தேன நதியுடன சென்று கலககின்றது.

இடிக்கும தன்மை பொருநதிய மேகமானது கடல் நீரை உணடது! அது பின்னர் இருணடு கருத்து மழை பொழிந்தது. அநத மழை, சோலை மழை இவற்றினின்றும நத்தம போன்ற பல பொருட்களை வாரிக கொணடு வந்தது. தேன போனறு இனிமை பெறற வாழைககனி, வருக்கைப் பலாக்கனி, சநதனம இவற்றையும சுமநதுகொணடு வந்து தநதது. அநத இடத்தில் நிறைநதும், குவிநதும காணபபட்ட முததுககளையும், மலாகளையும அரித்துக் கொணடு பொருனை நதியாக உருப பெறறது. அது, சூரியனின வெபபத்தைதக குறைப்பதறகாக மேகம நோககி நிரைநது நிற்கின்றதாம.

பம்பி மேகம படர்ந்து பானுவால
நம்பன் மாதுலன் வெம்மையை
நண்ணினுன
அமபின ஆறறுதும எனறகன
குனறிடை
இம்பா வாரி எழுநதது போலுமே[14]

என்கிறுர் கம்பரும.

அநத அழகிய தென்குருகூரின வளத்தை மறறொரு பாடலும எடுத்துரைக்கின்றது. எபபோதும நீருடன் காணப்படுவதால் வயலிலே கயல்கள பாயநது விளையாடிக கொணடிருககின்றன. பாமபானது அஙகுள்ள தேரையைக் கவாநது செல்கினறது. வரபபின மீது ஒரு கொக்கு ஒன்று அமாநது மீன எப போது வெளியேறும் என்று பாாத்துக் கொணடிருககினறது. ஆனுல் தநதிரங கணட மீன நீருககு மேலெழும்பாமல நீரின் மட்டததிலிருநதே எட்டிப் பாாககின்றது. மரததில அமாநது இவறறைக கணடு ரசிததுக் கொணடிருககின்றது ஒரு கூகை. அந்தக கூகை கூ கூ கூ என்று கததுவது குருகூா என்று ஒலிப்பதைப் போன்றுள்ளதாம. அதைக கவிஞா,

வண்குருகூர் குருகூா குருகூரென
றுவநத கூகை
வாழத்திய தென குருகூர்

என்று காட்டுகினறுா[15]

வாழ்த்து :

ஊஞசல் இலக்கியங்களின இறுதிப் பாடல் வாழத்துப் பாடலாக அமைகின்றது உலகம, வழுதி, வளநாடு, படிமறை, செநதமிழ, புகழ மணககும குருகூா, மழை, நின்ற திருககோலமுடைய கடவுள, இலககுமி, பூமிதேவி, ஏா, திருமதிவில இருககும கருடாழ்வாா, திருவாய்மொழி தநத நாதமுனி, மதுர கவியாழவாா, ஆதிநாதா ஊஞசல யாவற்றையும வாழத்தி முடிகிறது இதன வாழததுப் பாடல்.

ஆதிநாதபபிரானை வாழத்த வநத கவிஞா ஏா வாழி எனப் பாடுவதால இவா குருகூரைச் சோநத விவசாயக குடிமகனுக இருக்கலாம எனக கருதத் தோனறுகிறது.

ஸ்ரீ கபிலேஸ்வர சுவாமி கோயில், திருப்பதி.

ஆர்ஜித சேவைகள	கட்டணம்	நேரம்
1. அபிஷேகம	ரூ. 1/- நபா ஒருவர்ககு	காலை 9-30 முதல் 10-00 வரை
2. ஸகஸரநாமா அர்ச்சனை	ரூ. 1/- நபர் ஒருவாககு	மாலை 5-00 முதல் 6-00 வரை

பிரஸாத கட்டண விவரங்கள்

1)	புளியோதரை	—	ரூ. 50-00
2)	பொஙகல	—	ரூ. 55-00
3)	தத்யோதனம	—	ரூ. 40-00
4)	சர்க்கரைப பொங்கல		ரூ. 65-00
5)	தோசை	—	ரூ 35-00
6)	வீரா	—	ரூ. 155-00
7)	கேஸரிபாத	—	ரூ. 85-00

அடிக்குறிப்புகள

1. நெலலை மாவட்டக கோயி வரலாறு, ப. 182.
2. திருககுருகூா திருவேஙகடநாதன பிள்ளைத தமிழ், ப. 7.
3. ஆழவாா திருநகரி ஆதிநாதா ஊஞ்சல, பா. 1, ஊஞசல இலககியம, த. அழகப்பராசு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1983.
4. மேறபடி, பா. 1.
5. மேறபடி, பா. 17.
6. மேறபடி, பா. 24.
7. இராமலிஙக அடிகள, திருவருட்பா, பா. 4106.
8. சுப்பிரமணிய பாரதி, குயில பாட்டு, வரி 138
9. ஆழவாா திருநகரி ஆதிநாதா ஊஞசல, பா. 8.
10. திருவாசகம் திருப்பொன ஊஞசல, 1:2-2
11. ஆழவாா திருநகரி ஆதிநாதா ஊஞ்சல, பா.9
12. மேறபடி, பா. 20
13. மேறபடி, பா. 2.
14. கமபராமாயணம, ஆற்றுப்படலம, 22
15. ஆழவாா திருநகரி ஆதிநாதா ஊஞ்சல், பா, 22 ★

எம்பெருமானைக் கண்டு அவனிடம் தமக்குச் சில நன்மைகளை வேண்டுகிற குணம உள்ளவர்கள் ஸாமாந்யர்கள். எம்பெருமானைக் கண்டவுடனேயே, அவனுடைய திருமேனியின் மென்மை, அழகு—இவற்றை நினைத்து 'அவனுக்கு என்ன தீங்கு வந்து விடுமோ' என்று அஞ்சி அவனுடைய வாழ்ச்சியை வேண்டுதல் விசேஷஜ்ஞர்களுடைய அநுஷ்டானம். இதுவே, 'பல்லாண்டு பாடுதல்', 'காப்பிடுதல்', என்னப்படுகிறது. வால்மீகியின் வாழ்த்துக்களையும், மஹர்ஷிகளின் மங்களா சாஸநங்களையும் இதிஹாஸ புராணங்களில் பரக்கக் காணலாம்.

தேவதை' என்று பரதத்வ நிர்ணயம் பண்ணினார் விஷ்ணு சித்தரான பட்டர்பிரான். பாண்டியன் வல்லப தேவனும், உடனே மனம் தெளிந்து, மகிழ்ந்து ஆழ்வாரைத் தன் பட்டத்து யானையின் மீதேற்றி ஸகல மரியாதைகளுடன் ஊர்வலமாக அழைத்து வந்தான். அவ்வமயம், மகனுடைய உத்ஸவத்தைக் காண வரும் மாதாபிதாக்களைப் போலே, பெருமான், பிராட்டியுடன் கருட வாஹனனாக ஸேவை ஸாதித்தான். இதனைக் கண்ட ஆழ்வார் தமக்குண்டான வைபவத்தை நினைத்துக் காவம் கொள்ளவில்லை. எம்பெருமான் கருதிய எம்பெருமான், முஷ்டிகன், சாணூரன் முதலான மல்லர்களைக் கொன்ற மல்லாண்ட திருத்தோள்களைக் காட்டியருளினன் ஆழ்வாருக்கு. இதற்கு முன்பே, இராமாவதாரத்தில் தன் மிடுக்கைக் காட்டி ஸுக்ரீவனின் பயம் தீர்த்த அநுபவம் பெருமானுக்குண்டு.

வானரர்களுடன் சக்கரவர்த்தி திருமகனார் கடற்கரையில் நின்றிருந்த பொழுது விபீஷண ஆழ்வான் ஆகாயத்தில் வந்து நின்றான். தான் கூறிய அறிவுரைகளில் ஒன்றையும் இராவணன் ஏற்றுக்கொள்ளாமையாலும்,

★ காப்பிடும் பான்மையன் ★

இதிஹாஸ புராணங்களில் காப்பிட்டவர்களாகச் சொல்லப்படும் மஹர்ஷிகளைக் காட்டிலும், ஆழ்வார்கள் மங்களாசாஸநத்தில் ஊற்றம் மிக்கவர்கள். மற்றைய ஆழ்வார்களைக் காட்டிலும் பெரியாழ்வாருக்கு இதில் பெருமை அதிகமுண்டு. மற்றைய ஆழ்வார்களும் மங்களாசாஸந பரர்களேயாயினும் அவர்களுடைய நூல்களில், அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் தேடிக்காண வேண்டும்படி ஒரு சில மங்களாசாஸநப் பாசுரங்களே உள்ளன. உதாரணமாக, நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழியில், 'அங்குமிங்கும்', 'வீற்றிருந்தேழுலகும்' என்றிங்ஙனே சில விடங்களே உள்ளன ஆனால் பெரியாழ்வாரோவெனனில் எம்பெருமானைக் கண்டதும், அவனனுபவத்தில் ஈடுபட்டு ஆநந்திக்காமல், 'அவனுக்கு என்ன தீங்கு வருமோ' என்று பயந்து எப்பொழுதும் திருப்பல்லாண்டு பாடும் தன்மையர்

பாண்டியன் வல்லப தேவனின் ஸபையில் 'வேண்டிய வேதங்களோதி', 'ஸ்ரீமந் நாராயணனே பர மானின் அருளால் அளவற்ற பக்தியுண்டாகப் பெற்று அதற்கனுகுணமாகப் பெருமானின் ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸர்வ சக்தித்வம், ஸர்வ ரக்ஷகத்வம் முதலான குணங்களை மறந்து, வெளிப்படையாகத் தெரியும் ஸௌந்தர்யம், (அழகு), ஸௌகுமார்யம் (மென்மை) முதலான திருமேனி குணங்களைக் கண்டார் பெரியாழ்வார் 'காலம் நடையாடாத தேசமான பரம பதத்தில் உள்ளவனான எம்பெருமான், காலத்துக்கு வசப்பட்ட பூமியில் வந்து, எல்லோருடைய கண்ணுக்கும் இலக்காகின்றனனே! யாரால் என்ன தீங்கு நேருமோ அவனுக்கு' என்று பயந்து யானைமீது கிடந்த மணிகளைத் தாளமாகக் கொண்டு, "பல்லாண்டு பல்லாண்டு" என்று தொடங்கிப் பெருமானுக்கு மங்களா சாஸநம் பண்ணினார்.

தன் தோளின் மிடுக்கைக் காட்டி ஆழ்வாரின் இப்பயத்தைப் போக்கக்

திரு. கே. பி. தேவராஜன்,
சென்னை

அவனால் திக்காரம் செய்யப்பட்டமையாலும் இராம கோஷ்டியில் புகப் பெறும் எண்ணத்துடன் இராவணனை விட்டு வந்து விட்டான். இராவணானுஜனை விபீஷணனைக் கண்டவுடனேயே 'ஏஷ ஸர்வாயுதோ பேத அஸமாந் ஹந்தும் ந ஸம்சய.' "எல்லா ஆயுதங்களும் கொண்டவிவன் நம்மனைவரின் உயிர் நிலையான சக்கரவர்த்தி திருமகனாரைக் கொல்வதன் மூலம் நம்மனைவரையும் அழிக்க வந்துள்ளான்" என்று ஸுக்ரீவனுள்ளிட்ட எல்லா வானர வீரர்களும் பயந்து, விபீஷணனைக் கொல்ல முற்பட்டனர், 'வத்யதாமேஷ தீவ்ரேண' என்று. அவனுடைய 'ஸர்வ லோக சரண்யாய' முதலான, மரங்களும் இரங்கும் வகைக் கூறிய பாசுரங்களைச் செவியேற்காமல், அவனை இராமகோஷ்டியில் அங்கீகரிக்கலாகாது என்று வலிதாக ஆக்ஷேபித்துக் கூறினன் ஸுக்ரீவன் அவனுடைய இந்த ஆக்ஷேபத்துக்குக் காரணம், விபீஷணனால் இராமனுக்கு என்ன தீங்கு நேருமோ என்கிற பயமதான். ஸுக்ரீ

தி. தி. தேவஸ்தானத்தாரின

ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயார் கோயில், திருச்சானூர்

தினசரி நிகழ்ச்சி நிரலகள

காலை

5-00 முதல் 5-30 வரை—சுபரபாதம்
5-30 ,, 6-00 ,, —ஸகஸரநாம ஆாசசனே ரூ.6-50 (நான்கு நபாகள் மடடுமே அனுமதிக்கபபடுவா)
6-00 —நிதய ஆாசசனே (வருடததிறகு ரூ. 150/- செலுததும கிருஹஸ்தர்கள பஙகேறகலாம)
6-15 ,, 6-45 ,, —சுத்தி—முதலமணி
6-45 ,, 1-00 மதியம்—ஸாவதரிசனம
1-00 ,, 1-30 ,, —சுததி, 2-வது மணி
1-30 ,, 7-00 இரவு —ஸாவதரிசனம
7-00 ,, 7-30 ,, —சுததி, இரவு மணி
7-30 ,, 8-30 ,, —ஸாவதரிசனம்
8-30 ,, 9-00 ,, —ஏகாநதசேவை

வெளளிககிழமைகளில

காலை

4-00 ,, 4-30 ,, —ஸாவ தரிசனம்
4-30 ,, 5-00 ,, —ஸகஸரநாம ஆாசசனே ரூ 6-50 (நானகு நபர்கள அனுமதிககபபடுவா)
5-00 ,, 5-15 ,, —நித்ய ஆாசசனே
5-15 ,, 5-45 ,, —சுததி, முதல மணி
5-45 ,, 7-00 ,, —ஸர்வதரிசனம்
7-00 ,, 7-30 ,, —சாலிமபு
7-30 ,, 9-00 ,, —தாயாருக்கு அபிஷேகம (ரூ. 100/- செலுததி இரு நபாகள பஙகேறகலாம)
9-00 ,, 10-00 ,, —அலஙகாரம், 2வது மணி
10-00 ,, 8-00 இரவு —ஸாவ தரிசனம்
7-00 ,, 8-00 ,, —கண்ணாடி மணடபததில ஊஞசல சேவை. (ரூ. 150/-செலுததி பஙகேறகும இரு நபாகளுககு சுமாா 5 கிராம எடையுளள வெளளிப் பதககம வழஙகபபடும)
8-00 ,, 8-30 ,, —இரவு மணி
8-30 ,, 9-00 ,, —ஏகாநதசேவை

ஆர்ஜிதக் கட்டண விவரங்கள

I தரிசனம்—சிறப்பு நுழைவுக கடடணம ரூ. 2/- (நபா ஒருவாககு)

II ஆர்ஜிதம்

(அ) பொஙகல ½ அளவு		ரூ, 55/-
(ஆ) புளியோரை	,,	ரூ. 50/-
(இ) தத்யோதனம	,,	ரூ. 40/-
(ஈ) கேஸரிபாத்	,,	ரூ. 85/-
(உ) சாக்கரைப பொஙகல	,,	ரூ. 65/-
(ஊ) தோசைப்படி	,,	ரூ. 35/-
(எ) ஸாகரபாத்	,,	ரூ. 90/-
(ஏ) ஸீரா	,,	ரூ.155/-

III சேவைகள

(அ) நிதய அர்சசனே (ஆணடொனறுககு)	ரூ. 150/-
(ஆ) ஸகஸரநாமஆாச்சனே	ரூ. 6-50
(இ) ஆாச்சனே	ரூ. 1-00
(ஈ) ஹாரத்தி	ரூ. 0-50
(உ) பூராபிஷேகம (வெளளிக் கிழமையில் மடடும)	ரூ 100-00
(ஊ) ஊஞசல சேவை (வெளளிககிழமை மாலையில மட்டும)	ரூ.150-00
(எ) திருசசி உறசவம	ரூ. 63-00
(ஏ) யானே வாகனம்	ரூ. 32-00

* திருப்பதியிலிருந்து 3 கி.மீ. தொலேவிலுளள திருசசானூருககுப் போய்வர பேருந்து வசதியுண்டு.

வனின் பயததைப் பெருமான் போக்கிய விதமாவது. ஸுக்ரீவனின உளளததில உறைககும படியாகப பெருமான்,

பிசாசாந தாநவாந யக்ஷாந
பருத்வயாஞசைவ ராக்ஷஸாந ।
அங்குலயகரேண தா்ந ஹந்யாம
இச்சந ஹரிகணேசவர ‖

எனக கூறினன. இதன பொருள ‘பிசாசஙகள, தாநவாகள், யக்ஷாகள, பூமியிலுளள அனேதது ராக்ஷஸாகள இவாகள அனேவரையும கூட நான விரும்பினேனுகில என விரல நுனியாலேயே கொலலுவேன’ எனபதாகும. இதைக கேட்டு, ஸுக்ரீவன் பயம நீஙகப பெறறுன இவவிடததில பெரியவாசசான பிள்ளை வயாகயாந ஸ்ரீஸூக்தி ‘இவவாாததை இராம பாகயததாலே மஹாராஜா நெஞசிலே படடு பயநிருததிககு உடலாயதது.’ (திருபபலலாணடு வயாகயாந அவதாரிகை) எனபது.

இவவணணம ஸுக்ரீவனின பயம நீககிய எமபெருமான, அது போனறே பெரியாழவாரின பயததைப போககக கருதி, மல்லாணடதிணடோளகளைக் காட்டினன. இது பெரியாழ்வார் திருவுள்ளததில மேலும் பயத்தையே உணடு பணணிறறு. அதாகிறது, ‘பெருமான் தன தோளவலியினே நினேதது எதிரிகளின பலததை லக்ஷியம செயயாமல அஸுர ராக்ஷஸாகளுடன யுததததில ஈடுபட்டால என்ன செயவது’, என்று பயநது பெருமானின் திருததோளகளுககுபபலலாணடு பாடினா இதைக கணணுறற பெருமான ‘ஆழவீர்! உளள அமஙகளஙகளையெல்லாம போககுவதறகும, இல்லாத மஙகளஙகளை உணடாககுவதறகும, பிராட்டியாரின் கடாக்ஷம இருபபின போதுமானது. அபபிராட்டியாரும, ‘அகலகிலலேன இறையும’ எனறு என மார்பிலேயே நிதயவாஸம செயகிறுள. அப்படியிருகக, எனககு வருவதான ஒரு அமஙகளம்தான உண்டோ? என்னும் கருத்தில், தான

பிராட்டியுடன் சேர்ந்திருக்கும் இருப்பான லக்ஷ்மி ஸம்பந்தத்தைக் காட்டினர். அது கண்ட பெரியாழ்வாரோவெனில் 'இச்சேர்த்திக்கு ஒரு தீங்கு வரின் என் செய்வது?' என்னும் அச்சத்தில 'வடிவாய நின் வல மார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு' என்று பாடினர். இவருடைய இப்பயத்தை நீக்குவதற்காகப் பெருமான் தனக்குக் கல மதிள் இட்டாற் போலே தானும் பிராட்டியும் சேர்ந்திருக்கும் சேர்த்திக்கு ஒரு தீங்கும் வராமல் காப்பவர்களான, திருவாழியாழ்வான (சக்கரம்)பாஞ்சஜந்யாழ்வான(சங்கு) ஆகியவர்களைக் காட்ட, அவர்களுக்கும் ஏதேனும் தீங்கு வருமோ என்னும் அச்சத்தில், 'வடிவார் சோதி வலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு, படைபோர்புக்கு முழங்கும் அப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டே' என்று மங்களா சாஸநம் பண்ணினர். இவ்விடத்தில ஒரு விஷயம் நோக்கற்பாலது ஆழ்வார் தன் எதிரில ஸேவை ஸாதித்த எம்பெருமானின் சங்கத்துக்குப் பல்லாண்டு பாடினர். முன்னிலையாயிருக்கும் பொருளை இப் பாஞ்ச சன்னியம் அல்லது உன் பாஞ்ச சன்னியம் என்றன்றோ ஆழ்வார் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும்? பரோக்ஷத்தில(கண்ணெதிரிலில்லாத) உள்ள பொருளைக் கூறுவது போல 'அப்பாஞ்ச சன்னியம்' என்கிறரே, இதற்குக் காரணமென்ன? என்னும் வினு வெழுகிறது. இக்கேள்விக்குப் பதிலாகப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிய ஸ்ரீ ஸூக்திகள் வருமாறு 'புத்திரனை அலங்கரித்த தாய 'தன் கண் படினும் கண்ணெச்சிலாம்' என்று பார்க்கக் கூசுமாப்போலே, மங்களா சாஸம் பண்ணுகிற தம் முடைய கண்களையும் செறித்து முகத்தை மாற வைத்துச் சொல்லுகிறர்'—இவை வியாக்யாந பங்க்திகள். இவற்றின் பொருள், தன் மகனை நன்கு அலங்கரித்த தாய், எங்கே தன் கண்ணே பட்டுவிடுமோ என்றஞ்சுகிறாற்போல, பெரியாழ்வாரும் தன் கண்ணே பட்டுவிடுமோ வென்கிற பயத்தில் கண்களை மூடி, முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு பாடும் பாசுரமதான 'அப்பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டு' என்பது. சங்கிற்கு மாத்திரம் விசேஷித்துப் பல்லாண்டு பாடக் காரணமென்னென்னில கரியசெம்மலான எம் பெருமானின் கை தாமரை போன்று சிவந்திருப்பதாம் அதில் வெண் சங்கிருந்தால் சங்கின சோபை, பரபாக சோபையினுல மேலும் கூடி விட, அழகு விஞ்சிக் காணப்படுகிறது ஆகவே மற்ற விஷயங்களிற் போலல்லாமல் விசேஷித்துப் பல்லாண்டு பாடுகிறார் சங்கிற்கு.

இதுவே பய நிவர்த்தகங்களுக்கும் பயப்படுவது என்பதாம். இது மற்றைய ஆழ்வார்களிடத்தில் காணப்படுவது ஒன்றன்றே!

பகவானிடம் பக்தி பண்ணுபவர் களை மூன்ருக வகுக்கலாம 1 ஐசவர்யார்த்திகள், 2 கைவல்யார்த்திகள், 3 பகவச் சரணார்த்திகள் இவ்வுலகச் செல்வங்களை விரும்புமவர்கள் ஐசவர்யார்த்திகள் ஆவர். சுத்தமான ஆத்மாவின் (ஜீவன) அனுபவத்தை மட்டுமே ஆசைப்படுமவர்கள் கைவல்யார்த்திகள் ஆவர் எம்பெருமானை அடைந்து அவனடிக் கீழக் குற்றேவல செய்ய விழைபவர்கள் பகவச் சரணார்த்திகள் ஆவர். இவர்களில முதலிரண்டு வகுப்பினரும் தாங்கள் கோரிய பலன்கள் கிட்டுமளவும், பகவானிடம் பக்தி பண்ணுவர் பலனைப் பெற்ற பின்பு அவனைவிட்டு விலகிப் போய்த் தாம் பெற்ற பலனை அனுபவிக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள். ஆனல மூன்றாவதாகக் கூறப்பட்ட பகவச் சரணார்த்தியோ வென்னில பெருமானைவிட்டுப் பிரியாது தொடச்செய்பவனுவான. மூவருமே பக்தி பண்ணுபவர்களாயினும், பகவச் சரணார்த்திகளே அனுகூலரென்னத் தக்கவர்கள். மற்றைய இருவரும் பலன் பெற்று அகன்று விடுவதனுல ப்ரதிகூலர்கள் என்னத்தக்கவர்களே.

பெரியாழ்வார் திருப்பல்லாண்டில், முதலிரண்டு பாசுரங்களால பெருமானுக்குத்தான பல்லாண்டு பாடினர் மூன்ரும்பாட்டால பகவச் சரணார்த்திகளையும், நான்காம்பாட்டால கைவல்யார்த்திகளையும், ஐந்தாம்பாட்டால் ஐசவர்யார்த்திகளையும் பல்லாண்டு பாட அழைக்கிறர்.

அவர்கள் மூவரும் வந்து கூடுமதை முறையே ஆறு, ஏழு, எட்டு—இம்மூன்று பாசுரங்களாலும் கூறுகிறர். ஒன்பது, பத்து பதினென்று பாசுரங்கள் வந்த மூவருடன் ஆழ்வார் தாம் சேர்ந்து பல்லாண்டு பாடுவதைக் கூறுமவை. அனுகூலர்களான பகவச் சரணார்த்திகளை மட்டும் துணையாகக் கூட்டிக் கொண்டு பல்லாண்டு பாடுவதில் த்ருப்தியடையாத ஆழ்வார், மற்றைய பலன்களை விரும்புமவர்களான ப்ரதிகூலர்களையும் மங்களா சாஸநம் செய்யும்படி திருத்திப் பணி கொள்ளும் தன்மையர். இதுவே 'ப்ரதிகூலரையும் அனுகூலராக்கிக் கொள்வது' என்னப்படுகிறது.

என்றே எம்பெருமான் நடத்தியருளிய வீரச் செயல்களுக்குப் பிற காலத்தில அவதரித்த தாம் மங்களா சாஸனம் பண்ணுகிறர் பெரியாழ்வார் திருப்பல்லாண்டிலேயே, 'திருவோணத் திருவிழவில் அந்தியம் போதில அரியுருவாகி அரியை யழித்தவனை, பல்லாண்டு கூறுதுமே', 'இலங்கை பாழாளாகப் படை பொருதானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே' 'மாயப் பொருபடைவாணனை ஆயிரம் தோளும் பொழி குருதிபாய சுழற்றிய வாழி வல்லானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே', 'திருமதுரையுள் சிலை குனித்து ஐந்தலைய பைந்நாகத் தலைப் பாய்ந்தவனே உன்னைப் பல்லாண்டு கூறுதுமே' என்னுமிப் பாசுரப் பகுதிகளில என்றே நடந்து முடிந்த இரணியவதம், இராவணவதம் முதலான சரித்திரங்களைப் பிற்பாடரான தாம் அநுஸந்தித்து அவற்றுக்குப்

பல்லாண்டு பாடுகிறார் இதுதான அதீத காலஙகளில் அபதாநஙகளுககு உத்தர காலத்தில வயிறெரிவது என்பதாம்.

திருப்பலலாண்டின் நிகமனப் பாசுரத்தில, கறபார்க்குப பலன சொல்லுகிறார் பெரியாழ்வார. மற்றைய ஆழவாாகளின் பாசுரஙகளில இஹபர ஐசவர்யமாகப பல பலனகள் கூறப்படடுளளன பல சருதிகளில: ஆனால் திருப்பலலாணடிலோவென்னில் 'பலலாண்டும் பரமாதமனைச சூழநதிருநதேத்துவா பலலாணடே' எனறு திருப்பல்லாண்டு கற்றாா பரமபதத்தில சென்று பரமபத நாதனுக்குப பலலாணடு பாடுவர் எனறபடி. இதொரு விலக்ஷணமான பலமிறே. பகவத் பராப்திககுப பலமும இம்மஙகளா சாஸநமதான என்பது பெரியாழவாா கருத்து.

பரமபதத்தில் உளள நிதய ஸூரிகள் அநிமிஷர் எனனப்படுகின்றனா கண்ணிமைககாதவா எனறு பொருள. அஸுரவர்கஙகள் நெருங்கவும முடியாத பரமபதத்திலும் கூட எமபெருமானுககு என்ன தீஙகு வருமோவென்று பயநது கணகளையும இமைககாமல எமபெருமானை நோககிக கொணடிருப்பவர்கள அவாகள. அவாகளிலும, பஞசாயுதாழ்வாாகள (எமபெருமானின் ஐநது ஆயுதஙகள) அவனுடைய ரக்ஷணததுக கெனறே உளளவர்கள்.

'' ஸநேஹாதஸதாநரக்ஷாவயஸநிபிர-
பயம சாரஙக சகராஸி முக்யை ''

(பரிவின மிகுதியால கலங்கி மஙகளா சாஸநம் செயவதில ஊககம கொணடவாகளான திவயாயுத ஆழவார்களால அசசம் கெடடிருககுமிடம) என்று பரமபதத்தை வருணிககிறாா ஸ்ரீ குணரத்ந கோசததில் பராசர பட்டா உறங்காதவாகளானவாகளைப பாாத்து,

'' உறகலுறகலுறகல ஒண்சுடராழியே சஙகே
அறவெறி நாநதகவாளே அழகிய சாரஙகமே தண்டே
இறவுபடாமலிருநத எண்மருலோக பாலீர்காள
பறவையரையா உறகல பளளியறை குறிக்கொளமின''

எனகிறாா. இதன பொருளாவது, 'அழகிய தேஜஸஸையுடைய திருவாழியாழவானே! ஸ்ரீ பாஞசசனனியாழ்வானே! எதிரிகளின உடல அறுமபடியாக, எமபெருமானால எறியப்படுகிற நாநகம எனகிற குறுவாளே! அழகு பொருநதிய சாா்ங்கமென்னும வில்லே! கௌமோதகீயென்னும கதையே! பெருமானுடைய நியமனப்படி நடககும அஷடதிகபாலகாகளே! உறஙகாதீர்கள! உறங்காதீர்கள! உறஙகாதீாகள! பக்ஷிராஜனை கருடாழவானே! நீயும உறங்காதிரு, நீஙகள எல்லோரும விழிததிருநது பெருமானின திருப்பளளியறையை நோக்கிக காத்திடுங்கள்' என்பதாம் 'உறகல்' எனறு மும்முறை கூறுவது நோககறபாலது.

இமையோாகளைப் பாாதது 'உறகல' என்பானென என்னில், இமையோாகளுக்கு உளளதாகக கூறபபடும உறககம் நமபோல்வாரின உறககம போன்றதன்று ''குணவிததராய நஞசுணடாரைப போலே உநதாமை அறியாதிருத்தல், அநுபவததிலே மிழிநது கைஙகாய பராாயிருத்தல் செய்யாதே உணர்நது நோககுஙகோள' எனபது மணவாள மாமுனிகளின வ்யாகயாந ஸ்ரீஸூக்திகள இமையோாகளுககுத தமோ குணததால வந்த உறக்கமனறு. அவர்கள் பெருமானின குணததை அனுபவிககப புகுநதால், தஙகளையும மறநது, தஙகள ரக்ஷணத தொழிலையும மறந்துவிடலாம், அல்லது பகவதநுபவததிலிழிநது கைஙகாயம செய்ய முறபடடு விடலாம. அபபடிச செய்தால எமபெருமானுககுக்காவல தொழில செயய முறபடடு விடலாம. இககாவறதொழிலுககு விரோதமான குணாநுபவமும கைஙகரியமுமே, ஒணசுடராழி முதலானோர்ககு உறககமாகும அதனைத் தவிர்நது எமபெருமானின் 'பளளியறை குறிககொளமின்' என்று ப்ராாததிககிறாா். இதுவே 'அநிமிஷரைப பாாத்து உறகலுறகல எனபது' என்னபபடுகிறது.

இவவண்ணம மங்களா சாஸநமே வ்ருத்தியாக (தொழிலாக) இருநதவா விஷ்ணு சித்தரான பெரியாழவார். மங்களா சாஸநம பணணினபடியாலதான இவாக்குப பெரியாழவாா என்னும பெயராயிற்று.'பொங்கும் பரிவாலே வில்லிபுததூா பட்டாபிரான பெறறான பெரியாழவாரெனனும பெயா' என்பது மணவாள மாமுனிகளின உபதேச ரததின மாலைப பாசுரம். இவருடைய மஙகளா சாஸநபரதையின் பராதாநயம தோறறத திருவரஙகத தமுதனாா் இராமாநுச நூற்றநதாதியில 'பல்லாணடெனறு காபபிடும பான்மையன்' எனறாா. திருப்பல்லாண்டு பாடுவதையே ஸவபாவமாக உடையவா என்றபடி.

இந்த மாதத்தில்...

9-2-84 ரத சபதமி.

12-2-84 முதல 16-2-84 வரை
திருப்பதி ஸ்ரீ கோவிநதராஜ சுவாமி கோயிலின
தெப்போற்சவம.

16-2-84 திருமலையில் குமாரதாரா தீர்த்த முக்கோட்டி.

21-2-84 முதல் 29-2-84 வரை
எஸ். வி. மங்காபுரம் பிரம்மோற்சவம்.

நாராயண தீர்த்தர்

நாற்பது, ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நடைபெற்று வந்த நாடகங்களில் நாடகப் பாத்திரங்கள மேடையின்மீது முதன் முதலாகத் தோன்றும போது, ஏதாவதொரு பாடலைப் பாடிக்கொண்டு வருவது வழக்கமாய் இருந்து வநதது. (தெலுஙகில் இதைப் 'பிரவேச தருவு' எனக் கூறுவர்).

நாடகம் எதுவாயினும், பிரதான பாத்திரததை ஏற்பவர் அல்லது 'ராஜபார்ட்' நடிகர் பெரும்பாலும 'ஜயஜய கோகுலபாலா' என்னும் பைரவி ராகப் பாடலைப் பாடியவாறு வருவது பலருக்கு நினைவிறகு வரலாம.

அதைப்பாடி முடித்த பிறகே நாடகத்தின் முக்கியமான கதைப் பகுதியே தொடங்கும்!

பரமாதமாவும் ஜீவாத்மாவும் ஒனறே எனனும கருததுடைய அத்வைதக கொள்கையை அறிநதுணாந்து மேற்கொண்டாலும், பக்தி வழியினுடைய எளிமையின சிறப்பை உணர்நது, அதிலும், ஒனபது வகைப் பக்திகளுள மிகச் சிறநததாகவும உயர்ந்ததாகவும கருதப்படும் மதுர பக்தி, அதாவது, பரமனையே காதலனாகவும், நாயகனாகவும கருதி வழிபடுதல் எனபதில் ஆழநது, கணணனையே தனிப்பெரும் பரமபொருளாக எண்ணி, அவனுடைய லீலைகளைக கருப்பொருளாகக் கொண்ட 'கிருஷ்ண லீலா தரஙகிணி' .எனனும மனத்தைப் பரவசப் படுத்தும் இசை நாட்டிய நாடகத்தை இயற்றிய துறவியும கலைவல்லுநருமான நாராயண தீர்த்தர்தாம் அப்பாடலைப் புனைநதவா எனபது சிலருக்கே தெரியும.

அவருடைய வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கிடைத்திருககும் செய்திகள் குறைவே ஆயினும, அவை நம உள்ளத்தைக் கவாவனவாகும் 'கிருஷ்ண லீலா தரங்கிணி' யில் உள்ள பல பாடல்களில் வரும சொற்கோவைகளைத் தியாகய்யாவின கிருதிகளில் பார்க்கும போது, நாராயண தீர்த்தரின் கீர்த்தனைகள் எவ்வளவிற்குத் தியாகய்யாவின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்திருக்கின்றன என்பது புலனாகின்றது.

நாடளாவிய கிருஷ்ணபக்தியைப் பரபபுவதில தமிழநாட்டின் ஆண்டாள, ஒரிஸ்ஸாவின ஜயதேவர், அஸ்ஸாமின் சஙகரதேவா, ராஜஸ்தானததின மீரா, வங்கததின சைதன்யர், உத்திரப்பிரதேசத்தின் சூர்தாஸ், கேரளததின் நாராயணபட்டத்திரி, ஆந்திராவின் சித்தேந்திர யோகி மறறும நாராயணதீர்த்தா போனறவாகள மிகுநத அககறை எடுததுககொண்டதோடு, தஙகளுடைய வாழககையினையே அபபணி

மாசிமாதம் வளர்பிறை அஷ்டமி கிருத்திகை நக்ஷத்திரம வியாழக கிழமையன்று திருப்பூநதுருததியில் நாராயண தீர்த்தா ஜீவசமாதியடைந்ததாகச சொல்லப்படுகிறது. இனறும் அநதத் திதியில அவருடைய ஆராதனை அவ்வூரில பெரிய தோா உற்சவமாகக கொணடாடப் பட்டு வருகிறது.

திரு. அ நடராஜன்
திருபபதி

தப்பணியில் முழுவதுமாக ஈடுபடுததினர்.

ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் குண்டூா மாவட்டத்திலுள்ள மங்களகிரியின அருகில இருககும காஜா கிராமத்தில 'தல்லாவஜ்ஜுல' எனனும் வீட்டுப் பெயரை உடைய அந்தணக் குடுமபம் ஒன்றில் பிறந்தவர் நாராயண தீரததா. பெற்றோா வைத்த திருநாமம கோவிநதசாஸ்திரி. ஸ்ரீகாகுளததைச சேர்நதவர், வேதாதரியில பிறந்தவர், வரகூரைச் சோந்தவா எனறெலலாம் சொல்லப் பட்டாலும, பொதுவாக காஜாவே அவருடைய பிறநத ஊராக இருக்க வேணடும் என்பது ஆராய்ச்சியாளர் களினால ஏறறுககொள்ளப்பட்டுள்ளது.

அவருடைய தந்தையின பெயர் நீலகண்டசாஸ்திரி: தாயாரின்பெயர் பார்வதி. வேதஙகள் மறறும் வடமொழி இலக்கியம், இசை, நாட்டியம், முதலியவறறில அவா வலலவரா யிருநதவர். 'காந்தாவ தேவுடு' எனனும விருதைப பெறறு, கலைஞர்களின மதிப்பைப் பெறறிருநதாா அவர். அவரிடமே நாராயணதீர்த்தர் வேத இலககியம, சங்கீதம, நாட்டியம முதலியவறறைக் கற்றுணர்ந்ததாகத தெரிகிறது.

இளமையில் கலவிப் பயிற்சி முடிந்ததும நஙகை நல்லாள ஒருத்தியைத திருமணம புரிந்துகொண்டு இல்லறம் மேறகொணடாா அவா. அவருடைய மனைவியின ஊர் கிருஷ்ணை ஆறறின கரையின மீதுளள வேதாதரி எனனும் கிராமம

அவருடைய இல்லற வாழவின் போதுதான் அவா துறவு மேறகொளள நோநதது. ஒரு சமயம மனைவியின ஊருககுச செல்வதறகாகக கிருஷ்ணை நதியைக் கடககும்போது, ஆற்றில திடீரென வெளளம பெருகியது. மூழ்குவது உறுதி எனபதை அறிநதுகொண்ட அவா 'ஆபத் சந்நியாசம்' மேறகொணடாா. சறறு நேரததில் வெள்ளம வடிநது போயிறறு; வீட்டிற்குச சென்று, மனைவியிடம் நடந்தவை அனைத்தையும் எடுத்துரைத்து, அவளுடைய ஒப்புதலுடன துறவு மேற்கொண்டார்.

திருமலையில்

தி. தி. தேவஸ்தான

காட்டேஜ் கட்டண விவரங்கள்

எண் காடடேஜ் விவரம	கடடணம் (நாள் ஒன்றிற்கு)
டி. பி. சி.	ரூ.25/- ரூ.15/- ரூ.10/-
டி. பி. சி. 3வது வரிசை (ஹீட்டர் இல்லாதது)	ரூ. 10/-
ஹில் வ்யூ டீலக்ஸ காட்டேஜ்	ரூ. 20/-
ஹில் வ்யூ விருந்தினர் விடுதி	
பெரியன	ரூ. 40/-
சிறியன	ரூ. 20/-
ஹில் வ்யூ காட்டேஜ்	ரூ. 10/-
சங்கு மிட்டா காட்டேஜ்	ரூ. 20/-
சேஷாத்ரி நகர் காட்டேஜ்	ரூ. 20/-
அஞ்சனாத்ரி காட்டேஜ்	ரூ. 20/-
கருடாத்ரி நகர் காட்டேஜ்	ரூ. 20/-
திருமணக் கூடம் (3வது சத்திரம்)	ரூ. 15/-
சிறப்பமைப்புகொண்ட காட்டேஜுகள்	ரூ. 75/-
டி. சி. சி. (உள்ளே உள்ள காட்டேஜுகள்)	ரூ. 50/-

எஸ். வி. விருந்தினர் விடுதி,

பெரிய அறைத்தொகுதிகள்	ரூ. 50/-
மூலே அறைத்தொகுதிகள்	ரூ. 40/-
சிறிய அறைத்தொகுதிகள்	ரூ. 35/-
எச். ஆர். ஜி. காட்டேஜுகள்	ரூ. 150/-
மோடிபவன்	ரூ. 100/-

திருமணக்கூடங்கள் (காட்டேஜுகள்)

பாலாஜி காட்டேஜ்	ரூ. 500/-
ரூயா காட்டேஜ் எண்: 248	ரூ. 80/-
கோகினேனி காட்டேஜ் எண்: 226	ரூ. 80/-
சி. சி. காட்டேஜ் எண்; 237	ரூ. 100/-
எஸ். எம். சி. கிழக்கு எண் : 272	ரூ. 50/-
ஏ. டி. சி. எண் : 99	ரூ. 80/-
டி. பி. (உள் பகக காட்டேஜ்)	ரூ. 50/-
டி. பி. வி. வி. சி.	ரூ. 50/-
டி. பி. காட்டேஜ (தனிச் சிறப்புக் கொண்டது)	ரூ. 75/-
ஏ. டி. சி. மற்றும் டி. பி. சி. ஒரு அறைத் தொகுதி ஹீட்டர் உள்ளது	ரூ. 15/-
ஹீட்டர் இல்லாதது	ரூ. 10/-

(ஏறத்தாழ இதே மாதிரியானதொரு நிகழ்ச்சி, கூசிபூடி 'பாமா கலாபம்' இயற்றிய சித்தேந்திர யோகியின் வாழ்விலும் நடைபெற்றதாகக் கூறப் படுகிறது. சித்தேந்திர யோகி நாரா யண தீர்த்தரின் சீடராக இருந்த தாகக் கருதப்படுவது ஒரு வேளை இதற்குக் காரணமாயிருககக் கூடும்.)

நாராயண தீர்த்தரின் காலம பதி னேழாவது நூறருண்டின் பிற்பகுதி யாக இருககக்கூடும் எனப்படுகிறது: ஏறக்குறைய எண்பது ஆண்டுகள் அவா வாழ்ந்ததாகச் சொல்லப் படு கிறது. பதினாறுவது நூற்றாண்டின இறுதிப்பகுதியில் பிறந்து, ஏறத் தாழ முப்பததைந்தாவது வயதில தெற்கு நோக்கிச் சென்று, காவேரி தீரபபகுதியில் முதிர்ந்த வயதில் சித் தியடைந்தாா அவர் என்று கருதப் படுகிறது.

நாராயண தீர்த்தர் துறவியான பின, சோபனாத்திரி, வேதாத்ரி, ஸ்ரீகாகுளம், பூரிஜகன்னாதம் முதலிய தலங்களுக்குச் சென்று, ஆஙகாங்கே எழுந்தருளியிருக்கும தெய்வங்களின மீது சம்ஸகிருதத்தில் கீர்த்தனைகளை இயற்றினார்.

நாராயணதீர்த்தர் காசி வரை சென்றதாக அறியககிடக்கிறது. அவ ருக்கு ராமானந்த தீர்த்தர் என்பவர் சந்நியாச ஆசரமத்தில் குருவாக இருநததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவருக்கு ராம கோவிந்த தீர்த்தர் என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு. நாரா யணதீர்த்தர் தாம் இயற்றிய 'சாண் டில்ய பக்தி சூத்திர வியாக்யான'த் தில் 'ஸ்ரீராம கோவிந்த ஸ்ரீதீர்த்த க்ருபா விசேஷாதுபலப்யபோதம், ஸ்ரீவாஸுதேவா ததிகத்ய ஸர்வ சாஸ்த்ராணி வக்தும் கிமபி ஸப்ரு ஹானஹ' என்று குறிப்பிடுகிறார். இநத ராமகோவிந்ததீர்த்தர் 'ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலா தரங்கிணி' நூலில் சிவராமானநத தீர்த்தர் என்னும பெயருடன் குறிப்பிடப்படுபவர் என்றும; துறவு மேறகொள்ளுமுன் மாணவராயிருநத போது வாசுதேவ

சாஸதிரி என்பவரிடம் நாராயண தீர்த்தர் சாஸ்திரஙகளைக் கற்றுக் கொண்டார் என்றும் கூறப்படுகிறது. சிவராமானநத தீாத்தரே நாராயண தீர்த்தருக்கு கிருஷ்ணமந்திரத்தைத் உபதேசம் செய்தவா ஆவார்.

நாராயணதீர்த்தர் தெற்குநோக்கி யாத்திரை மேற்கொண்டு, ஸ்ரீவேங்க டேசவரர் உறையும் திருமலைககு வநதார். அவர் அங்கே தங்கியிருந்த போதுதான், காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான ஸ்ரீ போதேந்திர சரஸவதி சஙகராச்சாரிய சுவாமிகள் அவரிடமிருந்து நாம சங்கீர்த்தனத் தின் மகிமையை அறிந்துகொண்ட தாகச் சொல்லப்படுகிறது. தஞ்சைப் பகுதியில் பஜனை சம்பிர தாயத்தை மக்களிடையே பரப்பிய தில் ஸ்ரீ போதேநதிர சுவாமிகளுக்கு முக்கியப் பஙகுணடு எனபதை இன றும பஜனைப பாடல்களிடையே காணப்படும் குருவநதனைக் கீாத்த னங்களிலிருநது நாம் தெரிநது கொள்ளலாம். ('யஸய ஸ்மரண மாத்ரேண நாம பகதிஹப்ராஜயதே தம் நமாமி யதி ச்ரேஷ்டம போதேந் த்ரம ஜகதாம குரும்'. 'போதேந்த்ர குரும் பஜேஹம் போதேநத்ரவரம'— கானடா ராகம், சாபு தாளம)

நாராயணதீர்த்தர் தமிழநாட் டிற்கு வந்ததறகு ஒரு சுவையான கதை உண்டு.

சூலை நோயினுல் பெரிதும் துன புறறு வருநதிக கொணடிருநதாா நாராயணதீர்நதா. அப்போது ஒரு நாள் அசரீரியாக 'உனமுன ஒரு வெண்வராகம் தோனறும அதைப பினபறறிச செலலவும, உனது வயிற்று வலி குணமாகும' என்று ஒரு குரல் அவருககுக கேடடது. அஙஙனமே அவாமுன வெளளைக் காட்டுப் பன்றி ஒனறு தோன்றி, ஓடத் தொடஙகியது. அவரும் அதைப் பினபற்றிச் சென்று கொணடேயிருந்தாா. அந்தப பன்றி இறுதியில தஞ்சை மாவட்டம் குட முருட்டி ஆற்றின் தென்கரையி லுளள வரகூா அல்லது பூபதிராஜ புரம் எனனும் ஊரை அடைந்து, அங்கு உளள வேங்கடேச்வரா ஆல யத்தினுள மறைந்தது. நாராயண தீர்த்தரும் கோயிலினுள் அதைப் பின்பற்றிநுழைந்தார். அவர் வயிற்று வலி மறைநது போயிற்று. அநத வெண்வராகமும் மறைநது போயிற்று. அவவூரில் நெடுங்காலம் தங்கியிருநது பஜனை சம்பிரதாயத் தைப பிரபலமடையச்செய்தார் நாரா யண தீாத்தா. மேலும், வரகூரில் அங்கிருநத வேஙகடேசப் பெருமாள் கோவிலைப் புதுப்பித்துப் புதிதாக ஆலயப் பிரதிஷ்டையும செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்போதும அவ வூரில் நடைபெறறு வரும் 'உறியடி' உற்சவததிறகு அவரே வித்திட்டவ ராக இருககககூடும். தவிரவும், அவா, காவிரிபபகுதிகளான திருக்காட்டுப் பள்ளி, ரங்காதபுரம், திருமழபாடி, திருவையாறு போன்ற இடங்களில் கிருஷ்ணன் வழிபாட்டினை மக்களி டையே பஜனை முறையில் பரவச் செய்ய முயறசி செயதாா எனச் சொல்வதறகான தடயங்களுள்ஒன்று ரங்கநாதபுரத்திறகு அருகிலுளள வயலிலிருநது கணடெடுககபபெற்ற அழகிய நாததனகிருஷ்ணரின் சிலை யாகும. இபபோது இச்சிலை ரங்க நாதபுரத்திலுள்ள பெருமாள் கோவி லில் இருககிறது. இசசிலையின் அடிப் பகுதியில சந்நியாசி ஒருவரின் சிறு படிமம இருககினறது: அது நாரா யணதீாததராக இருககலாம் எனறு எணணுவதறகு இடம் உண்டு.

பாலகிருஷணனிடம நாராயண தீாததா கொணடிருந்த ஆழநத ஈடுபாடடை விளககும் இரணடு நிகழச்சிகள மனததை நெகிழச செய்பவை

'பாமா கலாபம்' இயற்றிய கூச்சி பூடியைச் சேர்ந்த சித்தேந்திரயோகி நாராயணதீர்த்தரின் சிஷ்யராகச் சிறிது காலம் இருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. நாராயணதீர்த்தர் 'கிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி'யை இயற் றிக் கொணடிருநத காலம் அது. 'பால கோபால தரஙகம' எழுதிக்கொண்டு வநதாா. இடையிடையே அவர் அலுப்பினுல படுத்துக்கொண்டிருக் குமபோது, அப்பாட்டில் ஒவ்வொரு சரணத்தின இறுதியிலும் தாம் அமைத்திருந்த ஜதிகளைச் சொல்லிப் பாாப்பது வழக்கம். அவா அம்மாதிரி ஒரு சமயம பாடிக் கொணடிருந்த போது பாலகிருஷணன் அவருடைய வயிறறின்மீது லயத்திற்கேற்பஆடிக் கொண்டிருநததை அவருடைய சிஷ்ய ரான சித்தப்பன காண நோந்தது. குருவினிடம் 'உங்கள வயிற்றின்மீது பாலகிருஷணன ஆடுகிறுனே, உங்க ளுககு வலி எதுவும தோன்றவில்லை யா?' என்று கேட்டாா சீடர்.

தமது கணகளுக்குப் பாலகிருஷ் ணன புலப்படாமல போனதுகுறித்து வருநதிய அவா சித்தப்பனிடம் "அடுததமுறை அவா உனக்குத் தென்படும போது, 'எனக்கு மோட் சம் எப்போது? என குருவிற்கு மோட்சம் எப்போது?' என்று கேள்" எனக கூறினுர். பாலகிருஷ் ணன சிததப்பனிடம் 'நீ நாட்டியம், சஙகீதம் முதலியவறறில் வல்லவனுகி பாரிஜாதாபஹரணம் கதையை யக்ஷ கானமாக இயறறி, கூச்சிபூடியிலுள் ளவர்களைககொணடு அதை ஆடிக் காண்பிதத பிறகு, இநதப் பிறவியி லேயே மோடசம பெறுவாய். ஆனுல உனது குருவிறகு இன்னெருரு ஜனமத் திலதான் விடுதலை' எனறு கூறினு ராம். கதை கறபனையாக இருகக லாம ஆனுல், நாராயணதீர்ததரும் சிததேநதிரயோகியும சமகாலத்தவர் கள எனறு இதிலிருநது தெரிகிறது.

மறறெருரு சமயம, நாராயணதீர்த் தர் காசியில வசிததுவநதபோது, அவர் அறையினுள் கிருஷண பரமாத் மாவைக குறிதது, தம்மை மறந்து பாடிககொணடிருக்கையில், மூடிய அவவறையிலிருநது சலங்கை ஒலி வருவதைக கவனித்த சிலர், அவர் பெணகளோடு ஆடல், பாடல்களில்

ஈடுபடுகிறா என்று அவதூறு கூறவும துணிந்தனா. மேலும், அவருக்கு பிடசையிடவும் மறுத்தனர். ஆயி னும், அவர் தமது அறையினுள்ளே யே இருந்து வந்தார். பலநாள் அவர் வெளியே வராமல அவ்வாறு உள் ளேயே இருந்து வந்தது அவர்களுக்கு வியப்பூட்டியது. ஒருநாள கதவிலி ருநத சிறிய துவாரம வழியாகப பார்த்தபோது, மாது ஒருததி நாரா யணதீர்த்தருககு அனனம ஊட்டிக கொண்டிருந்ததைக் கண்டனர். அம மாதின தெயவிக ஒளி அவாகளின் கண்களைக் கூசச்செயதது. கிருஷ்ண பரமாத்மாவினிடம் அவருககிருநத மாபெரும் ஈடுபாட்டிஃயும் அவருக குத தெய்வமே உதவியருளுவதையும நேரிலேயே கண்டு கொண்ட அவா கள் அவா தாள்களில் விழுநது வணஙகி அறியாமையினுல் தாங்கள் செயத தவற்றை மன்னிதது அருளு மாறு வேணடினா

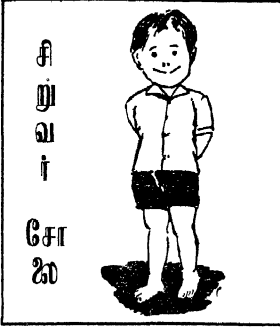
ஒரே வாக்கியததில் சகுண, நிர்க் குண உபாசனை முறையினை எடுத்து ரைக்கும சகதி ஸ்ரீ வித்யாசங்கரருக் குப் பிறகு நாராயணதீர்த்தருக்கே தெரிந்திருநதது எனறும், மதுசூதன சரஸ்வதி மற்றும் வாசஸபதி மிச ரர் ஆகியவர்களையும் விட உயாந்த அறிவுத் திறமுள்ளவர் அவா எனறும், காசியில் இருந்த பண்டிதாகள அவா இயற்றிய நூல களைப் படிததபின் கருத்துரை வழங் கியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

நாராயணதீாத்தர் சிறநததோர் அதவைத வேதாந்தி. அவர் 'சாங்க்ய காரிகை வியாக்யானம்' 'சாங்க்ய தததுவ கௌமுதி வியாக்யானம' 'சித்தாந்த பிந்து', 'லகு சந்த்ரிகை' 'விவரண தீபிகை' முதலிய வேதாந் தம் பற்றிய நூல்களையும் 'ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலா தரங்கிணி', 'பாரிஜாதாபஹர ணமு' என்னும் இசை நாட்டிய நாடகங்களையும் 'சாண்டில்ய பகதி சூதர வியாக்யானம' 'ஹரிபகதி ஸுதாாணவம்' ஆகிய பக்தி நூல் களும இவர் எழுதியவையே.

'ஸ்ரீ கிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி' சம்ஸ்கிருததில் இயற்றப்பட்ட தோர இசை நாட்டிய நாடகம ஆகும். இதை அவர் எங்கு இயறறி ஞா என்பது பற்றிக் கருத்து வேறு பாடுகள் உண்டு. சிலா, நாராயண தீர்த்தர் கூச்சிப்பூடியில் தங்கியிருநத போது அவ்வூரில் இருந்தவர்களுககு கானம், நிருத்யம் ஆகியவற்றில்

(29-ம் பக்கம் பார்கக)

பொய் மெய்யாகுமா?

உலகம் மெய் பேசுபவர்களையே மெச்சிப் பேசுகிறது. பொய் பேசுபவர்களை வெறுத்து ஒதுக்குகிறது. மெய் வெல்ல வேண்டும் என்பதே அனைவரது விருப்பமாக இருந்து வருகிறது.

மெய் பேசுதல் என்றால் என்ன? உள்ளதை உள்ளபடியே கூறுவதே மெய் பேசுதல் எனப்படும். அதாவது காணாததைக் கூறுதலும் கேளாததைக் கூறுதலும் பொய் பேசுதல் எனப்படும்.

மெய் பேசுபவர்கள் தடுமாற வேண்டியதில்லை. ஆனால், பொய் பேசுபவர்கள் தடுமாற்றம் அடைகின்றனர். பொய் பேசுபவர்கள் ஒரு பொய்யை மறைக்க மற்றொரு பொய்யைச் சொல்லி மேலும் மேலும் இடர்ப்படுவர். எனவே மெய் பேசுதல் எளிது.

என்றாலும், பெரும்பாலோர் பொய்யே பேசுகின்றனர், ஏன்? பொய் பேசுவதால் தாம் செய்த தவறிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்பதே! எனவே தவறு செய்பவர்களே பொய் பேசுகின்றனர். நல்லதே செய்பவர்கள் பொய் பேசத் தேவையில்லை.

மெய் பேசுவதால் நன்மையும் ஏற்படும். சில சமயம் தீமையும் ஏற்படும். அதுபோலவே பொய் பேசுவதால் தீமையும் ஏற்படும். சில சமயம் நன்மையும் ஏற்படும்.

சான்றோர்கள் எப்போதும் மெய்யே பேசுவர். தங்களுக்குத் தீமையே வருவதாயினும் பொய் பேசார். மெய் பேசுவதால் சில சமயம் தீமையும் ஏற்படுவதுண்டு. அப்போது என்ன செய்வது? பொய் பேசித் தானே ஆக வேண்டும்.

பொய் பேசுவது தவறில்லையா? தவறில்லையாம்! அது எப்படி? சான்றோர்கள் கூறும் பொய்யால் குற்றமற்ற நன்மை பிறருக்கு உண்டாகுமானால், அப்போது பொய் பேசலாம் என்கிறார் வள்ளுவர். அவ்வாறு பேசப்படும் பொய் மெய்யாகவே கருதப்படுமாம்! ஏனெனில், அப்பொய்யினால் யாருக்கும் கெடுதல் ஏற்படுதல் இல்லையல்லவா?

குற்றமற்ற நன்மையைத் தரும்போது பேசப்படும் பொய்தான் மெய்யாகக் கருதப்படுகிறது. இதுதான் பொய் மெய்யாகும் விந்தை! இந்த விந்தையை உலகுக்கு உணர்த்தியவர் வள்ளுவப் பெருந்தகை. அவர் வாய்மொழியைக் கேளுங்கள்.

பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த
புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின்.

இக்குறட்பாவுக்குச் சான்று ஒன்று காண்போம்.

1948 ஆம் ஆண்டு இந்தியா உரிமை பெற்று விளங்கும் காலம் அது. அப்போது வழக்கம் போல நாடு முழுவதும் நலம் பெற வேண்டும் என்று மகாத்மா காந்தியடிகள் ஓடியாடித் தொண்டு புரிந்து கொண்டிருந்தார். எல்லாச் சமயத்தவரும் எல்லா மொழியினரும் எல்லா நிறத்தவரும் வேற்றுமை பாராட்டாமல் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்பதற்காகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அவர் செவிகளில் நடுக்கம் தரும் செய்தி ஒன்று வந்து விழுந்தது. அது என்ன தெரியுமா?

வட இந்தியாவில் உள்ள நவகாளி என்னுமிடத்தில் வகுப்புக் கலவரம் நடைபெறுகிறது என்பதுதான் அந்தச் செய்தி!

நவகாளியில் வாழ்ந்து வந்த இந்துக்களும் முகம்மதியர்களும் ஒருவரை யொருவர் அடித்துக் கொண்டினர் பெண்களையும் குழந்தைகளையும்கூடக் கொல்லத் தொடங்கினர். அவர்கள் செய்த கொடுமைக்கு அளவேயில்லாமல் போய்விட்டது. இந்தக் கொடுமையைக் கேட்டுக் காந்தியடிகள் துடிதுடித்துப் போனார்.

மாருதிதாசன்

நவகாளி நோக்கி காந்தியடிகளின் பாதங்கள் நடந்தன. தனியொருவராகவே சென்று அமைதியை நிலை நாட்டப் புறப்பட்டார் காந்தியடிகள்! அப்போது அவர் மேற்கொண்ட பயணமே நவகாளி யாத்திரை எனச் சரித்திரத்தில் சிறப்பாகக் குறிக்கப் பட்டுள்ளது.

அக்காலத்தில் நவகாளியில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி ஒன்று பொய் மெய்யாகும் விந்தைக்குச்சான்றாகத் திகழ்கிறது அது பற்றி ஒரு சிறிது அறிந்து கொள்வோம்.

நவகாளியில் வாழ்ந்து வந்த இந்துககளும் முகம்மதியர்களும் ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கொண்டனர் என்பதை முன்பே குறிப்பிட்டோம் அல்லவா! அவ்வாறு நடைபெறும் போது ஒரு சமயம் இந்து ஒருவர் முகம்மதியர் மத்தியில் தனியாக அகப்பட்டுக் கொண்டார். அந்த இந்துவைக் கண்ட முகம்மதியர்கள் அவரைக் கொல்வதற்காகத்

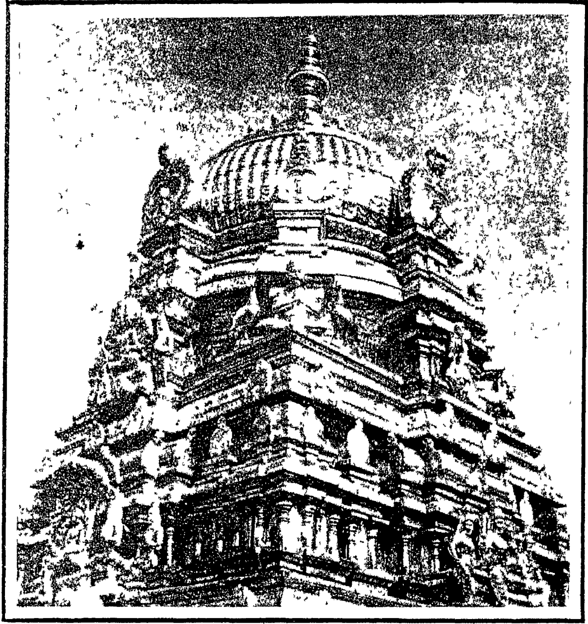
துரத்திச் சென்றனர். அவர்கள் கையில் கத்தியும், கம்பும் இருநதன. உயிருககுப் பயந்த அநத இநது தப்பித்துக் கொள்வதற்காக ஓடத் தொடங்கினுர். முகம்மதியாகள் அவரைக்கொலவதறகாகத துரத்திச் சென்றனர்;

அந்த இந்துவோ அவர்கள் கையில அகப்பட்டுக் கொள்ளாதிருக்க மிக வேகமாக ஓடத் தொடங்கினுர். தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்பதறகாக அந்த இந்து யாா வீட்டிலாவது நுழைந்து விடலாம என்று பார்த்தார். ஆனுல், அநதத் தெருவில் உளள வீடுகள் அனைத்தும் முகம்மதியர் வீடுகளே என்பதை அவர் அறிந்து கொண்டார். எனன செய்வார் அவர்! பாவம்!

ஓடினுர்! ஓடினுர்! ஓடிக்கொணடேயிருந்தார்! அவரைத துரத்திக் கொண்டு வந்த முகம்மதியர் அவரை நெருங்கி விட்டனர். எனவே செய்வதறியாது திகைத்த இந்து அருகில் இருந்த வீடு ஒன்றினுள நுழைந்து விட்டார். அநத வீடும முகம்மதியர் ஒருவருடையதே!

அந்த வீட்டினுள வயதான மூதாட்டி ஒருவர் வாழ்நது கொண்டிருந்தாா. வேறு யாரும் அநத வீட்டில் இருக்கவில்லை. ஓடி நுழைநத அந்த இநது முகம்மதிய மூதாட்டியின் கால்களில் வீழ்நதாா. தன்னை எப்படியாவது காப்பாற்றுமாறு வேண்டிக் கொண்டாா.

என்றுலும் அநத இநது நடுங்கிப போனுர். முகம்மதிய மூதாட்டி தன்னைக் காப்பாற்றுவாரா? காட்டிக் கொடுத்து விடுவாரா? என்று நடு நடுஙகிப போனுர். அப்போது அநத மூதாட்டி எனன செயதாா தெரியுமா? அந்த இநதுவை உளளே அழைத்துச் சென்ருர். பரணமீது ஏற்றினுர். பாய் ஒன்றில் படுக்க வைத்துச் சுருட்டினுர். பாதுகாப்பாக அங்கே அவரை மறைதது விட்டார். ஒன்றும் தெரியாதவர் போல அந்த மூதாட்டி வெளியே வந்து நின்று கொண்டார்.

தங்கக்கோபுரம்-பழனி திரு. எஸ். கருணுகரன்-சிதம்பரம்:

தன்னை வந்து அடைந்தவர் யாராக இருப்பினும் அவரைக் காப்பாற்றுவதே கடமை எனபதை எல்லாச் சமயச சான்ருேர்களும் கடைப் பிடிப்பர் எனபது உண்மை போலும்!

துரத்திக கொண்டு வந்த முகம்மதியர் அந்த மூதாட்டியின வீட்டை அடைநதனர். அந்த இநது அநதப் பாட்டியின வீட்டில்தான் நுழைந்திருக்க வேணடும என்று ஐயங் கொண்டனா. எனவே அந்தப் பாட்டியிடம விசாரிததனா

தன் வீட்டினுள் யாருமே நுழையவிலலை யெனறு அநத மூதாட்டி உறுதியாகச சொலலிவிட்டாா. என்றுலும் வந்தவாகள திரும்பிப் போக விரும்பவிலலை. அநதப் பாட்டியைக் கேளாமலே அநத வீட்டினுள நுழைநதனர். எல்லா இடஙகளிலும் தேடிப் பார்த்தனர். எங்கும் காணவில்லை. எனவே பரண்மேல் இருந்த பாய்ச் சுருளைத் தங்கள் கத்தியால் குத்திப் பார்த்தனர்.

பாயில் சுருட்டப்பட்டிருந்த அந்த இந்துவின நெஞ்சு பகீர் என்றது. வநதவர்கள் கீழிருந்த வண்ணமாகவே அந்தப் பரணைத் திருப்பித் திருப்பித் தங்கள் கத்தியாலும் கைத்தடியாலும் குத்திக் குத்திப் பார்த்தனர். அது தலையணையோடு சுருட்டி வைககப்பட்டிருக்கும் படுக்கை யெனறு கருதி அவ்விடத்தை விட்டு நகர்நதனர். பின்னர் தோட்டம், கிணறு முதலிய எல்லா இடஙகளையும் தேடிப் பார்த்தனர். ஆள கிடைககாமையால் சோர்வுடன அநதப் பாட்டியிடம் வநது மீண்டும் விசாரிககத் தொடங்கினர்.

ஒடி வந்தவன் அந்த வீட்டில்தான் நுழைநதிருக்க வேண்டும் என்றும், அநதக கிழவிதான் அவனைப் பாது

காப்பாக மறைத்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்றும் அவர்கள் உறுதி யாக நம்பினர். எனவே அவர்கள் அந்தப் பாட்டியிடம் மீண்டும் துருவித் துருவிக் கேட்டனர். ஆனல் பாட்டியோ கடைசி வரை தன் வீட்டினுள் யாருமே நுழையவில்லே யென்று உறுதியாகக் கூறி நின்ருர். என்ருலும் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லே.

அந்த மூதாட்டி முகம்மதிய சமயத்தில் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டவர். தங்கள் குலத்தெய்வமான அல்லாமீதும், வேதமான குர்ஆன்மீதும் குறைவில்லாத நம்பிக்கையும் பக்தியும் கொண்டவர். எனவே வந்தவர்களுக்கு யோசனே ஒன்று தோன்றியது. அந்தப் பாட்டி ஒருவேளே இப்போது பொய் சொனனுலும் அல்லாமீதும் குர்ஆன மீதும் ஆணையிட்டுக் கேட்டால் மெய்யே பேசுவார் என நம்பினர். அப்போது உண்மை தானே வெளிவருமல்லவா!

வந்தவர்களில் ஒருவன் கேட்டான். "பாட்டி! சத்தியமாகச் சொல். நீ வணங்கும் அல்லாமீது ஆணையாகச் சொல். யாரும் உன் வீட்டினுள் நுழைந்தது கிடையாதா?"

"நான் வணங்கும் அல்லாமீது ஆணையாகக் கூறுகிறேன். என் வீட்டினுள் யாருமே நுழைந்ததுவுமில்லே. நான் யாரையும் மறைத்து வைத்திருக்கவுமில்லே. இது சத்தியம்" என்று பாட்டி சத்தியம் செய்து கூறினள்.

இருந்தாலும் வந்தவர் சந்தேகம் நீங்கிய பாடில்லே. தங்களின் வேதமான குர்ஆன்மீது சத்தியம் செய்து சொல்லிவிட்டால் தாங்கள் நம்பிச் சென்று விடுவதாகக் கூறினர்.

முகம்மதியர்கட்குத் தங்கள் தெய்வமான அல்லாமீதும் திருமறையான குர்ஆன்மீதும் உறுதியான நம்பிக்கை உண்டு. எனவேதான வநதவர்கள் இந்த வழியைக கடைப்பிடித்தனா

குர்ஆனமீது சத்தியம செய்து உண்மையைச் சொலவதா? சரண் அடைந்தவனைக் காப்பாற்றுவதா? என்ற இக்கட்டான நிலே. பாட்டி உறுதியாகவே கூறினள்.

"நான் நாள்தோறும் ஓதிவரும் தெய்வத் திருக்குர்ஆன்மீது ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன். சத்தியமாகச் என் வீட்டினுள் யாருமே நுழைய வில்லே!" என்று அழுததந்திருத்தமாகக் கூறிவிட்டார் அந்தப் பாட்டி!

திரும்பத் திரும்பக் கேட்டாலும், எத்தனே சத்தியம் செய்யச் சொன்னுலும பாட்டியின் பதில் ஒரே விதமாகவே இருந்தது. எனவே வந்தவாகள் ஏமாறறத்துடன் திரும்பி விட்டனா.

அந்த மூதாட்டி கூறியது பொய் தானே! என்ருலும் அந்தப் பொய்யினுல் எவ்வளவு பெரிய நன்மை ஏற்பட்டது!

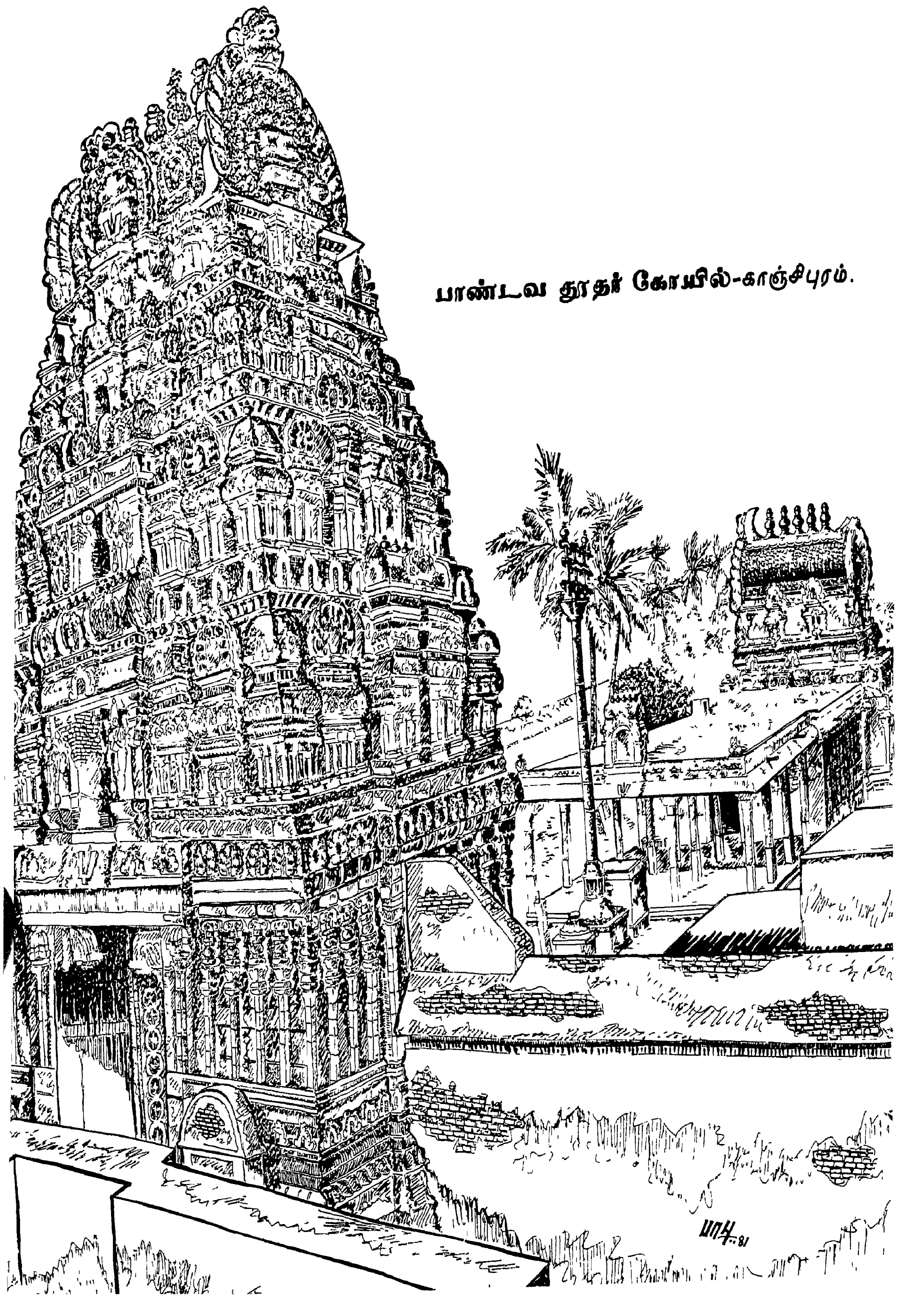
பாட்டி கூறியதோ ஒரே ஒரு பொய். அதனுல் ஏற்பட்டதோ பல நனமைகள். அனுதையாகப் பயந்து ஓடி வநத இநதுவின் உயிர் காப்பாற்றப்பட்டது. தனனேச சரண் புகுநதவர்களேத் தாஙகுதல வேண்டும் என்ற தர்மம கடைப் பிடிககப் பட்டது. அனுதையைக் கொன்ருர்கள் என்ற பாவம் வந்து சூழாமல் அந்த முகம்மதியர்களும் தவறு செய்வதிலிருந்தும தப்பித்துக் கொண்டனர்.

மெய் கூறியிருநதால் என்ன ஆகியிருக்கும்? அநியாயமாய் ஒரு உயிர் கொல்லப் பட்டிருக்கும். தன்னே வந்து தஞ்சம் புகுந்தவனேக் காட்டிக் கொடுத்த பாவம் பாட்டியைச் சூழ்ந்திருக்கும. கொலே செயத பாவத்திற்கு அந்த முகம்மதியா ஆளாகியிருப்பர்.

இததனே கொடுமைகளேயும் நேராமல் தடுததது எது? ஒரு பொய் தானே! அநதப் பொய்யால் விளேந்தது எனன? யாருககும தீங்கு நேராத நன்மைகள் தானே! இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் மட்டும் பொய் சொல்லலாம் அல்லவா? இநதப் பொய்யைத் தான் "புரை தீர்ந்த நனமை பயக்கும் பொய்-வாய்மையின் பாற்படும் பொய்" என்று வள்ளுவர் வகுத்துரைக்கிருர்.

★

பாண்டவ தூதர் கோயில்-காஞ்சிபுரம்.

கோயில் வளர்ந்த கதை

டாக்டர். ஏ. வி. ஜெயசந்திரன்,
சென்னை.

ஆலயத்திற்கு நீக்கத்தக்க பூமி :

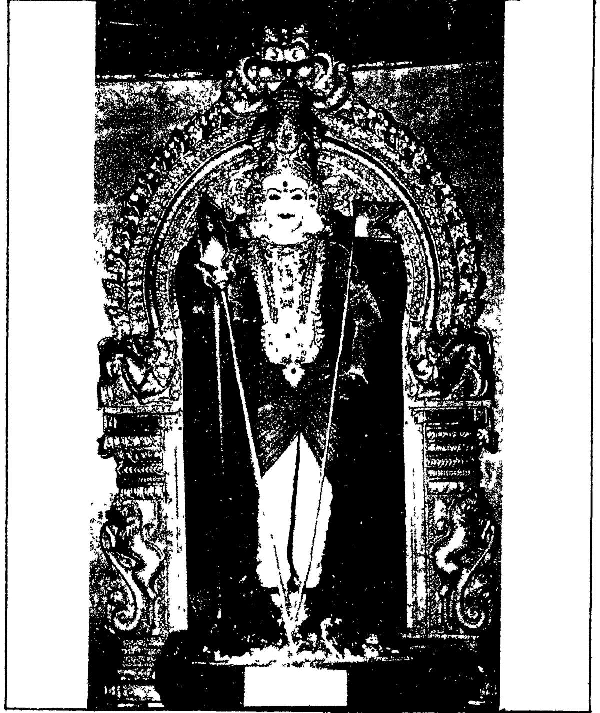
மண்டை ஓடு, பாறை, புழுக்கள், புற்றுக்கள், எலும்புகள், பொந்துகள், சிறிய மணல்கள் கொண்டனவும், கெரிமரங்களின் வேரகள, முற செடிகள் உடையனவும், சேறுடன் கூடிய பாழும் கிணறுகள், உடைந்த கட்டை மிகுந்தனவும், சாம்பல், கரி மிகுந்த பூமியும் விலக்கத்தக்கன.

தயிர், நெய், தேன், எண்ணெய், உதிரம், சவம், மீன், பறவை முதலிய மணம் மிகுந்த பூமி விலக்கத்தக்கன.

தோற்றத்தில் வட்டம், முக்கோணம், வஜ்ராயுதம், மீன், பல்லி, குரங்கு, பன்றி, காட்டுப் பாம்பு, உளி, முறம், உரல், சங்கு, முனை, பூனை, ஒணுன் போன்றத் தோற்றமுடைய பூமியெல்லாம் விலக்கத் தக்கவை.

ஆகமங்கள், தேர்நதெடுக்கவும் விலக்கவும் வேண்டிய பூமிகளுக்குத் தெளிவாக விளக்கங்கள் தருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, காமிக ஆகமம் பூமியினை 12 ஆகத் தொகை செய்கிறது. காசியப ஞான காண்டமென்ற வைகாநச (வைணவ) ஆகம நூல் 9 ஆக விளக்குகிறது.

இவற்றின் ஒப்புவமையினைச் சற்றுக் காண்போம் :

காமிகம்

1. சைவம்.
2. பிரம்மம்.
3. வைஷ்ணவம்.
4. ஐந்திரம்.
5. ஔக்ஷம் (பசு)
6. பௌதிகம்.
7. ஆசுரம்.
8. பைசாசம்.
9. ராக்ஷசம்.
10. வாய்வம்.
11. வாருணம்.
12. ஆக்நேயம்.

காசியபம்

1. வைஷ்ணவம்.
2. பிரம்மம்.
3. ரௌத்ரம.
4. ஐந்திரம்.
5. காருடம்.
6. பௌதிகம்.
7. ஆசுரம்.
8. பைசாசம்
9. ராக்ஷசம்.

மேற்கண்ட அட்டவணையில், காமிகத்தில் ஔக்ஷம் (பசு) என்றது, காசியபத்தில் காருடமாக மாறியிருப்பது தவிர, பெரும்பாலும் முதல் ஒன்பதும் இரண்டு பகுதிகளிலும் ஒததிருககின்றன. வாய்வம், வாருணம, ஆக்னேயம் இவை மூன்றும் காமிகத்தில் மேலுஞ் சேர்ந்திருககின்றன.

சைவாகமத்தில் முதல்வகைப் பூமியும் பெயாகளில் மட்டுமே வித்தியாசப்படுகின்றன.

சைவ பூமி :

சைவ பூமியும் வைஷ்ணவ பூமியும் தரத்தில் ஒன்றே. அவை ஐந்து

மரங்கள் உடையன. கோங்கு, மருதை, விளா, அரசு, ஆச்சா முதலியன. நிலத்தாமரை, துளசி, அருகு, விஷ்ணுக்கிரந்தி, ஆகுகர்ணி முதலாம் தாவரங்களும் உண்டு. பறவைகளில் புறுக்கள், கிளிகள், அன்னங்கள் உரியனவாய்ப் பேசப்படுகின்றன. தாமரை, சந்தன மணம். வெண்மையும் சிவப்பும் நிறைந்த நிறத்து பூமி.

பிரம்ம பூமி :

இது வில்வம், முருக்கம் முதலிய மரங்களால் நிறைந்திருக்கும். நாணல் முதலாம் ஹோமத்திற்குத் தேவையான தாவரங்களாலும், இனிய மணம் பரப்பும் செடிகொடிகளாலும் சூழப் பெற்றிருக்கும். மான்கள் உலவும். அன்னம் முதலாம் தெய்விகப் பறவைகள் நிறைந்திருக்கும். உருகிய வெண்ணெயின் மணமும், ஹோமாக்னியில் சொரியப் பெற்றப் பலிப பொருட்களின் வாசனையும் வீசிக கொண்டிருக்கும். வெண்ணிற வண்ணமும் இனிய சுவையும் உடைய பூமி. அருள் மணம் கமழும் சூழல்.

வைஷ்ணவம் அல்லது ரௌத்ர பூமி :

இவ்விரண்டு பூமியும் ஒன்றே. உமபை, புளி, புங்கம், மூங்கில், செம்பருத்தி, எருக்கு, பருத்தி முதலாம் தாவரஙகள் உடையன. செம்மை படர்ந்த கருநிறப் பூமி. அமிலச் சுவை உடையது. உல்லாசமும் மகிழ்ச்சியும் நிறைந்த பூமி. இதில் வசிப்பவர்களுக்குப் பௌரஷமும் பலமும் தருவது.

இந்திர பூமி :

மூன்றுவதானது இந்திர பூமி. வாழை, பலா, மா, புங்கம், மகிழம், பாதிரி, வெண்ணொச்சி, கருநெய்தல் நிறைந்த நிலம். வைசியர்களும், சூத்திரர்கள், பிணியாளரும் வசிப்பது. பாதிரி மணத்தது. மங்கிய பசுமை படர்ந்த பூமி. உழவர்க்கும், கால்நடைகளுக்கும் களிப்பூட்டும் பூமி.

ஔசஷ அல்லது காருட பூமி :

காமிகத்தில் சொல்லப்பட்ட ஔசஷ பூமியும், காஸ்யபத்தில் சொல்லப்பட்ட காருட பூமியும் ஒன்றேயாம். பாதிரி, அழிஞ்சில் முதலாம் மரங்கள் சூழ்ந்தது. நறுமணம் ததும்பும் தாவரங்களை உடையது பூளை, கிரி, முயல், உடும்பு, குள்ள நரிகளும், சகோரம் முதலிய பறவைகளும் காணப்படும்.

பசு மஞசள் நிறத்தது.

இதில் வசிப்பது பௌரஷத்தையும் பலத்தையும் அளிக்கும்.

பௌதிக பூமி :

பெருநொச்சில், குருக்கத்தி, அருகு, மருகு, அலரி, அழிஞ்சில், மல்லிகை, இலுப்பை நிறைந்தது. மணம் வீசும் மலர்களின்றும், நறுமணப் பொடிகளானதுமான வாசனை நிறைந்த காற்றுல் நிறைந்த பூமி. உணவுற்பத்தியும், புஷ்டியும் தரவல்லது.

ஆசுர பூமி :

சேராமரமும் வெங்காயமும் வளர்வது. துர்க்கந்தம் வீசும் வனவிலங்குகள் வசிப்பது. வல்லூறுகளும் விஷப் பாம்புகளும் வாழ்வது.

ராக்ஷஸ பூமி :

சண்டாளர்களும் திருடர்களும் நிறைந்த பூமி. பெரும் பிணிகளாலும் ஆக்ரமிக்கப்பட்டது. கெட்ட மணம பரப்பும் நச்சுத் தாவரங்கள் வளர்வது.

பைசாச பூமி :

நறுவிலி மரங்களும் இலவ மரங்களும் அடர்நதது. தான்றியும் வளர்ந்தது. நாய்களும் குறுநரிகளும் வசிப்பது. உப்புச் சுவை உடையது. இது, கண்ணுக்குக் களிப்பூட்டும் காட்சி உடைய பூமி அல்ல.

வாய்வ பூமி :

காமிகத்தில் மட்டும் காட்டப் பெறும் பூமி இது. நரிகளும் சுவர்க்கோழிகளும சப்திப்பது.

வாருண பூமி

பாக்கு மரங்கள் பரவியது. யோகிகளுககு அனைத்துச் சித்திகளும் அளிக்க வல்லது.

ஆக்நேய பூமி :

சதுரக்கள்ளியும், நறுவிலையும் செறிந்தது. சுணணும்பு நிறைந்தது. நீர் அரியது. இங்கு வாழ்வது அழிவைத் தரும்.

(தொடரும்)

விளையும் பயிர்

மாதர்களாக பிறப்பதற்கே மா தவம் செய்ய வேண்டும் என்று பெரி யோர்கள் கூறுகின்றார்கள். மேலும் 'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்', என்று கூறி பின் 'வாழ் வாங்கு வாழ' உதவுபவள் மனைவியே என்றும் கூறுகிறார் தெய்வப் புலவர் வள்ளுவர். வாழ்க்கை என்னும் கட லில் ஓயாது வரும் பிரச்சனைகளாகிய அலைகளை கடந்து குடும்பம் என்னும் கப்பல் நன்கு கரையேற உதவுவதும் குடும்பத் தலைவியே. வானத்து விண் மீனாகக் குடும்ப குல விளக்குகள் ஒவ் வொன்றும் ஒளிர ஒவ்வொரு அன்னை யும் படும்பாடு எழுத்திலடங்காது. விளையும் பயிரை கண் காணித்தல் போல வளரும் குழந்தைகளை ஒவ் வொரு தாயும் போற்றிப்பாதுகாத்து வளர்த்தல் மிகமிக அவசியம். நல்ல பண்புகள் 'பசுமரத்தாணி' போல் வளர தக்கசமயம் இளமைக் காலமே. 'ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளை யாது' என்பது பழமொழி.

எழுத்துக்கள் கற்க முதலாவதாக 'அ' என்ற எழுத்தினை அறிதல் அவ சியம், அதேபோல் முதலாக குழந் தைகள் மனதில், எல்லாவற்றிக்கும் மூல காரணமாகத் திகழும் இறை வனிடம் பக்தி தோனறும்படி செய்ய வேண்டும். பகதி எங்கு உள்ளதோ அங்கு எல்லா நற்பண்புகளும் தானா கவே வரும். இதறகு நலல எடுத்துக் காட்டாக தாயும் தநதையும் திகழ வேண்டும். அமுதூட்டும் அன்னை தான் முதன்முதலில் குழந்தைக்கு ஆசானாகின்றாள். அதனை மனதில் கொண்டே மாணிகக வாசகனாரும், இறைவனை, 'அம்மையே அப்பா ஒப் பிலா மணியே' என்று கூறுகின்றார். ஆகவே தாயனவள் தினமும் காலை யும் மாலையும் விளக்கேற்றி இறை வன்முன் சிறுசிறு ஸ்லோகங்களை குழந்தைகளுக்குக் கற்பித்தல் அவ சியம். தாயனவள் தினமும் தவறாது செய்தால் குழந்தைகளிடம் இறை யன்பு பாய்ந்து வரும் வெள்ளமெனப் பெருகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

'நீரில்லா நெற்றிபாழ்' என்பதால் அவரவர் நியமப்படி நெற்றியில் விபூதி, சந்தனம், திருமண் இவற்றால் நெற்றிக்குறி இட்டுக் கொள்ளச் செய்தல் அவசியம். காலை, மாலை, இரவு படுக்குமுன் இதனைச் செய்தல் மிகமிகச் சிறந்தது. வாரத்தில் ஒரு நாளாவது கோவிலுக்கு அழைத்துச் சென்று அங்குள்ள தெய்வங்களை முறைப்படி வணங்கச் செய்ய வேண் டும்; நம் இந்துமத கோட்பாடுகளை நன்கு மனதில் பதியும்படி செய்தல் வேண்டும்.

திருமதி. சுகந்தால்-பெங்களூர்.

சிறு வயதிலிருந்தே குழந்தைகளைக் காலத்தின் மாண்பினை உணரச்செய்ய வேண்டும். உலகில் எதனை வேண்டு மானாலும் திரும்பப் பெறலாம். ஆனால் கடந்த காலம், திரும்பி வராது; காலம் அறிந்து, செயல் பட்டால் உலகையே கூட வெல்ல லாம். இதனையே வள்ளுவர் 'ஞாலம் கருதினுங் கைகூடும் காலம், கருதி இடத்தாற் செயின்' என்று கூறியுள் ளார். இளமையிலேயே குழந்தை கள் தம் எல்லாக் காரியங்களையும் தக்க நேரத்தில் செய்தல் வேண்டும். தினமும் தவறாது குறித்த நேரத்தில் பள்ளிக்கு செல்லுதல், கொடுக்கப் பட்ட வீட்டுப் பாடங்களை வீட்டில் செய்து முடித்து, அன்று நடத்திய புதிய பாடங்களையும் சரிவர தவறா மல் படிக்கும் பழக்கமே அவர்களின எதிர்காலம் நன்கு அமைய அஸ்தி வாரமாக அமைகிறது. குழந்தை கள் படிக்கும் வகுப்பிற்கும், பாட நிலைகளுக்கும் ஏற்ப குறித்த கால அளவு படிக்கச் செய்வது தாயின் தலை யாய கடமையாகிறது.

ஆண்டு முழுவதும் நடத்தும் பாடங்களைச் சரிவர படித்தாலே இறுதித் தேர்வில் சிறந்த மதிப்பெண் கள பெற்று முதன்மையாக தேர்ச்சி பெற முடியும். ஆகவே இதனை மன தில் கொண்டு ஒவ்வொரு தாயும் குழந்தைகள் அவ்வப்போது கொண்டு வரும் மதிப்பெண்களை நோக்கி, பின் தங்கியுள்ள பாடங்கள் யாவை, என்ன காரணம் என்று அறிந்து பள்ளியுடன் தொடர்பு கொண்டு, அதனைச் சரி செய்தல் வேண்டும். இது ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தம் குழந் தைக்கு செய்ய வேண்டிய மிகமிக முக்கியமான பெரிய உதவியாகும்; சுடாவிளககாயினும தூண்டு கோல் ஒன்று வேண்டுமல்லவா?

பள்ளியில் பயிலும்போதுதான் மாணவர்களாகிய வைரங்கள் பட் டைத் தீட்டப்படுகின்றன. பள்ளி வாழ்க்கையில்தான் ஒவ்வொருவரும், பலரோடு கூடி வாழுதல், பகிர்ந்து அளித்தல், பலருக்குத் தலைவனாக் திகழுதல், போன்ற பல பண்புகளை அறிய வாய்ப்பைப் பெறுகின்றனர். இத்தகு ஆறறல்கள வளர பள்ளி களில் எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகள் நடததப்படுகினறன. தம் குழந்தை கள் நலனில் அக்கறையுள்ள ஒவ் வொரு தாயும் தக்க சமயத்தில் பளளி ஆசிரியர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, குழந்தைகளின் அறிவாற் றல் பெருக இத்தகு நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பெறச் செய்ய வேண்டும்.

'அறையில் ஆடி அம்பலத்தில் ஆடு' என்பர். ஆகவே வீட்டில் தன் உடன் பிறந்தவர்களுடன் அன்புடன் பழக வழக்கப்படுத்த வேண்டும். ஒரு வருடன் ஒருவர் அன்புடன் வாழ கற்றுக் கொண்டால் சிறு வயதி லிருந்தே மனதில் 'தன்னலப் பேய்' தலைவிரித்து ஆடாது. அன்பினைப் பற்றி கூறவந்த செந்நாப் போதரும் 'அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு' எனக் கூறுகிறார்.

எவ்வளவு தூரம் நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு அன்பு அடிகோலு கிறது! வீட்டில் தோன்றும் இந்த பாச உணர்ச்சியே பின்பு பெரியவர் களான பிறகு 'தன்னைப் போல் பிறரை நேசிக்க' பயன்படுகிறது. மனதில் ஈகைத் தன்மையை வளர்க்கின்றது. வீட்டில் 'என்னு டையது' என்ற எண்ணம் நீங்கி 'நம் முடையது' என்று பாதுகாக்கும்மனப் பான்மையை வளர்க்கிறது. இது பின் பாரதியார் பகன்றபடி 'காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி' என்ற பரந்த மனப்பான்மையையும், 'தனியொரு வனுக்கு உணவு இல்லையெனில் ஜகத் தினை அழித்திடுவோம்' என்ற எண் ணத்தையும் நாட்டுப் பற்றையும் மனதில் ஆழப் பதியச் செய்கின்றது. இதனால் சிறுவயதிலிருந்தே குழந்தை கள் ஜாதி மத பேதமின்றி வளர முடியும். ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் கூறியபடி இந்திய மதமாகிய இந்து மதம் வளர வேண்டுமானால் இத்தகு கொள்கைகள் இளமையிலேயே மக் களிடம் இறை பக்தியுடன் புகட்டப் பட வேண்டும்.

குழந்தைகள் உணவு உண்ணும் போது தினமும் நமக்கு உணவினை அளித்த அன்னலட்சுமியை மனதில் நினைத்து நன்றி கூறி உண்ணச் செய்ய வேண்டும். உணவை வீணாக்காமல், உண்ணும் போது கோபதாபம் இன்றி நன்கு மென்றுத் தின்னச் செய்ய வேண்டும். எப்போதும் எங்கேனும் உண்ணுவது என்பது போல் இன்றிக் குறித்த காலத்தில் அனைவருடன் சேர்ந்து உண்ணவும், ஏழை எளிய வர்க்கு அளித்தும உண்ணும் பழக் கம் தேவை. 'செவிக்குணவு இல் லாத போது சிறிது வயிற்றிற்கும் ஈயப்படும்' என்பதை நன்கு வலி யுறுத்தி இரத்தத்தில் பதியச் செய்ய வேண்டும்.

வீட்டில் வளரும் சமயம் குழந்தை கள் தன்னால் இயன்ற வரை தன் வேலைகளைத்தானே செய்து கொண்டு தன் தாய்க்கு உதவும் மனப்பான்மை யுடன் வளரச் செய்ய வேண்டும். வீட்டில் வேலை செய்தால் தன் நிலைக்கு தாழ்வு என்ற எண்ணம வளரச் செய்யலாகாது. இதற்காக ஒவ்வொரு அன்னையும் குழந்தைகளை அவரவர் வயதிற்கேற்ப, தன் துணி களை தானே எடுத்து வைத்துக் கொள்ளுதல், புஸ்தகங்களை என்றும் ஒழுங்காக உரிய இடத்தில் வைத் தல், பள்ளிக்கு எடுத்துச் செல்லும பை, காலணிகள், பென்சில், ரப்பர், பேனா போன்ற பிறவற்றையும பழுது படாவண்ணம் அவ்வப்போது பார்த்துக் கொள்ளுதல், மேலும் தம் வீட்டில் உள்ள எல்லாப் பொருள களும் அவ்வவற்றிக்கு உரிய இடங் களில் அழகாக, கலைஉணர்வு மிளிரும் படி வைத்தல் அவசியம் என்பதை நன்கு கற்பித்தல் வேண்டும். சுத்தம், ஒழுஙகு, அழகு இவை தம்மைச்சுற்றி லும் இருந்தால் மனமும் நல்லதாக அமையும். எந்த ஒரு செயலிலும் கடமை உணர்ச்சி தோன்றச் செய்ய வேண்டும்.

நாம் என்றும் வாழ்வில் நல்லபடி வாழ வேண்டும் எனில் நம் முன்னோர் கள் வாழ்ந்தபடியே, பெரியோர்கள் சொற்படி, வேத சாஸ்திரங்களில் கூறியபடி வாழ வேண்டும். வேதங களையும், உபநிடதங்களையும் அனை வரும படிக்க இயலாது. ஆனால் எலலாம் கற்றறிநத பெரியவர்கள் இறைவனால் நமககாக எல்லா இடங் களிலும் தன்னலமறற சேவை செய்து வருகிறார்கள. அததகு பெரியவர் களை, பெற்றவாகள் அவ்வப்போது தன் குடும்பத்துடன் தரிசித்து நல் லாசி பெற்று குழந்தைகளின் வாழ்க கைப் பாதை நல்ல மலாப்பாதை யாக அமைய உதவ வேண்டும. இதனையே வள்ளுவரும் 'பண்புடை யாாப் பட்டுண்டு உலகம் அது இன றேல் மண்புககு மாய்வதுமன்' என் கின்றார். ஒவ்வொரு அன்னையும் தினமும் ஒவவொரு நாளும் நல்ல நாளாக அமைய இறைவனை நன்கு பிரார்த்தித்து, குழநதைகளின வேலை களை திட்டமிட்டு செயல படச செய்து, தனனால் இயன்ற போது நல்ல கதைகள், எடுததுக காட்டுகள் மூலம், உண்மை, அனபு, போன்ற பிற நல்ல பண்புகளை மககள் மனதில பதியச் செய்வதன் மூலம் இநதுமத தாமப்படி விளையும் பயிர் முளையிலேயே நனகு வளர உரமிட லாம.

அறிவிப்பு

திருமலையில் கல்யாணோற்சவம் போன்ற ஆர்ஜித சேவைகளுக் காக பக்தர்களால் எம்.ஓ. மூலம் அனுபபப்படும் தொகையை தி. தி. தேவஸ்தானம் ஏற்றுக் கொண்டாலும், அம்முறை சில நிருவாக சிக்கல் களையும், கால தாமதத்தையும் ஏற்படுத்துவதால், பக்தர்கள், அனுப்ப வேண்டிய தொகையை டி. டி. (D. D) மூலம் அனுப்பினால் மேலாண் மைக்கு அம்முறை உதவியாக அமையும். மேலும் ஆந்திரா வங்கி மற்றும் சில வங்கிகள் இது போன்று தி. தி. தேவஸ்தானததின் பெய ரில் வழங்கப்படும் டி.டி.களுக்கு எவ்விதக் கட்டணமும் பெற்றுக் கொள்வதில்லை.

(20-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பயிற்சி அளித்தார் என்றும், அக காலத்தில்தான் அவர் இதை இயற றினர் என்றும் கூறுகின்றனர். ஆனல் வேறு சிலர், அவர் வரகூருக்கு வநத போது அங்கு அதற்குமுன்பாகவே ஆந்திரப்பகுதியிலிருந்து வந்து குடி யேறியிருந்த பாகவதர்கள் அவரை இசை நாடகம் ஒன்றை இயற்றியரு ளும்படிகேட்டுக்கொண்டதற்கிணஙக இதைச் செய்து கொடுததாகவும் சொலலுகின்றனா. மறறும சிலரோ, அச்யுத சமுத்திரம் எனப்படும் மெலட்டூரில குடியேறிய தெலுங்கு பாகவதர்களுக்காக இயற்றப்பட்டது அது என்று கருத்துத் தெரிவிக்கின்ற னா. எவ்வாறு ஆயினும், மெலட் டூர் பாகவதர்கள் தஞ்சை அரசா களுக்கு முன் நிகழ்த்திக் காட்டிய முதல் யட்சகானம் 'ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலாதரங்கிணி' ஆகும் என்பது தெரியவந்துள்ளது.

'ஸ்ரீ கிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி' நூலின் கதைப்பொருள் பாக வதம் பத்தாவது பகுதியில் காணப்படும் கிருஷ்ணன பிறப்பு முதல ருக்மிணி கல்யாணம் வரையுள்ள நிகழ்சசிகள் ஆகும். நூலின் முதல் தரங்கத்தில் கதைப் பொருளைக கூறுமிடத்து, "இத்யே வம் ஸங்கரஹேணுக்தா கருஷண லீலா தரங்கிணீ, ஸங்க்ர ஹேணபி நீயதே" என்பதை நோக்குமபோது, அபிநயித்துக காட்டப்படுவதற்காக எழுதப்பட் டது இந்நூல் என்பது தெளிவாகும். ஆடியும் பாடியும் பகவானுடைய கலயாண குணங்களை எடுத்துச் சொல்லி மகிழ்நதும, பிறரையும் மகிழ்விககச் செய்தும் பிறவியின பயனை அடையமுடியும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருபபது இந்நூல். சாதாரண மக்களின உய் விறகாகவே நாராயணதீத்தர் இதைச் செய்திருக்கவேணடும் என ஊகிப்பது தவறாகாது.

சுலோகஙகள அல்லது செய்யுள் கள், உரைநடைப் பகுதிகள அல்லது கத்யங்கள், ராகத்துடனும் தாளத் துடனும் அமைந்த இசைப்பாடல் கள் அலலது கீர்த்தனைகள் ஆகியவற் றால் ஆகியது 'ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலா தரஙகிணி'. கிருஷ்ணனின் லீலைகள் அல்லது விளையாட்டுக்கள் எனனும் அலைகளினால் (தரங்கங்களினல்) ஆகி யது எனபது இதன் பொருள் ஆகும்.

சுமார் நூறறு ஐம்பததாறு கீர்த் தனைகள் இதில் உள்ளன. இவற்றுள் பல பஜனைககாரர்களினலும் பாடகா களினலும் மக்களிடையே பிரபல மாகியுள்ளன. ஒரு சில: 'ஏஹி முதம் தேஹி' (யதுகுலகாமபோதி-ஆதி), 'க்ருஷ்ணம் கலயஸகி ஸுந்த ரம்' (முகாரி-ஆதி) 'க்ஷேமம் குரு ஸததம' (ஸஹானா அல்லது மோஹனம - ஆதி), 'பூரய மம கோபாலம் (பிலஹரி-ஆதி), 'ஜய ஜய கோகுல பால' (பைரவி அல்லது குரஞ்சி-ஆதி), 'பாலகோபால மாமுத்தர' (மோஹனம் அல்லது ரேகுப்தி-அட), 'சரணம் பவ கருணை மயிகுரு தீனதயாளோ' (சௌ ராஷ்ட்ரம்-ஆதி), 'ஸ்ரீ நிலயம் ஸகி ஸ்ரீநிலயம் திமஹி கோபிகா மானஸ நிலயம்' (வராளி அல்லது முகாரி-ஆதி) ஆகியவை. பல்லவி, அநுபல் லவி, சரணங்கள் ஆகிய வற்றுடன் அவை அமைந்துள்ளன. நாட்டியத்திற்கேற்ற வகையில் சர ணங்களின் இறுதியில் ஜதிக்கோர் வைகள் இணைககப் பெற்றிருத்தல் தனிசசிறப்பு. இக்கீர்த்தனைகள் முப் பதது ஆறு ராகங்களில் இசைக்கப் பட்டுள்ளன. மஙகள கைசி என்னும் அபூர்வராகம, ஆஹிரி, மஞ்சரி, த்வி ஜாவந்தி, கர்ணடக ஸாரங்கா, கௌரீ போன்ற ராகங்கள முதலிய வற்றினையும இவற்றுள் காணலாம்.

கிருஷ்ணன வெறும் அவதார மூர்த்தியே யன்றி அவரே மூலவிராட் அல்லது பரம்பொருள் என்னும் கருத்தினை இழைத்து, பக்தி ரஸத் தைப் பிரதானமாக வைத்துச் செய் யப்பட்டிருக்கும் இந்த இசை நாட் டிய நாடகததில் உயர்ந்த வேதாந்தக் கருத்துகள் விரவியுள்ளன. அன்ன மாசாரயரைப் போலவே நாராயண தீர்த்தரும் சம்வாத 'தருவு'களை அலலது உரையாடலாக அமைந்த

திருப்பதியில் தங்கு வசதி காட்டேஜுகளின் கட்டண விவரங்கள் (நாள் ஒன்றிற்கு)

ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரா தர்ம சத்திரம் :

இரண்டு படுககைகளைக் கொண்டு மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை:	ரூ. 20-00
நான்கு படுக்கைககளைக் கொண்டு மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொணட அறை:	ரூ. 25-00
ஒரு படுக்கையும, மேசை நாற்காலி வசதிகளைக கொண்ட அறை	ரூ. 15-00

ஸ்ரீ பத்மாவதி விருந்தினர் விடுதி :

இரண்டு படுக்கைகளையும, குளிர்ச்சாதனம, மேசைநாறகாலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை.	ரூ. 50-00
ஒரு படுக்கையும குளிர்ச்சாதனம் மற்றும் மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை:	ரூ. 30-00

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா விருந்தினர் விடுதி :

இரண்டு படுக்கைகளைக் கொண்டு மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை:	ரூ. 20-00

பாடல்களை இதில் அமைத்திருக்கின்றார். எடுத்துக்காட்டாக, கோபீ வஸ்த்ராபஹாரம் என்னும் ஐந்தாவது தரங்கத்தில, கிருஷ்ணன் "ஆவரணம் மம ந ஹி தே தாதும், பாவய கோப வதூ ஜன ப்ருந்த' என்றும் கோபிகள் 'தேவ யதாவரணம் மம நீதம், தேஹி விபோ பவதா ததனந்தம்' என்றும் தொடங்கும் உரையாடல்(தன்யாஸிராகம்-அடதாளம்). வஸ்த்ரம் என்னும் ஆவரணம் என்பது மாயையுடன் கூடிய அகங்காரம் அல்லது தான் எனனும செருக்கு. அதை நீக்கி கோபிகளாகிய ஜீவர்களுக்கு அத்வைத சித்தியைக் கிருஷ்ணன் வழங்கிய முறையினையே நாராயண தீர்த்தா 'ஸ்ரீ கிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி'யில் விளக்கிக் கூறுகின்றார்.

நாராயண தீர்த்தரின் 'பாரிஜாதாபஹரணமு' எனனும், தெலுங்கில் இயற்றப் பெற்ற யக்ஷகானம் 'ஸ்ரீ கிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி' யைப் போல அவ்வளவு பிரபலமடையவில்லை இதையும் அவர் நாடகமாகவே கருதினார் என்பது 'பாரிஜாதாபஹரணுக்ய நாடகம் அபிநீயதே' என்னும் அவர சொற்களிலிருந்து தெரிகிறது. 'பாரிஜாதாபஹரணமு' இசை நாட்டிய நாடகத்தின் கதைப பொருள் கிருஷ்ணன் ருக்மணிக்கு பாரிஜாத மலரைக்கொடுத்ததை நாரதர் சத்யபாமாவிடம் சொல்வது முதல், சத்தியபாமையின் கோபம், ருக்மிணி சத்தியபாமை சம்வாதம், கிருஷ்ணனிடம் சத்தியபாமையின் ஊடல், கிருஷ்ணன் அவள் ஊடலைத் தணித்தல், கருடன் மீதேறி வானில் செல்லுதல், சத்தியபாமையுடன் சேர்ந்து நரகாசுரனை சம்ஹரித்தல், நந்தனவனம் செலலுதல, பாரிஜாதாபஹரணம், இநதிரனைத் துதித்தல், சத்தியபாமை அரண்மனையின் புழக்கடையில் பாரிஜாதச் செடியை ஊன்றுதல் முதலிய கட்டங்கள வரையில் ஆனது. சித்தேந்திர யோகியின் 'பாமா கலாப'த்திறகும ('பாமா கலாபம்' நாட்டிய நாடகத்திறகு 'பாரிஜாதாபஹரணம்' என்னும் பெயரும் உண்டு). நாராயண தீர்த்தரின் 'பாரிஜாதாபஹரணம' நாடகத்திற்கும் சிறுசிறு வேறுபாடுகள தென்படுகின்றன. நாராயண தீர்த்தரின் 'பாரிஜாதாபஹரணமு' நாடகத்தில் சத்தியபாமையின் பிரிவாற்றாமை நிலையை விளக்கும் ஒரு பாடல்:

> எந்ததுடுகுவாடு கோபாலுடமம
> தாளிவலபுலகெ வசமாயெனம்ம
> தலசுகொண்டேனே தாளலேனமம
> நாராயணதீர்த்த நாமதேயுடம்மா
> ஹரிஹரிஹரிஆ நந்தகோபகுமாருடு
> அலிகிதேநந்நாத ரிஞ்சுவாரெவரு
> என்னதானிகுண ரத்னகருடனி
> வினனவிந்துரே வேதாந்தமுலோ
> சின்னவாடுதீர நாராயணதீர்த்த
> சித்தவிருததிரங்க நடனவிநோதி.

இதில் நாராயணதீர்த்தரின் பெயர் வருவதைக் காணலாம். நாராயண தீர்த்தா தமது 'பாரிஜாதாபஹரணமு' தெலுங்கு இசை நாடகததை மெலட்டூர் அல்லது அச்யுத சமுத்திரம் எனனும் ஊரிலுள்ள வரதராஜ சுவாமிககு அர்ப்பணம செய்திருக்கிறார் எனபதை அதன் மங்கள கீர்த்தனத்திலிருந்து அறிய முடிகிறது. 'சரணம சரணம் முனீந்த்ர ஸன்னுத, சரணம் கமலாநாயக: சரணம் அச்யுதபுரநிவாஸ, ஸ்வாமி வரதராஜ ப்ரபோ'.

நாராயணதீர்த்தா திருப்பூநதுருததியில சித்தியடைநதார் எனறு சொலலப்படுகிறது. நாராயணதீர்த்தா, சதாசிவ பிரமமேந்திரா போனற அத்வைத ஞானிகள, 'வேதாந்த அறிவினல் மட்டுமே பிரம்ம ஞானத்தை அலலது இறை நிலையை அடைய முடியும் எனபது இல்லை, நாதோபாசனையினுலும பரமபொருளை அறிந்து கொள்ளமுடியும்' என்பதறகுச சிறநத எடுத்துககாட்டுகளாக விளஙகுகிறாகள.

> " யதங்க்ரி பங்கேருஹரேணுலக்னம
> நியீய நீரம் விமலாந் தரங்கஹ,
> ஜாஞமி தத்வம நிஜமாத்ம ரூபம
> தம நௌமி நாராயணதீர்தத
> மார்யம "

நாமக்கல் ஸ்ரீ நரசிம்மர்-திருமதி கமலா மாரியப்பன்.

வைணவ வினா - விடை

வித்வான ஸ்ரீ. உ. வே. தஞ்சை என். எஸ். தாதாசார்யர்.

பற்றினைததையும, தான் தனது என்ற அகஙகாரம், மமகாரத்தையும் அறுத்து, எலலா ஜீவராசிகளிடம் தாயன்பு கொணடிருத்தல் நிர்வாணமம என்பர். இந்தப் பூத உடல் மறைந்தால் அதைப் ''பரிநிர்வாணம்'' என்பா. புத்தாகளுக்கு ''புத்தர்'' ''நல்லோர்களின் சங்கம்'' ''தர்மம்'' என்ற மூன்றும அடைக்கலம. அதனால்தான் புத்தம் சரணம கச்சாமி, சங்கம் சரணம் கசசாமி, தாமம் சரணம் கச்சாமி என எப்பொழுதும் ஜபிப்பார்கள். இவர்களின மதநூல்கள் மூன்று. விநயபிடகம், சுத்தபிடகம, அபிதம்மபிடகம் என்பன. இவைகளுக்குத் ''தரிபிடகம்'' என்ற கூட்டுப் பெயர். சுதத பிடகத்தில் உள்ள ''தம்மபிடகம்'' ஒன்றுதான இந்தியாவில உள்ளது. இது இந்து பகவத் கீதைககு ஒபபானது. மேலும் ''ஸத'' என்றால் அழிவற்றது. ''அஸத'' என்றால அழிவுள்ளது என்று பொருள். இவவுலகம் நம் கண்ணிற்கும் தெரிகிறது. ஆனாலும அழிநது அழிந்தும் தோன்றுகிறது. அதனால் இநத உலகத்தை ''ஸத்—அஸத்'' என வேண்டும். எது ஸத்தும், அஸத்தும் இலலையோ. அது நிஸ்ஸத்வம் அதாவது 'சூன்யம' என்றனர். இந்தப் பூதஉடல, பூமி, நீா, நெருப்பு, காற்று, வானம் என்ற பாஞ்ச பௌதிக தாதுக்களுடன்அறிவு என்ற மற்றொரு தாதுப்பொருளும் சேர்நது, உண்டாகிறது. இந்த விஞான தாதுதான ஆத்மாவாகும. இந்த விக்ஞான தாது அவித்யை என்பதுடன் ஆசை, வெறுப்பு முதலியவைகளை உண்டுபண்ணும். இதுதான் மனிதனுடைய பிறப்பு இறப்புக்குக் காரணம். இந்த அறியாமையை அறவே நீககி, எல்லாம் நொடியில் தோன்றிமறையும் தனமையான 'க்ஷணிகம்' என்பதை உணாந்து எல்லாம் துன்பமயம், என்ற பாவனையுடன் ஸுக எணணத்தை எல்லாம் அழித்து மேலே வானில் மெதுவாகக் கிளம்பி ''ஸர்வம் சூன்யம்'' என்ற உணர்வால் நிர்வாணமாகிய மோக்ஷத்தை அடைய வேண்டும். ''நிர்விண்ணஸ்ய நிர்வாணம்'' என்பது இவாகளின் அசைக்க ஒண்ணுக் கொள்கையாகும்.

பாசுபதம் என்ற மதத்தின் சிறு விளக்கம் கூறுக?

இவர்கள் பசுபதி மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள். பரமாணுதான் உலகப்படைப்பின் உபாதான காரணம். மண் பானைக்கு மண் காரணமாவது போல். கடவுள், குயவன் பானைக்குப்போல், நிமித்த காரணம். பிறப்பு இறப்பு கர்மவினைக்கு உட்பட்டது. இது அநாதி. கர்மானுஷ்டானத்தால் பசுபதியை அடைவது மோக்ஷம். இவர்களின் கொள்கையில்,

'' ருத்ராக்ஷகங்கணம் ஹஸ்தே, ஜடாசை காச மஸ்தகே|
கபாலம் பஸ்மநாஸனம் த்யானம் ப்ரணவபூர்வகம்||
தீக்ஷாபரவே சமாத்ரேண ப்ராம்மணோபவதி க்ஷணாத்||

என்றபடி கையில் ருத்ராக்ஷவளையம் போட்டுக் கொணடு தலையில் திரு ஒடு ஏந்தி விபூதியினால் வெண்ணீராடி, ப்ரணவத்துடன் பசுபதி மநதிரத்தை த்யானம் செய்வது போன்ற தீக்ஷை எடுத்தவர் பிரம்ம வித்தாகிறான் என்பது. இவர்களின் கொள்கைப்படிககு ஜீவாத்மா பல, நித்யம், அணுவடிவம் என்பது.

மீமாம்ஸை என்றால் என்ன? விளக்கக் குறிப்பு என்ன?

நான்கு வேதங்கள், சிக்ஷை, வியாகரணம், சந்தஸ், நிருக்தம், ஜோதிஷம், கல்கம் என ஆறு அங்கங்கள், மீமாம்ஸை, நியாயம், புராணம், தர்மசாஸ்திரம் என்பன நான்கு ஆக 14 வித்யைகள். இப்பதினான்கில் ஒன்றுதான் ''மீமாம்ஸை'' என்பது. வேத வாக்கியஙகளில் பல ஒன்றுக்கொன்று கருத்தில் முரண்படுவதுபோல் இருக்கும். மற்றும் அறத்துக்கு விளக்கம் காண்கையில் தர்மசங்கடமான சிக்கல் உள்ள இடம் இருக்கும். சந்தாப்பம அதாவது பிரகரணம் இதற்குத் தக்கப்படிக் கூட்டிக் கழித்து ''வாக்யைக வாக்யதை'' செய்யவேண்டி வரும். வைதிக சப்தங்களின் பொருளை உண்மையான பொருளில் உறுதிப்படுத்தவேண்டி இருக்கும். மறறும் தங்கள் கொள்கையை மையமாகக்கொண்டு சாத்திர நியாயங்கள் கூறவேண்டி இருக்கும். புண்ணியம், பாபம், சுவர்க்கம முதலியவை பற்றி பொருள்முடிவு எடுக்கவேண்டி இருக்கும். இத்தகைய இடங்களில் பொதுவாக வேதத்தின் பெருமை, தனமை இவைகளைப் பாதுகாக்கவேணடிய வகையிலும மற்றும் பல விளககங்களுக்கும் தேவைப்படும் சாஸ்திரமே மீமாமஸையாகும. வேதாந்த விசாரம் செய்ய மீமாம்ஸை, தர்க்கம் என்ற இரு சாஸ்திரங்கள் மிகவும் கை கொடுக்கும. மீமாம்ஸை என்ற சொல்லுக்கே வேதவாககியங்களின் பிரமாணத்தை நிலைபடுத்தும் எண்ணமுள்ளது எனப்பொருள். இதனை ப்ரவர்த்திப்பித்து சூத்திரம எழுதியவர் ஜைமினி முனி

(திருப்புக)

★ பாகவத உதயம் ★

திரு. எம. கே. ஸ்ரீநிவாசன, பி.ஏ.,
சென்னை—39

வியாச மகரிஷி நர்மதா நதி தீரத்தில் ஒரு நாள் காலையில் அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு ஆசனத்தில் வந்து அமர்ந்தார்.

'நாராயணா' என்ற கானம வான வீதியில் கேட்டது அண்ணாந்து பார்த்தார். அடுத்த நிமிஷம் திரிலோக சஞ்சாரியான நாரத மகரிஷி வீணையை மீட்டிக கொண்டு வநது இறங்கினார்.

நாரதரை உபசரித்து ஆசனம் அளிததார் வியாசர். இருவரும் சிறிது நேரம் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தனா. அப்பொழுது நாரதா சநதிரனில் களங்கம் இருப்பது போல, தேஜசுடைய உமது முகத்தில் கவலை ஏற்படக் காரணம் எனன?'' என்று கேட்டார்.

'நாரத மகரிஷே! வேதங்களையெல்லாம் வகுத்துக கொடுத்தேன். பிரம்ம சூததிரம் செய்தேன். பல புராணஙகளை வழங்கினேன். ஆனாலும என மனம் நிம்மதி அடையவில்லை. சாந்தி பெறவிலலை' என்றார் வியாசர்.

'மகரிஷே! நீர் யாராலும் செய்ய முடியாத சிறந்த காரியங்களைச் செய்தீர். ஆனாலும் பக்தியை வளர்க்கும் பகவானுடைய கல்யாண குணங்களையும், சரித்திரஙகளையும் நீர் பாடவில்லை. இதனால்தான் உமக்கு ஆத்ம சமாதானம் ஏற்படவில்லை. ஆகையால் பாகவதத்தை பாடும்' என்று சொல்லிவிட்டு நாரதா விடைபெற்றுச் சென்றார்.

உலக உபகாரமாகப் பல நூல்களை படைத்த வியாசர் பாகவத்தையும் செய்ய வேண்டுமெனற பகவானுடைய சங்கல்பத்தால வியாசருக்கு ஆத்ம சமாதானம் வராமல் இருந்தது.

இனனொரு வழியாகப் பார்த்தால் அறிவு தெளிநது அறிவு நூல்களைச் செய்த வியாசர் அன்பு பெருகி அனபு நூல்களையும அவர் செய்ய, நாரதர் வழி வகுத்தார். அறிவின் தெளிவினாலே, மூளையின் வளர்சசியினாலே எவ்வளவு வியக்கததக்க வேலைகளைச் செய்து விட்டாலும் கூட ஆத்ம சமாதானம் உண்டாகாது. அன்பு வளர வேண்டும். அபபொழுது தான் சமாதானம் உண்டாகும் என்று இதில் தெளிவாகிறது.

பறவை இறக்கைகளினால்தான் பறக்கிறது. அதுவும் இரண்டே இறக்கைகள் தான.

நமக்கு அறிவு, அனபு இரண்டும் இறகுகள். அறிவுக்கு இருப்பிடம் மூளை. அன்புக்கு இருப்பிடம் இருதயம். இரண்டும சமமாக வளர வேண்டும். அன்பில்லாமல் மூளை மட்டும் வளர்ந்தால் 'நான்' என்ற அகம்பாவம வளர்கிறது. பிறரை அலட்சியம் செய்கிறோம் பிறர் சுக துக்கத்தை உணர முடியாமல் கொடுமை வளர்கிறது.

அறிவில்லாமல் அன்பு மட்டும் வளர்ந்தால் மூட பக்தி வளர்கிறது. பிறா கட்சியை உணர முடியாமல் கொடுமையே வளர்கின்றது.

அறிவில்லாவிட்டால் தெளிவு இலலை. அன்பு இல்லாவிட்டால் சமாதானம இல்லை. இரண்டுமில்லாத வாழக்கை மிருக வாழக்கை தான இன்றைய உலகம் மூளை வளாசசியைத் தான் அதிகம் பெறுகிறது.

அன்பு வளர வேண்டும். இதனால் சகிப்புத் தன்மையும் வளரும். நாம் வாழவதோடு பிறரும் வாழ வேணடுமென்ற விசால நோக்கம வளர வேணடும். அப்பொழுதுதான் உலகத்திலும் நம மனதிலும் சமாதானம் உண்டாகும்.

உலகத்தில் இந்த உணர்சசியைப பெருககவேதான் அநேக அறிவு நூல்களைச் சிருஷ்டிதத வியாச மகரிஷி அன்பு நிறைந்துள்ள பாகவதத்தையும் இயற்றினார்.

★

வர். இவா 12 அல்லது 16 அத்தியாயங்களகொண்ட பூாவ மீமாமசை சூத்திரஙகள எழுதினார். இவைகளுக்கு சபரர் என்பவர் பாஷ்யததையும் குமரிள பட்டர் என்பவர் வாாத்திகமும் எழுதினார். வேத வாக்கியங்களின் சிக்கலைக் களையும் சாததிரமே இது. அதனால் இதற்கு ''வாக்கியம்'' எனவும் பெயர். இவர்கள் பட்டர் எனவும் ப்ராபாகாரர் எனவும் இருவகைபபடுவர். இவர்களின் பொதுக் கொள்கையாவது ''பரபிரம்மம்'' என்பது ஒன்றும் இல்லை. அழிவற்ற ஜீவாத்மாக்கள் அநந்தம். ஜீவாத்மாக்கள் விபுக்கள் அதாவது எஙகும் நிறைந்தவர்கள. உடல் தோறும் தனித்தனி ஜீவாத்மா இருக்கிறான். வைதிக கர்மங்களிலும், யாகம் ஹோமம் முதலியவைகளிலே தான் இவர்களுக்கு முக்கிய நோக்கு. அதனால் இவர்களைக் ''கர்மடர்கள்'' எனவும் கூறுவதுண்டு. புண்ணிய பாபஙகளின் பயனாகவே மனிதன் இன்ப துனபம் நுகர்கிறான். யாகம் முதலிய வேதம் ஆணையிட்ட செயலைச் சரிவரச் செய்தால் சுவர்க்கம் அடையலாம். மோக்ஷத்தையும் பெறலாம.

(தொடரும்)

★ கீதை காட்டும் நல்வழி ★

திரு. டி. கே. நாராயணன்,
M S c., M Phil.,
ஆசிரியர் "சமயஜோதி" மதுரை.

புருஷோத்தம யோகம்

அத்தியாயம்—15.

பகுதி—4.

எலலாவிதமான ஆசைகளை அடக கிய பினனா ஒருவன பிரமம ஞானத்தை அடைவதறகாக இடை யறுது முயல வேண்டும தானே தனியனுய் இமமுயற்சியில ஈடு படாது அவன் ஒரு குருவின துணையை நாட வேணடும. சதகுரு ஒருவன சாதகனுக்கு நல வழியைக காட்டுவார். ஆண வத்தை இலலாதாககி மனம் புலன களை ஒடுககி அனைததையும இறைவ னுககு அாபபணம் செயதுவிடுமாறு அவா சிஷயனைப பயிறறுவிப்பாா. இறைவனிடம சரண புகுநத பின்னா பகதனது தனிவியகதி போயவிடுகி றது. அவனை இயககுவது அநதப பரமபொருளே என்ற உணர்வில அவன லயிதது விடுகிறுன.

எததகையவா அநதப பெரு நிலையை அடைய முடியும? அல்லது பெறறகரிய பெருநிலையை அடைவ தறகு ஒருவரிடம என்னெனன தகு திகளா இருகக வேணடும? இதற கான பதிலை பகவான் அடுதத சுலோ கததில தருகிறுர் :

நிர்மானமோஹா ஜிதஸஙக தோஷா
அத்யாத்மநீதயா விநிவிருத்த
காமா: |
த்வந்த்வைர்விமுகதா' ஸுகதுக்க
ஸமஞைா
கச்சநத்யமூடா. பதமவயயம தத்'॥
(15-5)

''ஆணவமும அவிவேகமும் அற்ற வர், பறறு என்னும குற்றம் வென்ற வா, பரமாதம ஞான நிஷடர் ஆசை யற்றவர், இனப துன்பம என்னும இருமைகளை கடந்தவர், மயக்க மொழிநதவா — இத்தகையவர்கள அநத அழியா நிலையை அடைகினற னர்''.

கலெகடர் ஆவதறகு ஒருவருககு ஆசை இருக்கலாம. ஆனுல் வெறும ஆசை மட்டும் இருநதால் போதாது. ஐ.ஏ எஸ தோவு பெற் றிருகக வேணடும அதுபோல டாகடா ஆக ஒருவன் விருமபினுல எம பி. பி. எஸ், எம. டி, போன்ற படடஙகளைப பெறறிருக்க வேண டும. ஆசை வேறு தகுதி வேறு. தகுதிகளைப் பெற்றுககொணடு ஆசைபபட்டாலதான் ஆசைபபடு வது கிட்ட வாயப்பு உண்டு. இதைத்தான குருதேவா சிவானந தர், 'Deserve first and then desire', என்கிறுா

'இறைவா, எத்தனை காலம நான இநத சமசாா சாகரததில கிடநது உழல வேணடும. உன பொன்னடி யில் எனனைச சோத்துககொள்ள மாட்டாயா? போதும் இநதப் பிறப் பிறப்பு; இனிப பிறவா நிலையை அருளமாடடாயா?'' என்று பக்தா ஒருவர் இறைவனைக் குறித்து வேண டலாம், பெறறகரிய பெருநிலையை அடைவதற்கான வேட்கை அவரி டம இருககலாம். ஆனுல வெறும் நாட்டம் மட்டும இருநதால் போதாது, அநதப பெருநிலையை அடைவதறகான தகுதிகளும அவரி டம் இருத்தல வேண்டும. அந்தத் தகுதிகள் எனனென்ன எனபதைப் பகவான் இந்த சுலோகத்தில தொகுதது அளிககிறுா.

இது இநத அத்யாயததில் உள்ள ஒரு முககியமான சுலோகம ஆகும. எல்லோரும சாதனையைத் தொடஙகி விடலாம். இதற்கு விருப பமும் சிறிது முயற்சியும் இருந்தால் போதும. தொடஙகுவது எளிது. ஆனுல தொடங்கிய சாதனையை உறு தியாகத் தொடர்வது கடினம். இடையில் எததனையோ இடுககண கள எதிாப்படலாம். மேடு பள்ளங கள் இருககலாம. நமது மனமே நம் மைப பலவிதஙகளில் ஏமாறறிக் குழியில தள்ளப் பாாக்கும் மிக வும கவனமாக இருத்தல் வேணடும.

तत अव्यय गच्छन्ति'—'அநத அழியாப் பெருநிலையை அடைகின்றனர். யார்? எவர்களிடம கீழ்ககாணும குணஙகள் காணப்படுகின்றனவோ அவர்கள அநதப் பிரம்ம நிர்வாணப பெருநிலையை அடைகினறனர்.

निर्मानमोहा:—(நிர்மான மோஹா.)- மானமும் மோகமும அறறவா. மானம, மோஹம் எவரை விடடு ஓடிவிடடனவோ அவர்களே 'நிா மானமோஹர்கள்' ஆவாாகள. தான அல்லாததைத் தான எனக கரு துதல் அபிமானம் ஆகும். இதைக கர்வம அலலது ஆணவம எனறும கூறலாம. 'நான எவ்வளவு படிதத வன, பட்டம பெறறவன், அழகான வன், பணம படைத்தவன், வசதிகள வாயககப் பெறறவன, பதவி வகிப்ப வன, உயா குலததில பிறந்த வன .. ' இப்படி தன்னைப பற்றி கர்வபபடுவது அபிமானமாகும்

கண்ணுடியில தன் உருவத்தைக கண்டு பெருமைபபடாதவா உணடோ? தோலின நிறம கறுப பாயிருநதாலும சுருடடை முடி யைக் கணடு மகிழதல், மாறுகணணு யிருநதாலும் சிவப்பு நிறததைக கண்டு பெருமைப்படுதல, . இப்படி ஏதாவது ஒரு அம்சத்தைக கணடு அதனுல் கர்வமும் பெருமையும கொள்ளுதல் மனித இயலபாகும. தேசம, காலம, வஸ்து-இவறறின் பிடியில் உட்படாதவரே பெருமக்

கள். 'நான் இந்த ஊரைச சோந்த வன், இநத இனத்தில் பிறநதவன, இத்தனை காலம் அங்கு வசித்த வன .. ' எனறு எவர்கள சொல லிப் பெருமைப்படுவதில்லையோ அவாகள சானறோா

அபிமானமும மோஹமும ஒன்றோ டொனறு பினனிப பிணைநதவை. அதனுல்தான் பகவான இரணடையும சோதததே சொலகிறா. இல லாத ஒன்றை இருபபதாகக் கருது வது மோஹம அலலது மயககம. ஒன்றுமே செயயாமல் உலகத்தையே நாமதான் தாஙகுவதாக நமமில் பலா எண்ணுகிறோமில்லையா? ஒன றுமே தெரியாமல அனைததையும அறிநததாக நம்மில் பலர் உளறுகிறோமிலலையா? இதுதான ஆணவத தின விளைவாகத தோனறும மோஹம. அறிஞர் பெருமககள, ஞானிகள் இததகைய ஆணவ, மோகஙகளிலிருநது விடுபட்டவா கள்.

'ஜிதஸஙக தோஷா '—பறறு என்னும குறறம வெனறவர். நமது அனைத்துத் துன்பஙகளும உலகப பொருள்களை நாம பறறி நிறபதால ஏறபடுபவையாகும். பொறி புலன கள சதா நமமை ஏமாறறக் காத்திருககினறன. 'ஸஙகாத ஸஞ் ஜாயதேகாம'...பரணசயதி' எனற சுலோகஙகளில் ஏறகனவே பகவான முன்பு ஒரு அத்யாயததில் குறிப்பிட்டது போனறு பற்றுதலினுலதான் ஒரு பொருளிடம அலலது ஒரு நபரிடம நமககு ஆசை ஏறபடுகிறது. பிறகு அது சினம, மோகம, புததி தடுமாறறம என்று இறுதியில அழிவில கொண்டுபோய நமமைச சேர்க்கிறது. எனவே அழிவில்லாப் பெரு நிலையை அடைய வேண்டுமானுல் உலகப பொருளகள எதனிடத்தும பற்றுககொள்ளக கூடாது. அபபடியானுல் பறறு இல்லாது உலகில நம மால் வாழ முடியுமா எனற கேள்வி கூடவே எழுகிறது. முடியும. எப படி? தாமரை இலைத தண்ணீர் போல. உலகில வாழும்போது, 'இவை எலலாம இறைவனுடையவை எனனுடையது ஒன்றும் அலல', எனற எணணததில் ஊறி ஒனறுடனும பற்று அறறு வாழ நாம முயல வேணடும அப்படி வாழ்நதால இபபிறவியின் இறுதியில் வெள்ளரிக கொடியினின்று வெள்ளரிப பழம மிக எளிதிலே விடுபடுவது போன்று பிறவித தளையினின்று விடுபட்டு இறைவன் அடியை அடையலாம.

'अध्यात्मनित्या ' (அதயாதமநிதயா.) —பரமாதம ஞான நிஷ்டா இஙகு 'அத்யாத்ம' என்பது பரமாதமனின சொரூபததைக குறிக்கிறது. நீரின்றி மீனுக்கு எவவாறு வாழவு கிடையாதோ, கணவனின்றி பதிவிரதா ஸதிரீககு எவவாறு மகிழசசி கிடையாதோ, அதுபோல இறைவனின் நினைவின்றி பகதனுககு வாழவு கிடையாது. நினறாலும, கிடநதாலும, இருநதாலும, எழுந்தாலும் எந்த நிலையிலும சதா அவன இறைவனுடனேயே ஐககியபபடடிருபபான்.

' ஊனின மேய ஆவி நீ உறககமொடுணர்சசி நீ
ஆனில் மேய ஐநதும நீ, அவற்றுள நினற தூயமை நீ
வானினேடு மண்ணும நீ, வளஙகடற பயனும நீ.
யானுமநீ ய தனறியெம்பி ரானும நீயி ராமனே ' ।

எனறு திருமழிசையாழவாா கூறுவ தறகொபப பகதன தனனைப் பகவானேடு ஐக்கியபபடுததிககொணடு விடுவான.

'தலையே நீ வணஙகாய, மூககே நீ முரலாய, செவிகாள கேணமின் களோ..... எனறு அமைகினற தேவாரப பாடல இநதக கருத்தைத தான வலியுறுத்துகின்றது. 'இருந தால் அவன் நினைவில, இறந்தாலும் அவன நினைவில்' எனபதுதான் ஞானியரின நிலை.

विनिवृत्त कामा:—(வினிவிருதத காமா:)—ஆசை அறறவாகள எவாகள மனம இறைவனிடம் லயித்து நிறகிறதோ அவர்களை ஆசைகள அணடமாடடா.

जहाँ राम है वहाँ काम नहीं, जहाँ काम है वहाँ राम नहीं—'எஙகே ராமன உண்டோ அஙகே காமம் இலலை, எங்கே காமம உணடோ அங்கே ராமன இல்லை' எனபது பொருள் பொதிந்த தொருவாககியம. பொதுவாக காலியான மனத்தில தான ஆசைகள அலைமோதும. An idle mind is the workshop of a devil—'சோமபேறியின மனம் சாததானின உறைவிடம' எனபபடுவதால இறைச சிநதனையால மனததைச சதா நிரப்பி வைததிருநதால ஆசையெனும பூதம அஙகு அணடாது.

क+आम=काम । 'क'வுககு 'ஸுகம' எனறும, **'आम'**கு 'மடடமான' என றும பொருள. எனவே குணததில் உயாநத சானறோாகள மட்டமான இனபததை நாடமாடடாாகள. இனபத்தின இருப்பிடமும, பிறப்பிடமும இறைவனே. எனவே ராம நாம ரசததை அனுபவிககும பகதாகள, ஞானியாகள மற்ற ஆசைகளுககு அவாகள மனததில இடம கொடுககமாட்டார்கள அததகையவாகளே மேலான பிரமமானநதப பெருநிலையை அடையத தகுதியான வர்கள ஆவா

सुख दुःख संज्ञैः द्वन्द्वै विमुक्ता:—'ஸுக துகக ஸமஞை' தவநதவைா விமுகதா —இனப துனபம போனற இரட்டைகளைக கடநதவாகள. 'எலலாம இறைவன் செயல' எனற நினைபபில ஊறியிருப்பவாகளுககு 'இது நலலது, அது கெடடது' எனற வேறுபாடே தெரியாது 'அனைத்தும் அவன செயலே' எனற எண ணத்தில அவாகள ஊறியிருபபாா கள். நிழலும வெயிலும், உஷ்ணமும குளிர்ச்சியும, இகழ்சசியும, புகழசசியும, லாபமும நஷ்டமும் எலலாம் அவாகளுககு ஒன்றுதான். விருபபு வெறுப்பு இல்லாத காரணத்தினுல அவாகள் பெறற்கரிய பெரு நிலையை அடைகினறனர்கள.

(தொடரும)

★ திருவேங்கடமாலை ★

முன்னுரை:

உயர்வற உயர்நலம் உடைய வனுன திருவேங்கடமுடையானைப் பற்றிய நூறு செய்யுட்களைக் கொண்டமைந்த நூலே திருவேங்கடமாலை யாகும். இதை இயற்றியவர் பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் ஆவார். இவர் அஷ்டப் பிரபந்தங்கள் என்ற எட்டு பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார் அதில் திருவேங்கடமாலை என்ற பிரபந்த மும் ஒன்ருகும். இந்நூலில் உள்ள நூறு வெண்பாக்களும் திருவேங்கடத்தின் சிறப்பையும், திருவேங்கடமுடையானின் பெருமையையும் சிறப்பித்துக் கூறுகிறது. திருவேங்கடமாலையின் சுருக்கத்தைக் காண போமாக!

திருவேங்கடம்:

வேம்=பாவம். கடம்=எரித்தல். வெம்மையான கொடிய பாவங்களை வெந்திடச் செய்வதால் வேங்கடம் எனப்பட்டது.

வேம=அழிவில்லாத, கடம=செல்வம் தன்னை அடைந்தவர்க்கு அழிவில்லாத செல்வத்தைத் தருவதாலும் வேங்கடம் எனப் பெயர் பெற்றது.

பூக்களால் ஆகிய மாலை வாடி விடும். திருவேங்கடத்தைப் பற்றிய பாக்களால் ஆகிய பாமாலை எப் பொழுதும் வாடாது அழகிய வேங் கடமுடையானின் புகழைக் கூறுவதால் திருவேங்கடமாலை எனப்பட் டது

வரலாறு:

மாதவன் என்பவன் தன் மனைவி சந்திர ரேகையுடன் பூஞ்சோலையில் உலாவிக் கொண்டிருந்தான். அப் பொழுது மாலினி என்ற அழகிய மங்கையைக் கண்டு அந்த விருப்பத் தால் மனையாளைத் துறந்தான். மாலினி என்ற புலை மங்கையுடன் புலால் உண்டு, கள் குடித்துத் தன் கைப்பொருள் எல்லாவற்றையும் இழந்தான் கொள்ளை, வழிப்பறி, கொலை முதலிய பாவத் தொழில் களில் ஈடுபடலானுன பலவகை நோய்கள் மாதவனை வந்தடைந்தன

புலவர். என். முராரி, எம்.ஏ பி எட்,
சேலம்

மாதவன் வறியவன் ஆனுன. பித் தனுகிப் பலராலும் இகழப்பட்டான். இறுதியில் வேங்கடமலையை அடைந்து திருவேங்கடநாதனை வழி பட்டான் மாதவனுடைய தீவினை கள் நீங்கி பழைய அழகான உருவத் தைப் பெற்ருன். ஆனந்தம் அடைந் தான் மாதவனைப் போல திருமா லின் பாதத்தை அடைந்தோர் வேங் கடநாதன் அருளைப் பெறுவர் என் பதை அறியலாம்

திருவேங்கடமாலை:

திருவேங்கடமாலை என்னும் இந் நூல் திருவேங்கடமுடையானின் பெருமையைக் கூறுகிறது. ஒவ் வொரு செய்யுளிலும் முன்னிரண்டு அடிகள் திருவேங்கடத்தின் சிறப்பை யும், பின்னிரண்டு அடிகள் திருவேங் கடமுடையானின் சிறப்பையும் கூறு வதைக் காணலாம்

திரு என்பது பல பொருள் ஒரு சொல். திருமால், திருவாய்மொழி,

ஸ்ரீ கபிலேஸ்வரசுவாமி கோயில், திருப்பதி.

தினசரி நிகழ்ச்சி நிரல்

காலை

5-00	முதல்	5-30	வரை	சுப்ரபாதம்
5-30	முதல்	9-30	வரை	ஸர்வ தரிசனம்
9-30	,,	10-30	,,	அபிஷேகம் (ஆர்ஜிதம்)
10-30	,,	10-45	,,	முதல் மணி
10-45	,,	11-30	,,	ஸர்வ தரிசனம்
11-30	,,	11-45	,,	இரண்டாவது மணி
11-45	,,	3-45	(மாலை)	ஸர்வ தரிசனம்

மாலை

3-45	முதல்	4-15	வரை	அபிஷேகம் (ஆர்ஜிதம்)
4-15	,,	5-15	,,	ஸகஸ்ரநாம அர்ச்சனை (ஆர்ஜிதம்)
5-15	,,	5-30	,,	இரவு மணி
5-30	,,	6-00	,,	ஸர்வ தரிசனம்
6-00	,,	6-30	,,	தீபாராதனை
6-30	,,	8-00	(இரவு)	ஸர்வ தரிசனம்

இரவு

8-00	முதல்	8-15	வரை	ஏகாந்த சேவை

(ரூ. 1/– வீதம் செலுத்தினுல், நபர் ஒருவர் ஆர்ஜித சேவையின் போது அனுமதிக்கப்படுவார்)

திருவரங்கம், திருவடி போன்று திரு என்பது புண்ணியத் தலங்கள், புண்ணிய தீர்த்தங்களுக்கு முனனே, மேன்மைப பொருளைக கொணடு வருவதாகும.

திருவேங்கடமாலை :

" பொனனு மணியும பொலிந்தோஙகிப பார்மகட்கு
மினனு மணிமுடியாம வேங்கடமே—மனனும்
பரமபத நாடடினுன் பையரவின சூடடிற
சிரமபத நாட்டினுன சேர்வு."

திருவேங்கடம் :

பொனனும, மணியும, நவரத்தினஙகளும் விளங்கப்பெற்று உயாந் திருத்தலால பூமாதேவிக்கு இரத்தின கிரீடம போனறிருககும திருவேங்கடமலை. மயக்கத்தைக கொண்டலைவோரின பிறவியாகிய கடலுக்கு ஓர் மரககலம் போனறது திருவேங்கடம். நோய, மரண வேதனை மற்ற துன்பஙகளையும நீககி அருளுகின்ற இடம் திருவேங்கடம.

பைததியம, மலடு, ஊமை, முடம பேய, குருடு, கூன, செவிடு மற்றும எல்லா வியாதிகளையும் நீக்குமிடம வேங்கடம்.

சந்திரன வானில வர பால சோறு என்று நினைத்த யானையானது கை நீட்டும் மலை திருவேங்கடமலையாகும்.

பெண் குரங்குகள உணணும் மாமபழத்திற்குத தேவலோகததில உள்ள குரங்குகள் கைநீட்டும் வேஙகடமலை துறவிகளும, இல்லறத்தாரும நற்செயலகளைச செய்வதறகு ஏறற இடம திருவேங்கடம. ஞானியரும் தியானிக்கும் திருவேங்கடம். அநதணர் களால வேதம ஓதபபடும இடம் திருவேங்கடம. குளிாநத தாமரையையுடைய சுனைகளில் வாழுகின்ற சாதகம எனனும் பறவை விண்தாரை நாடும. ஆகாயததிலிருநது விழும மழை நீரைக் குடிக்கும. வேடர் பகைவரை நாடுவர் (விணடாரை=பகைவரை).

" தண்டா மரைசசுனையிற் சாதகமும வேடுவரும்
விண்டாரை நாடுகினற வேஙகடமே!—தொண்டாக்கி
யேவத் தனக்குடையா ரெனனைமுனனுளெடுத்த
கோவத தனக்குடையார் குன்று."

வேடாகளின திருமணம் நிகழுமதிரு வேஙகடமலை மிகச் சிறநத மலையாகும் எனப பாடியுளளாா.

திருவேங்கடமுடையான் சிறப்பு :

பரமபதம் எனனும நாட்டை உடையவன. பாமபின் முடியில் நடனம ஆடியவன். திருப்பாற கடலில பளளி கொணடவன். பாரிசாத மரத்தைப பூமியில் கொணர்ந்து நட்டவன், நரசிம்மா அவதாரமாய்த் தோனறியவன்

அடியாரின நோககம அறிபவன. மும்மலங்களை நீக்கி பரமபதம சேர்ததுக் கொளபவன். பசுககளுககுக குழலூதி மகிழ்வைத் தருபவன. அருச்சுனனுக்குத் தேரோட்டியவன. முதலாழ்வாாகளின பாசுரஙகளை ஏறறுக கொணடவன. கருடவாகனத்தை உடையவன. பதினனகு உலகங்களையும பாதுகாப்பவன். ஒரு நாள் விதுரன் வீட்டிற்கு விருநதினனுய வநதவன. துரியோதனா நூறறுவரைக கொன்றவன. அகலிகையைப பெண உருவமாககியவன். கஜேநதிர ஆழவாருககு அபயமளித்தவன. வேததநின் இருப்பிடமானவன். ஆலிலையில பளளி கொண்டவன.

பாஞசசன்யம் எனனும் சஙகைக கொணடவன. மூன்றடி மண யாசிததவன. முனபு பாரத யுத்தத்தைத் தொடஙகி முடித்தவன. கமசனைக கொனறவன். தமமை வந்தடைந்தவரின இழிவான பிறபபை நீககி அருளை அளிக்கும் சிவநத திருவடி. ஆணடாள சூடாத மாலையைச் சூடாதவன. தன் அடியாாகட்கு வைகுநதப் பதவி அளிபபவன தாயைக காட்டிலும இனிமையானவன. திருமங்கை ஆழவாரால் பாடப பெற்றவன இரணியனைக் கொன்றவன. ஆயிரம திருநாமஙகளை உடையவன். அடியாாகள் நினைப்பதை அளித்து மகிழ்சசியைத் தருபவன.

முடிவுரை :

திருவேஙகடமாலையில் இவவாறு திருவேங்கமுடையானைப பறறியும, திருவேங்கடத்தின் சிறப்பையும கூறிய அழகிய மணவாளதாசா இறுதியாக தன்னுடைய ஆசாரியரின திருவடிகளைச சரணமாகப் பாடி முடிககினறுர்.

" ஆதிதிரு வேங்கடமென றுயிரமபே ராளிடமென
றேதிய வெண்பா வொருநூறுங்—கோதில
குணவாள படடாிரு கோகனகத் தாளசேர
மணவாள தாசனதன வாக்கு"

அழகிய மணவாளதாசா என்ற பிளளைப பெருமாள் ஐயங்காருடைய திருவேஙகடமாலையை ஓதி திருவேங்கடமுடையானின அருளைப் பெற்று உயவோமாக!

ஸப்தகிரியில் வெளியிடப்படும கதை, கடடுரைகள, கவிதைகள் ஆகியவற்றில் காணபபடும் கருத்துககள அவ்வவ் எழுத்தாளர் பெருமககளின் தனிப்பட்ட கருத்துக்களேயாம். அவற்றிறகு 'ஸப்தகிரி' எவ்வகையிலும் பொறுப்பேற்காது.

— ஆர்.

★ திருவேங்கடமலை வரலாற்று மாலை ★

நானகாம் ஸ்தபகம்
மூலவர் திருமஞ்சனம

அஙஙனம திருப்பதியில் வசிததுக கொணடிருந்த ராமாநுஜ முனிவா அககாலத்தில திருவேஙகடநாதனுக குத் தினநதோறும் செய்யப்பட்டு வரும் திருமஞசனத்தைப பறறி நன்கு சிநதிதது, இவ்வாறு நாள் தோறும நடைபெற்ருல் பகவானு டைய திவ்யமஙகளத் திருமேனிககு நடப்பிககத்தக்க உபசாரங்கள் அனைத்தும் முறைப்படி பூர்ணமாக நடைபெறமாட்டா, ஆகையால் அவ வப்போது ஒவ்வொரு தடவை யாகவே சிறப்பான திருமஞசனம நடபபித்தல தக்கது. அப்படி நடப் பிககுமபோது, 'திருமாலின அாச் சைத திருமேனிககுத் திருமகளுடன் வெள்ளிககிழமையில் திருமஞசனம் செயதால் அது அதில் எபபோதும் அவளை ஸநநிதிபணணியிருககுமபடி செய்யவல்லதும் எல்லாச் செல்வங் களையும அதிகமாகத் தரவல்லதும் ஆகும்' என்றுள்ள ஸ்ரீவைகாநஸாக மததைச சோநத ஆனந்த ஸம்ஹி தையின் வசனததிஞல், வெள்ளிக கிழமைதோறும நடத்தப்படும அபி ஷேகததிஞல் சிறநத செலவம முத லியவற்றின அபிவிருததி உணடாகு மென்று அறியபபடுவதஞலும, பவிஷயோததர புராணத்தின் பதி ஞைகாமததியாயத்தில கூர்ம னென்னும பிராமணனது சரிதை யில், 'நேறறு வெள்ளிக்கிழமை யாகையால் திருவேஙகடவனுக்குத் திருமஞ்சனம் ஏறபட்டுள்ளது, அந் தணனே, அதைத் தரிசிகக என் பெணகள் எலலோரும சென்ருர்கள், அவாகளோடு உன மனைவியும பெரு மாளைச சேவிப்பதறகாகத் தனனு டைய ஆண-பெண மக்களை அழைத் துக்கொணடு திருவேஙகடமலைக்குச் சென்றிருக்கிருள்' என்று தொண டைமான் சககரவாததி கூாமனைக குறித்துக் கூறியதாகக் காணபதஞல் முனபும் ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு வெள்ளிக் கிழமைத் திருமஞ்சனம தவருமல நடைபெறறதாக அறியப்படுவதஞ லும, இனிமேல ஒவ்வொரு வெள ளிககிழமைகளில மட்டுமே ஸ்ரீநி வாஸனுக்கு ஸ்ரீமகாலக்ஷமியுடன் திருமஞசனம சிறநத முறையில தவ ருமல நடப்பிகக வேண்டுமென்று வரையறை செய்தருளிஞர்.

மூலவர் திருநாமம்

பூஜிக்கத்தகக அவ்விராமாநுச முனிவா மேலும் சில ஒழுங்குமுறை களை இவவாறு ஏற்படுத்திஞர். '(மூக் கினடியில்) அஷ்டமி நாளைய சநதிர கலை போனற ஆதாரத்தையுடைய தாய், நெற்றியில் அணிநதுள்ள திரு நாமததையுடையவன்' என்று பாதமபுராணப பகுதியிலுள்ள 27 எண குறித்த நான்காமத்தியாயத் தைச சேர்ந்த வசனத்திஞலும், பவிஷயோத்தரபுராணத்தின் ஆரு மததியாயத்தில் — கணணுடியில் காணபபட்ட தனது திருநெறறியில் ஸ்ரீநிவாஸன் வெணணிற மணணிஞல் திருநாமததையும் அதன நடுவில் குங்குமத்திஞல் திலகத்தையும தரித்து—என்றுள்ள வசனத்திஞ லும், கணணுடி வெள்ளைத்திருமண் குஙகுமமிட்ட பேழை இவறறை ஸ்ரீநிவாஸன் தனது இடைநடுவில் பொன்னுடையில் முடிந்துகொண்டு வேட்டைககுச் சென்ருன் என்று— செல்லுமிடத்திற்கும் திருநாமமணி வதற்கு வேண்டிய பொருள்களை எடுத்துச சென்றதாகக் கூறும் வச னததிஞலும, இவ்வாறே அப்புரா ணததிலேயே பதிஞேராமத்தியாயத் தில், 'அஷடமி நாளைய சந்திரன் போன்ற வடிவமுடையதும் கண்ணுடி போல் பளபளப்புள்ளதுமான தனது நெற்றியில் நலலோர்க்குத தஞ்ச மான ஸ்ரீநிவாஸன் (மூக்கில) மூலத் தோடு கூடிய இருகோடுகளின் வடிவ முடைய திருநாமததை வெணணிற மணணிஞல் தானே அணிந்து கொண் டான். அப்போது பகவானது தாயான வகுளமாலிகை லோக மாதாவான திருமகளைக் குறித்து, மங்களமானவளே குங்குமத்திஞல் உன் மணவாளனது நெறறியில் தில கத்தை இடக்கடவாய் என்று கூற, திருமகள பெருமானது நெற்றியில் மூலத்தோடு கூடிய திருநாமத்தின் இரண்டு கோடுகளின் நடுவே குங்கு மத்திலகத்தை இட்டாள' என் றுள்ள வசனஙகளிஞலும் ஸ்ரீநிவாஸ பகவான திருநாமமணிவது அறியப படுவதஞலும், அதை அணிவித்தால வைசவர்களுக்குத் தமது இஷ்ட தேவதை இவனென்னும எண்ணம ஒழியப்பெறுமாதலாலும், இத்தனை

திரு தி. அ. கிருஷ்ணமாசாரியர்,
சிரோமணி—வித்வான:
திருப்பதி.

(ஸ்ரீமத அனந்தார்யர் அருளிய ஸ்ரீ வேங்கடாசல-இதிஹாஸ மாலாவின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)

கோவில் அதிசயங்கள்

தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களில காணபபடும சில முககியமான விஷயங்கள்.

1 சிவன கோவிலில் தீாததம் கொடுப்பது இராமேசுவரததில உள்ள அருள்மிகு இராமநாதர் கோயிலில மட்டுமே.

2. ஒரு சுவாமிககுச் செலுத்தப்பட்ட மாலையை அடுததடுத்து இரண்டு சுவாமிகளுககுச செலுததுவது ஸ்ரீ விலலிபுத்தூா பெரிய கோவிலில மட்டும்தான்.

3. திருவண்ணுமலையில் சுவாமி எப்போதும் ராஜகோபுரம வழியாக வெளியே வருவதில்லை. பக்கத்திலுள்ள வாசல வழியாகத்தான் வெளியே வரும.

4 மூலவரே வீதிவலம வருவது சிதமபரம நடராஜா.

5. அமமன சந்நிதி இல்லாத கோயில காஞ்சிபுரம ஏகாமபர நாதா கோயில்.

6 கோயில்களில் அதிகமான கோபுரஙகள உடைய கோயில மதுரை அருள்மிகு மீனுட்சி கோயில. அதிலுள்ள கோபுரஙகளின மொத்த எண்ணிககை 14.

7. கர்ப்பககிருகத்தின் மேல உள்ள கோபுரம மிகப பெரிய அளவில் இராஜ கோபுரம போல் இருபபது தஞ்சை பெரிய கோவிலில மட்டுமே.

8. மதுரை அருள்மிகு மீனுட்சி கோவிலில் உள்ள பொறறாமரைக குளத்தில் மீன்கள் கிடையாது. மீன்கள் வளரவும் வளராது.

9. சின்ன திருப்பதி என அழைக்கப்படும தஞ்சை மாவட்டத்தில உள்ள உப்பிலியப்பன் கோவிலில் இருக்கும பெருமாளுக்குப படைககும உணவில் உபபு சேர்ப்பது இல்லை.

ஸ்நான கட்டங்கள்!

இராமேசுவரததில் ஸ்நானம செய்ய வேண்டிய முககிய கட்டங்கள்.

1. மகாலட்சுமி தீாததம	12. சக்கர தீாததம்
2 சாவிததிரி தீர்த்தம	13. பிரமஹத்தி விமோசன தீாத்தம
3. காயததிரி தீர்ததம்	14. சூரிய தீாததம
4. சரசுவதி தீர்த்தம	15. சநதிர தீாத்தம
5. சேது மாதவ தீர்த்தம	16. கஙகா தீாததம
6. கந்த மாதன தீர்த்தம்	17. யமுனு தீாத்தம்
7. கவாட்ச தீர்ததம	18. கயா தீாத்தம
8. கவய தீர்த்தம்	19. சிவ தீர்த்தம்
9. நள தீர்த்தம்	20. சத்தியாமிருத தீர்த்தம
10. நீல தீர்த்தம்	21. சர்வ தீர்த்தம்
11. சங்கு தீர்த்தம்	22. கோடி தீர்த்தம்

எடையூர் சிவமதி.

நாட்கள் வேறு தேவதையென்ற ஐய மாகிய மறுவுண்டாககப் பெறற ஸ்ரீநிவாஸனுககுக் காணும்போதே திருமாலாநதனமையை நினைவூட்டும தான திருநாமம் சாத்தபபட வேண டும் அத்திருநாமம் மூககின் அடிப பகுதியில பரவிய பூர்ணசநதிரனது அரைபபகுதி வடிவமுடைய மூலத் தோடு கூடியதாகவும், அதறகுமேல திருககுழல் (கூந்தல்) வரை மேல நோககிப்புறபபட்ட இரண்டு அம் ருததாரை போனறு நடுவில் இடை வெளியோடு கூடிய அகன்ற இரண்டு வெணகோடுகளுடன் கூடியதாகவும், மிகக வெணணிறமும நறுமணமும் பொருந்திய பச்சைக்கருப்பூரப் பொடிச் சேற்றினுல இடப்பட வேணடும் 'அஷடமீந்து கலாதார லலாடஸ் தோர்த்வபுண்ட்ரக' என்று முன்பு காட்டிய பாதமபு ராணவசனத்தில், 'ஆதார' என்று கூறபபடும—திருநாமத்தின் அடிப பகுதிககு அஷடமியன்றைய சந்திர கலையுடன் ஒப்புமை கூறபபடுவதனு லும, அச்சந்திரகலையானது முழுச சநதிரபிமபததின் அரைப்பகுதியோ டொத்த வடிவமுடையதாகை யாலும் புருவத்தின நடுபபகுதிககுக் கீழே மூககினடிப்பகுதியில் அரைச சந்திரவடிவமுடையதாகவும நடுவில இடைவெளியுறறதாகவும் திருநாமத் தின அடிப்பகுதி (பாதம்) அமைககப பட வேணடும. அதறகு மேலே திருக்குழல் வரையில் அணிவிக்கத் தக்க திருநாமததிறகு — நடுவில் இடைவெளியையுடைய இருகோடு களின் வடிவமுடைமை கூறபபடுவ தனுல், புருவ நடுபபகுதி தொடங்கி நடுவில இடைவெளியோடு கூடிய தாய, மூககினடிபபகுதியில் இடப பெறற திருநாம வடிப பகுதியினி ருநது மேல்நோககிப் புறப்படுகின்ற இரணடு கோடுகள் அமைக்கப்பட வேணடும.

'நெற்றியின அடியில் ஓரங்குல வளவுள்ள மூலமும்(=பாதமும)அதி லிருநது தோனறி மேல்நோககிய இருகிளைகளாகிய கோடுகளும்,

அவற்றினிடையில ஓரங்குலத்திறகுக குறையாத இடைவெளியுமாகத திருநாமம் இடவேணடும்'என்று முற்காட்டிய காதயாயனீய சவேதமருதூர்தவ புணட்ரோபநிஷததிலும மூலத்திறகு இருகோடுகளின் வடிவமுடைமை கூறபபடாததனுலும, அதன் மேலுள்ள திருநாமப் பகுதிககே இருகோட்டுவடிவமுடைமையும நடுவில ஓரங்குலததிறகுக குறையாத இடைவெளியுடைமையும விதிககப்படடுள்ளதனுலும, மூககிலுள்ள மூலம இடைவெளியிலலாததெனறும அதன மேறபகுதியே இடைவெளியுடையதெனறும முற கூறிய செய்தியே விளங்குகின்றது.

இஙஙனமே 'மூக்கின மூலம தொடஙகி நெறறியின கடைப்பகுதி வரை திருமணணினுல திருநாமம இடவேண்டும புருவ நடுப்பகுதி ஆரம்பிததுத திருநாமத்திற்கு இடைவெளி அமைக்க வேணடும. அவவிடைவெளி இரணடங்குலவகலமும பககத்திலுள்ள கோடுகள ஓரஙகுலவகலமுமாக அமைகக வேணடும' என்று முறகாட்டிய பாதமோததர கணடத்தின 31 எணணிட்ட மூன்ருமத்தியாய வசனத்தினுலும், மூககின அடிபபகுதி தொடஙகி நெற்றியின கோடிவரையில் திருநாமம தரிகக வேணடுமெனபதும அதில புருவததின நடுவிலிருநதே இடைவெளியமைக்க வேண்டுமென்பதும் கூறபபட்டுள்ளதனுல, மூக்கின் அடிபபகுதியிலிருநது புருவத்தின நடுபபகுதி வரையில் இடபபடும் திருநாமமூலம இடைவெளியற்றதெனறும் அதன மேலுள்ள திருநாமமே இடைவெளியுடையதெனறும் முற கூறிய பொருளே மிக விளககமாக அறியபபடுகினறது.

முறகாட்டிய காதயாயனீய உபநிஷத்தில் 'ஏகாங்குலம பாலதலே ஊர்தவஸ்ய மூலம' என்றவிடத்தில பாலதலம என்ற சொல் நெறறியின கீழ்பபகுதியான மூககுமூலத்தைக் குறிக்கின்றது. தலம் என்ற சொல கீழப்பகுதியைக கூறுமாகையாலும் வேறு (புராணுதி) வசனஙகளோடு பொருநதவேணடியிருபபதனுலும் இங்ஙனமே கொள்ளத்தகும.

எலலா நூலகளிலும், மூககின் அடிபபகுதி தொடங்கித் திருநாமமணியவேணடுமென்பதும், அது இடைவெளியுள்ள இருகோடுகளின் வடிவமுடையதெனபதும் பிரசித்தமாயிருககினறது.

ஆகையாலதான் பாரதவாஜஸம்ஹிதையில் 'ஆசமனம செயது வெளளை மணணுல திருநாமமிட்டுக் கொள்ளவேணடும மூக்கின் மூலத்தில ஆரம்பித்துத தலைமயிர் வரை இடவேண்டும். மூககின் மூலமாவது மூககின் மூனறும பகுதியாகும். நெற்றியில் திருநாமத்தின நடுவில் (இடைவெளியில்) மஞ்சட பொடியினுல (அல்லது) நறுமணமுள்ள குஙகுமபபூப பொடியினுல் லக்ஷமியின ஸ்தானமாகிய ஸ்ரீசூாணத்தை இட வேணுும' என்று கூறப்படடது

வைகாநஸாகமத்திலும, 'ஹரியின் மஙகளமான திருநெறறியில், மூக்கின மூலம தொடஙகி—இரணடு கோடுவடிவமுள்ள திருநாமத்தைச் சாததவேணடும' எனறு சொலலப்படடது.

பராசரஸம்ஹிதையிலும திருநாமமிடுவதை விதிக்குமிடத்தில—மூக்கின மூலததில் இரணடங்குலமுள்ள பாதமும நெற்றியின நடுவில் ஒன்றரையஙகுலமுள்ள இடைவெளியும் அதன இரு பககஙகளிலும ஓரங்குலவளவுள்ள கோடுகளுமாக, அந்தணன் மிகவும் விளககமாகத் தெரியும்படியாகத் திருநாமம தரிக்க வேணடும எனறு பகரப்பட்டது.

இவைபோலவே அஙகங்குள்ள மற்ற பிரமாண வசனஙகளும் இங்கு மேற்கோளாகக் காட்டத் தக்கன. அவற்றிலும, முற்காட்டிய காத்யாயனீய—உபநிஷத்து பராசரஸம்ஹிதை பாத்மோத்தர கண்டம் ஆகியவற்றிலுள்ள வசனங்களோடு முரண்பாடில்லாமல் பொருந்த வேணடியிருபபதனுல், மூக்கின் அடிப்பகுதியில் தரிக்கப்பட்ட திருநாமத்தின் கீழபபகுதி இடைவெளியில்லாததெனறும அதன மேலுள்ள பகுதியே இடைவெளியோடு கூடிய இருகோடுகளின வடிவமுடையதென்றுமே கருதப்பட்டதாகக கொளக. அக்காரணத்தினுல்தான் திருநாமத்தின கீழப்பகுதி (பாதம்) ஓரங்குலத்திற்குக குறையாமலும இரணடங்குலததிறகு மேற்படாமலும மூககின் மூலத்தில் பரவியும இருக்கவேண்டுமென்றும கொள்க. எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அடி நடு நுனி என்று பிரிவைக கருதிக் கீழ்க்காட்டிய பாரத்வாஜஸம்ஹிதையில 'மூக்கின் மூன்ரும் பகுதி மூக்கின் மூலமென்று கருதப்படுகிறது' எனறு கூறும பரத்வாஜரால்—மூக்கை மூன்று பகுதிகளாகப பிரித்து அவற்றில் கீழுளள இரு பகுதிகளை விட்டுவிட்டு அவற்றின் மேலுள்ள பகுதி தொடஙகியே திருநாமமிட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டதாகும 'த்ரீ பாக.' எனறசொல் த்ரிஷு பாக' என்று பிரிக்கப்பட்டு மூன்றில் ஒரு பகுதியைக் கூறுகினறது. ஆக, திருநாமததிறகு நீளமும அகலமும் போல அதன் மூலத்திற்கு (பாதத்திறகு) உள்ள நீளமும் அவ்வவ்வுறுப்புக்களின் அமைப்பையொடடியும் பார்ப்பதறகு அழகாக இருக்கவேணடியதையொடடியும அவ்வவ்விடங்கட்குத தககபடி மூக்கின மூலததைக கடவாமல அமைககப்பட வேணடுமெனபது கருதப்பட்டது ஓரஙகுலம இரணடங்குலம் முதலிய அளவுவகையும மூக்கின்மூலபபகுதியில் முழுதும பரவியுள்ளமையும கூறப்படடிருததலை அநுசரிததும, திருநாமத்தை விதிக்கும் சாஸ்திரங்களில் 'திருநாமத்தை நேராகவும் அழகாகவும அழகிய இருபககக் கோடுகளையுடையதாகவும பாாப்பவர்களின் மனத்தைக் கவர்வதாகவும இடவேண்டும' என்று நேர்மை அழகுடைமை முதலிய தன்மைகளே

முக்கியமென்று முழங்கப்பட்டிருத் தலையொட்டியும் மூக்கின் மேற்பகு தியில் இடப்படும் திருநாமத்தின கீழ்ப்பகுதிக்கு, அடிமரம மலாநத தாமரை இவறறின் வடிவம் போல அரைச்சந்திரனின வடிவமும பொருநதுமெனறு கருதியே 'அஷ டமிநாளைய சந்திரகலை போனற வடி வத்தை ஆதாரமாகயுடையதாய நெறறியிலணிந்த திருநாமத்தை யுடையவன்' என்று கூறப்பட்டது.

'அஷ்டமீந்துகலாகார' எனனும பாடத்திலோவெனறல, அது நெற் றிக்கேயன்றி நாமத்திறகு அடை மொழியல்ல. இடைவெளியோடு கூடிய திருநாமத்திற்கு முழுமதியின அரைப்பகுதியோடு ஒததவடிவ முடையதும் இடைவெளியற்றது மான அஷடமி நாளைய சநதிரகலை யோடு சமானமான வடிவமுடைமை பொருந்தாமையாலும், நெற்றி யையே அவவடிவமுடையதாக வரு ணித்தல பிரசித்தமாகையாலும், முற்காட்டிய பவிஷ்யோத்தர புரா ணத்தின பதினோராமத்தியாயத்தில் திருநாமமணிவதைச சொல்லுமிடத தில் 'அஷடமிச்சந்திரகலையின வடிவ முடையதும் கண்ணுடிபோல பள பளப்புடையதுமான தனது நெறறி யில் நல்லவர்கு அடைக்கலமான ஸ்ரீநிவாஸன் திருநாமத்தை அணிநதுகொண்டான்' எனறுள்ள வசனத்தோடு பொருந்த வேண்டுகை யாலும் 'அஷ்மீநதுகலாகார' என் பது நெற்றிககே அடைமொழி யெனறு கொளளவேணும.

வராகபுராணத்தின இரணடாம் பகுதி நான்காமததியாயத்தில் பத் மாவதியின அவயவலக்ஷணங்களைக் கூறிவருகின்ற நாரதர் 'பதமாவதி உனது இந்நெற்றி மறுவற்ற அஷட மிசசநதிரனது வடிவம போன்ற வடி வமுடையதாய்க் கறுதத முனனுச்சி மயிரால் விளஙகுமதாய மனத்தை மிகக கவாவதுமாகக் காணப்படுகி றது' என்று நெறறியை அஷ்டமி நாளைய சந்திரனேடொதத வடிவம் பெறறதாகக் கூறியுள்ளமை காணத் தக்கது.

இபபாடததின்படியும, முறகாட் டிய பவிஷயோததர புராணத்தின பதினோராமத்தியாய வசனமும் காத் யாயநீயோபநிஷதது முதலியவற் றின் வசனஙகளும அத்தாடசியாக ஏற்றுக்கொளளவேணடுகையாலே, கீழககூறியபடியே (மூககில்) மூலத் தோடு கூடி (நெற்றியில்) இடை வெளியுளள இரண்டு கோடுகளின் வடிவமுடையதாகவே ஸ்ரீநிவாஸனுக் குத திருநாமம அணிவிக்க வேண டும.

நடுவில் மஞ்சள திலக ரேகை யோடு கூடி மூனறு கோடுகளை யுடைய மூலத்தைக்கொணட திருநா மநதான் முறகாட்டிய அத்தாட்சிக ளால் அறியபபட்டதாகிறது. ஸ்ரீநி வாஸனும அததகைய நாமத்தையே அணிநதுகொணடதாகத்தான் கீழக் குறித்த பவிஷ்யோத்தர புராணத்தி னல் தெரிகிறது. ஆகிலும (ஸ்ரீசூர்ணதிலக ரேகையில்லாமல) இரணடு கோடுகளையுடைய திருநாம மும பல பிரமாண நூலகளால் அறி விக்கப்பட்டிருப்பதனலும், சைவ ரின் ஆகரமிப்புக்கு முனபு வரையில் ஸ்ரீநிவாஸன் இவவிருகோட்டுத் திரு நாமததையே தரித்துவநததாகப் பெரியோாகள் கூறுவதனலும இதைத் தரிககச் செயதாலும் குற்றமேதுமில்லையென்று கொளக

இங்ஙனம் பலவித வடிவங்கள பெறறுப் பூஜைக்கு அஙகமாகிய அலஙகார ரூபங்களான திருநாமங களும, கஸ்தூரி பச்சைக்கருப்பூரம் வெளளைமண் கோபீசநதனம் முத்து பொன வெள்ளி முதலிய திருநாம மிடுதற்கு உபயோகிககும் பொருள களும சாஸதிரங்கள வாயிலாக அறி யப்படுவதனல், அவ்வக் கால தேசங் களுககுத் தக்கபடியும் அழகாயிருப் பதற்கு ஏறறபடியும அவவப்போது அவவப்பொருள்களைககொண்டு ஸ்ரீநி வாஸனுக்குத திருநாமம் சாததுவது தகுமென்றும அறிக.

ஆகையால் இபபோது, இவன் வேறு தேவதையோ எனனும் ஐயப் பாடாகிய குற்றத்திறகு இடமாகிய ஸ்ரீநிவாஸனுககு அககுறறந் தீர்வ தறகாக, இததலததினைச சைவா ஆகரமிப்பதறகு முறகாலம வரையி லிருந்த நிலைமையை அநுசரித்து, (மூககில்) மூலததோடு கூடி (நெற்றி யில்) இடைவெளியையுடைய இரு கோடுகளின் வடிவமுடையதான திருநாமம் கனமான பச்சைக் கருப பூரப்பொடியினல அணிவிககபபட வேண்டும் எனறு ராமாநுஜர் ஒழுங்கு முறை செய்தருளினா.

(தொடரும)

விஷ்ணு சிவாலயங்கள்!

தமிழ நாட்டில் விஷ்ணு சந்நதி உளள தேவாரப் பாடல பெறற சிவ ஸதலங்கள் பதினொனறு ஆகும. அவையாவன 1 செஙகல்பட்டு மாவட்டத்தில் உளள காஞ்சீபுரம், 2. திருஒததூர், 3. தென ஆறகாடு மாவட்டத்தில் உளள சிதமபரம, 4. திருநாம நல்லூர், 5. திருவககரை 6. சேலம மாவட்டததில் உளள திருச்செங்கோடு, 7. பெரியாா மாவட டததில் உளள பவானி, 8. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள திரு பழனம், 10. திருசசி மாவட்டததில் உள்ள கொடுமுடி, 11. மதுரை மாவட்டததில் உளள புத்தூர்.

எடையூர் சிவமதி.

சூரியனார் கோவில்

காலவா என்ற முனிவா விந்திய மலைச் சாரலில பர்ணக சாலை அமைத்து தவம ஆற்றினார் சோதிடத்தில் வலலவா தம ஜாதகத்தைக கணித்து கிரக நிலைகளை அறிநதார். கிரக தோஷம பரிகாரம தேட முயன்றார். கிரகஙகளைத திருப்தி செய்தால் கிரகஙகளின தொல்லை குறையும் என்று கணடார். பினபு நவக் கிரகங்களைப பூஜித்து சாந்தி செயயலாம் என்று எணணினார். பினபு நவக் கிரகஙகளைக குறித்து கடுமையான தவம செயதார நவக கிரகங்கள் இப்புதுமை கண்டு வியநதன. முனிவா தவததிறகிணஙகி அவர் முன தோன்றின. முனிவர் அவர்களை வணஙகி தனனையும தன் சந்ததியினரையும் அவை துனபப்படுததலாகாது என்று வரம் கேட்டார். நவக்கிரகங்கள அவவரங்களைத் தநதன. கிரகங்களின அதிதேவதைகள இது கணடு வெகுண்டன கிரகஙகளுக்கு வரம கொடுக்க உரிமை கிடையாது என்றும, அவரவா பாப புண்ணிய பிரகாரம மககளை பீடிபபதே அவாகள கடமை என்று கூறினர். பின்பு அதிதேவதைகள அவைகளுககுத தொழு நோய் கொண்டு துனபுறச் சபிததனர்

நவக கிரகஙகள் தஙகள் சாபத்தை கண்டு அஞசின. அதைப் போக்குமபடி கேட்டுக கொணடன.

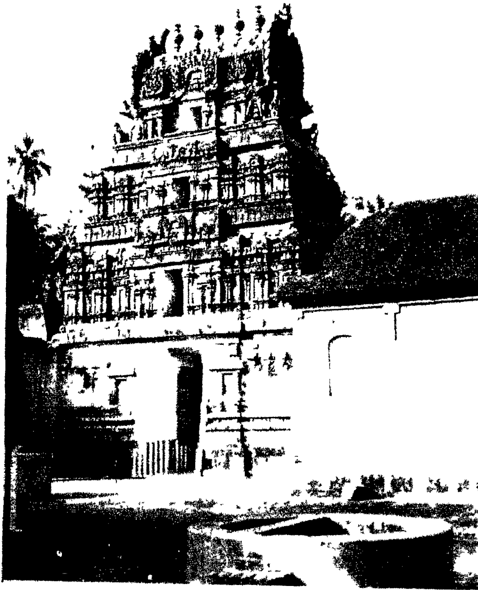
அவாகள நவககிரஙகளை சோழ நாட்டில உளள திருமஙகலககுடி பக்கலில உளள அர்க்க வனத்தை அடைநது ஒனபது தீர்ததங்களில் நீராடி கார்த்திகை முதல் ஞாயிறு முதலகொணடு 11 ஞாயிறு நீராட வேணடும என்று கூறினா. பினபு சிவனையும் பாாவதியையும வழிபடடு, திங்கட கிழமைகாலை வெள்ளெருக் கில தயிர் சாதம புசிக்க உததிரவிட்டன

நவககிரகஙகள அவவிதமே செய்ய தொழு நோய விடுபட்டு நனமைகளை அடைநதன. அவவாறு தவம் செய்த இடமே இப்போது சூரியனாா கோவில (அருககன - சூரியன, அருக்கு - வெளளெருககு) இததலத்தில தல விருட்சம வெளளெருக்கு. சிவ பெருமான அருள செய்தாா. இததலததில பரிவார தேவதைகள இல்லாமல முதலிடம பெறறு விளங்கினர்.

மறற கோவிலகளில் நவக் கிரகங்கள பரிவாரமாக அமைநதுள்ளன. இங்கு சூரியன பிரதான மூர்ததி. ஏனைய எடடு கிரகஙகளும அவை இருக்க வேண்டிய இடங்களில் முறையாக அமைககபபடடுள்ளன.

இததலததில சூரியனை பரீக்ஷிதது மகாராஜாவும, சோமனை சிதராஙகத பாணடியனும, சனியை நளனும, அஙகாரகனை புரூரவசுவும, புதனை சோமசனமனும, பிரகஸபதியை இந்திரனும, சுககிரனை துாம கேதுவும வழிபடடாாகள இஙகு சூரிய சகாயததால வெறறியுணடாகும வழிபட்டால ஏழரையாடடை சனி அஷடம சனி ஜனம சனியுளளவாகள் இஙகு 2½ மாதம தஙகி வழிபட்டால நிவாததி அடைவா

திருவாவடுதுறை ஆதீனததை சாாநதது இககோவில. தஞசாவூா-மாயூரம்-ஆடுதுறை வழியாகச செலலலாம். ஆடு துறையிலிருநது வடக்கே ஒரு கல மாயூரம, கும்பகோணம்-அணைககரை பஸஸிலும் செலலலாம்.

சூரியனார் கோவில் முகப்புத் தோற்றம.

மூலஸ்தானம் :

சிவசூர்ய நாராயண சுவாமி
உஷாதேவி பிரத்யு ஷா தேவி
(ஒளி-நிழல்)

சூர்யபகவானுடைய உக்ரகத்தைத் தணிக்க குரு பகவான நின்றகோலத்தில் எதிரில் எழுநதருளியுளளார்.

சுற்றுக் கோவில்கள்; மூலவர்கள்:

சனி: வாகனம் கிடையாது. நின்ற கோலம் அபய ஊரஸத்தம்.

புதன· வாகனம கிடையாது. அபய ஊரஸ்த்தம.

அங்காரகன. நினற கோலம். அபய ஊரஸ்த்தம்.

சநதிரன: கையில குமுதம் மலர்ந்தும் மலராமலும்.

கேது: அஞசலி அஸ்ததம. நின்ற கோலம். பாம்பு தலை மனித சிரஸ்.

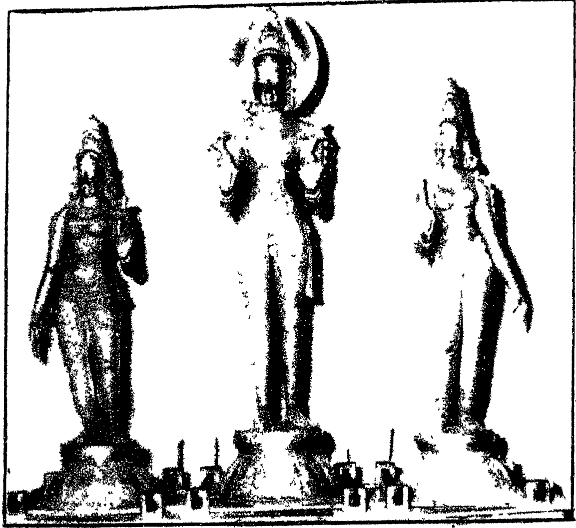
சுக்ரன: நினற கோலம். இரண்டு கை அபய ஊரஸ்த்தம்.

ராகு: அர்த்த சரீரம். உடலில் அகழ்வடு உள்ளது. சட்டுவத்தால் வெட்டபபட்டது. முகம் பாம்பு மற்றும் மனிதன். கீழப்பாகம் கிடையாது. பலி பீடம் பாதி.

சண்டிகேசர் :

தேஜஸ்சண்டன. அஞசலி ஹஸ்த்தம். மலர்ந்த தாமரை கையில் செருகி உளளது

கோவிலின் உள் புறம் முழு சிவாலயம் ஒரு அங்கணத்தில் உள்ளது.

சூரியன் தேவியாருடன்.

தீர்த்தம்:

சூரிய தீர்த்தம். சூரிய புஷ்கரணி (காஞ்சி ஆச்சார்யாள் இதில் ஸ்நானம் செய்தாராம்).

விநாயகர்:

கோள் தீர்த்த விநயகர். கோவில் ரதம மாதிரி அமைப்பு. மூலஸ்தானத்தில இரண்டு துவார பாலகர்கள் தண்டி-பிங்களன் கோவிலின முன் அஸ்வ வாகனம். சூரியனுக்கு சிமம ராசி ஆகையால் சிம்மத்துடன் கூடிய அஸ்வம் காணப்படுகின்றது.

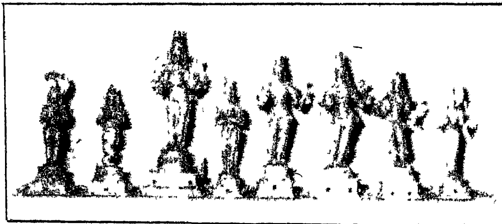
கோவில் விமானம் பல குதிரைகளுடன் கூடியது.

அஸ்த்திர தேவர்-சூரியன் இரண்டு கைகள் தாமரையுடன்.

(ஊரு ஹஸத்தம்-முழங்கால் வரை உள்ள கை)

உற்சவர்களின் கையில் ஆயுதங்கள்:

1 சூரியன்-இரண்டு கைகளில தாமரை
உஷா-நீலோதபலம.
சாயா-தாமரை.
2. சனி - 4 கைகள் - சூலம் கதை அமபு வில் வரத ஹஸ்தம
3. குரு - 4 கைகள் - அபய வரத ஹஸதம. கமண்டலம தண்டம
4 புதன-4 கைகள்-புத்தகம கமண்டலம தண்டம சின முததிரை.
5 அஙகாரகன - அக்ஷமாலை கமணடலம் தண்டம சின் முததிரை வரத ஹஸ்ததம
6. சந்திரன்-கைகளில அலலி அபய வாத ஹஸ்த்தம்

மற்றைய 8 கிரகங்கள்

அஸ்த்திரதேவர் சூரியன்

குதிரை வாகனம

7. சுக்கிரன்-2 கைகள்-அஞசலி.
8. ராகு-பாமபுடல-அஞசலி
9. கேது-அஞசலி ஹஸ்த்தம.

பல கல்வெட்டுகள் உளளன இக் கோவிலில். இககோயிலே கி. பி. 1070-1118 வரை சோழநாட்டை ஆண்ட முதலாம குலோத்துஙகன கட்டியதாகவும் இக்கோவிலிலுள்ள மூாததத்தை மார்த்தாண்டதேவன் என்று அழைத்தான் என்றும் ஒரு கல் வெட்டு கூறுகின்றது.

பக்கவில் சூரியனுர் கோவில் ஆதி னம் உளது. திருக்கயிலே ஸ்ரீகந்த பரம்பரை ஆதினம ஸ்ரீ சிவாக்கிரக யோகிகள் ஆதினம். ஆதினகர்த் தர் ஸ்ரீலஸ்ரீ தெயவ சிகாமணி ஞான தேசிக பரமாசசார்ய சுவாமிகள் 26-வது பட்டம

நவக்கிரகஙகளுககுத தனித்தனி சிறப்பான தலங்கள் உளளன அவை யாவன.

சூரியன-சூரியனுர் கோவில
சந்திரன்-திஙகளுா
அங்காரகன-வைதீஸ்வரன கோவில்
புதன்-திருவெண்காடு
குரு-திட்டை-ஆலஙகுடி
சுக்ரன்-திருநாவலூர்
சனி-திருநளளாறு
ராகு கேது-காளததி.

★

(கட்டுரையும, படங்களும்: திரு. எம். இராமகிருஷ்ணு-மாயூரம)

(8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மற்றொரு ஜடப்பொருளுக்குமிடையே உள்ள வேற்றுமை ஆகியவை த்வைத சித்தாந்தத்தின் உயிர்நாடிகள்.

உலகம் உள்ள பொருள். பேதமே உண்மையானது. ஆன்மாக்கள் மஹாவிஷ்ணுவைச் சேர்ந்தவை ஆன்மாக்களில் உயர்ந்தவை தாழ்ந்தவை என்ற பேதம் உண்டு. கடவுள் ஆன்மா உலகம் மூன்றும் என்றும் உள்ளனமையின. இறைவன் மட்டுமே சார்பற்றவன். அவனே சர்வோத்தமன், குணபூர்ணன். ஆன்மாக்களில் ஸாத்விக ஆன்மாக்கள் மோக்ஷத்தை அடைகின்றன ராஜஸ ஆன்மாக்கள் சம்சாரத்தில் உழல்கின்றன. தாமஸ ஆன்மாக்கள் நரகத்தில் வீழ்கின்றன மஹாவிஷ்ணுவின் ஆற்றலுக்கு லக்ஷ்மி என்று பெயர். இறைவன் சார்பற்றவன். ஆனால் சார்புடையவற்றுள் லக்ஷ்மி முதன்மையானவள். லக்ஷ்மியாகிய சக்தியின் மூலம் திருமால் உலகைப் படைக்கிறான்.

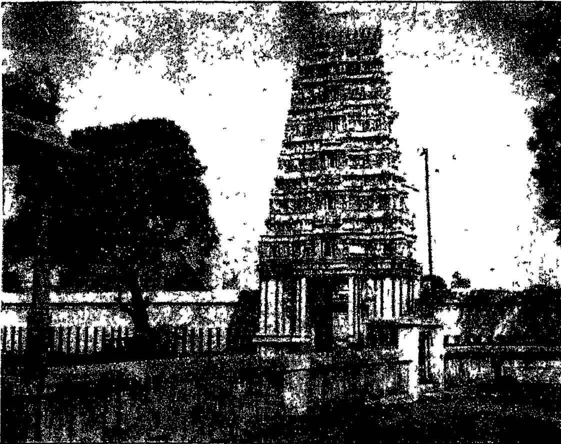
ஆன்மாவானது தான் இறைவனைச் சேர்ந்தது என்று எப்போது அறிகிறதோ அப்போது வீடு பேறடைய வாய்ப்பைப் பெறுகிறது. இறைவனுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் மத்யஸ்தர் வாயுவேயாகும். ஆன்மா விடுதலை பெற வாயுவின் கருணை வேண்டும் அவரே இறைவனுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் மத்தியஸ்தராவார் த்வைத வேதாந்தத்திற்குரிய நூல்கள் சர்வமூலம் என்ற பெயரால் மத்வரால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன துரஸ்ருதி, தத்வ நிர்ணயம், விஷ்ணு தத்வ நிர்ணயம் போன்ற நூல்களில் மத்வர் இக்கருத்துக்களைப் பெற வைக்கிறார் வேதாந்த சூத்திரத்திற்கும், ரிக் வேதத்தில் காணப்படும் மூலமந்திரங்கட்கும், பல உபநிஷதங்களுக்கும், பகவத் கீதைக்கும், மஹாபாரதத்திற்கும், பாகவதத்திற்கும் மத்வர் உரை எழுதியிருக்கிறார் ராமானுஜரைப் போலவே மத்வரும் ஹரிநாராயணனையே பூர்ணமான தெய்வமாகக் கொண்டவர். தமது தத்துவமுறையில் மத்வருக்கு ஹரியே மிக உயர்ந்த, இருந்தபடி இருக்கும் பொருள். உலகம் ஓர் உள் பொருள். பேதமே உண்மையானது. ஆன்மாக்கள் யாவும் ஹரியைச் சார்ந்தே விளங்குவன. அவற்றில் உயர்ந்தவை தாழ்ந்தவை என்ற தர வித்தியாசம் உண்டு.

மோக்ஷம் என்பது ஆத்மா தனக்கியல்பான ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பதாகும். அதற்கு ஹரிநாராயணனிடம் அப்பழுக்கற்ற பக்தியே வழியாகும். அந்த ஹரியை நாம வேதத்தின் மூலமாக அறியலாம். மோக்ஷத்தை அடையும் ஆன்மாக்கள் பலதரப்பட்டவை எனினும் அவை குற்றங்களினின்று விடுபட்டவை ஒன்றுக்கொன்று முரணானவை அல்ல. அவை யாவுமே பிரமத்தை அறிந்தவை என்பவை யாவும் மத்வர் கண்டறிந்த கொள்கைகளாகும்.

மனிதர்களின் துயரங்களுக்கெல்லாம் காரணம் அவர்கள் அகந்தையும், தம் மனப்போக்கின்படி நடப்பதும்தான் தம் விதியை நிர்ணயித்துக் கொள்ளத் தமக்கு உரிமை இருப்பதாக மனிதர்கள் ஆணவம் கொள்வதாலேயே அல்லல் உறுகின்றனர். நம் துயர் நீங்கவேண்டுமெனில், பகவானிடம் பக்தி செலுத்தவும் பிறர் துயர்களையும் நாம் பாடுபட வேண்டும். பகவான் நமக்கு லௌகிகமாகவும் ஆத்மார்த்தமாகவும் உதவும் ஆப்தன் என்ற எண்ண வேண்டும் என்பது மத்வரின் உபதேசமாகும்.

மத்வர் சுமார் 79 வருட காலம் மட்டுமே இவ்வுலகில் ஜீவித்ததாகக் கருதப்படுகிறது. அவர் எழுதிய நூல்கள் 39 என்று கூறுகின்றனர். மத்வரின் வாழ்க்கை சரித்திரம் இனிய 1008 பாக்களால் 16 அதிகாரங்களைக் கொண்டதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீரங்கம், கன்யாகுமரி போன்ற பல திவ்ய க்ஷேத்ரங்களில் மத்வர் பல சாதுர் மாஸ்ய விரதங்களை நடத்தினார். ஒருநாள் ஸத்ரயோபநிஷதம் என்ற நூலை சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசித்துக் கொண்டிருக்கையில் தம் அந்திமம் நெருங்கியதை உணர்ந்து, தம் சிஷ்யர்கட்கு பகவானின் கிருஷ்ணநாமத்தையும் உபதேசத்தையும், நாடெங்கும் பரப்பும்படி கட்டளையிட்டுவிட்டு விதேகமுக்தி அடைந்தார். மத்வர் மறைந்த தினம் மாக சுத்த நவமியாகும் மத்வர் இன்றும் பதரிகாசிரமத்தில் யோக நிலையில் தவத்தில் இருந்து வருவதாகவும் கூறப்படுகிறது. ❀

வட திருமுல்லை வாயில் கோயில்-திரு. டி. ஸ்ரீநிவாசன்-சென்னை-35.

(4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சிவலிங்கத்தில் காணக்கூடிய உருவம். அநத உருவம-சகளம இன னது என கூறமுடியாததது: உறுப்புகள இல்லாமல இருபபது அருவம-நிட்களம் உருவம உண்டு உறுபபுகள் இல்லை. இவவிரு தனமைகளும பெற்றதால் சிவலிஙகம அருவுருவத திருமேனி

'' காணாத அருவினுக்கும உருவினுக்
கும காரணமாய்
நீள்நாகம அணிந்தாாக்கு
நிழறகுறியாம சிவலிங்கம ''

எனப் பெரிய புராணம கூறுகிறது.

சிவலிங்கத் தத்துவம் :

பூடைததல் காததல அழிததல் முதலியவறறால உலகததைச சித்த ரித்தலாகிய சிவபெருமானின பிர பாவமே இலிஙகம இலிங்கம என பது கல், மணி, படிகம, உலோகம், மரம, மண முதலியவறறால அமையப் பெறறது.

சிவலிங்க வடிவில் சிவநாபம் (உருததிரமாகிய குழவி) ஞானசக்தி; சிவநாபததின கீழே உடுக்கைப்போல் அமைந்தும மேல் பீடத்தின் ஒரு பக்கமாக நீண்ட கோமுகி பொருந் திய ஆவுடையாளாகிய பீடம் கிரியா சக்தி. வட்டமாகிய கீழபீடம் இச்சா சக்தி சிவநாபம சிவவடிவும், உருத் திர வடிவும, பீடம சக்தி வடிவும, கீழ்பீடம் பிரம வடிவும், மேலுள்ள ஆவுடையாள் பீடம் விஷ்ணு வடிவும் ஆகும்.

சிவலிங்கம கிழக்கு அல்லது மேற்கு நோக்கி அமையப பெறறால் அதன கோமுகி வடக்கு நோக்கியும், வடக்கு அல்லது தெற்காக அமைந்தால் அதன கோமுகி கிழக்கு நோக்கி அமைநது இருக்கும் என்று சமய நூல்கள் கூறுகினறன.

ஞானசகதி குறைநது கிரியா சக்தி மிகுந்து நின்றும், ஞானசகதி மிகுந்து கிரியாசக்தி குறைந்து நிற்கும் நிலையில் அதிகார சிவம என்ற பெயர் பெறும். அதிகார சிவம ஐந்தொழிலைச் செயவது. ஞானசக்தி குறைந்து கிரியா சக்தி மிகுந்து நிற்குமபோது மகேசுவரன என்றும, ஞானசகதி மிகுநது கிரியா சகதி குறைநது நிற கும போது சுதத விததை எனறும பெயர் பெறும

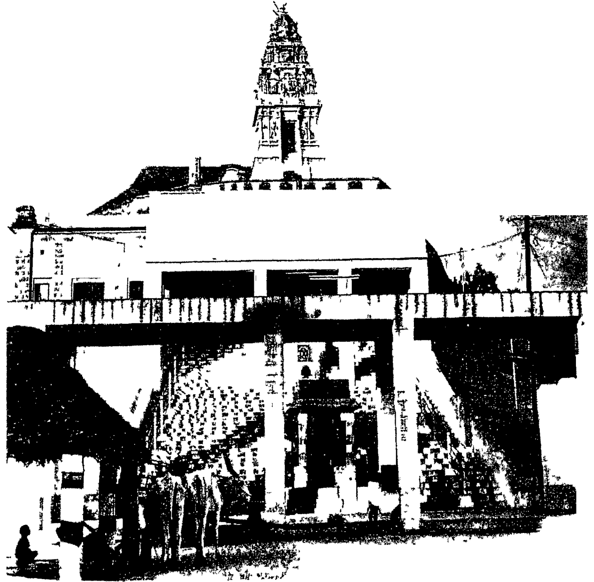
மகேசுவர வடிவம்இருபபததைநது பேதஙகளை உடையது. இநத வடிவததில எலலா உறுப்புகளையும கண்ணால பாாககமுடியும. எனவே இவ வடிவம சகளம ஆயிறறு. சநதிர சேகரா, உமாமகேசுவரர், இடபாருடா, சபாபதி, கலயாணசுநதரா, பிட்சாடனா, காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, சுவநதராரி, மாதஙகாலி, வீரபத்திரா, அரியாத்தா, அாததநாரீசுவரா, கிராதர், கங்காளர், சணடேசானுக்கிரகர், நீலகணடா, சக்கரப் பிரதானா, கஜமுகானுககிரகர், சோமாஸ்கநதா, ஏகபாதர், சுகாசீனர், தடசிணாமூர்த்தி, இலிங்கோத்பவர் என இருபத்தைவரும மகேசுவரமூர்த்தியாவர். இவர்களைத் தவிர இவற்றின் பேதமாக சரபமூர்த்தி, வாகமூர்த்தி, சேததிர பாலகமூாததி, ஏகபாத திரிமூாத்தி முதலிய பல சிவமூர்த்தங்களும உளளன

இமமூர்ததிகளனைவரும சிவலிங்க மூர்ததியின - சதா சிவமூர்ததியின் ஈசானம, சத்தியோசாதம, வாம தேவம், அகோரம, தறபுருடம் என்று 5 முகங்களின் அம்சத்தையும் அதிகாரத்தையும கொண்டவை.

சிவாலயங்களில் நிகழும திருவிழாக்களில மூலஸ்தானச் சிவலிஙக மூர்ததியின் பிரதிநிதியாகவே இம் மகேசுவர மூாத்திகளில் ஒருவா வீதி உலாவிறகு எழுந்தருளுவதை நாம காண்கிறோம

மகேசுவர மூர்த்தி வகை :

மகேசுவரமூாத்திகள் — போக மூாத்தி, கோர மூர்த்தி, யோக மூர்த்தி. அம்மையாரோடு கூடிய இன்ப நிலையில் எழுந்தருளியுள்ள

ஸ்ரீகல்யாண வேங்கடேஸ்வர பெருமாள் கோவில்-கரூர்: திரு. கே. சிதம்பரம்-கோவை

சந்திரசேகரர், உமா மகேசுவரர், இடபாருடர், சோமாஸ்கந்தர் முதலியோா போகமூர்த்தியாவா அமமை யாா இனறி வீரநிலையில் எழுநதருளியுள்ள காமாரி, காலாரி, கங்காளா, வீரப்ததிரர் முதலியோா கோர மூர்த்தியாவர் யோக நிலையில் எழுந்தருளிய சுகாசீனா, தடசிணாமூர்த்தி முதலியோா யோகமூர்த்தியாவா.

இம்மை, மறுமை இனபங்களைப் பெற விரும்புவோரும, உலகப்புகழ் சம்பாதிக்க விருமபுவோர் போக மூர்த்தியை வழிப்படுதல் வேண்டும் எனறும, உலகில் பகையை வெலல விருமபுவோா, வினையை ஒழிக்க கருதுவோர் கோரமூர்த்தியை வழிப்படுதல வேண்டும என்றும், வீடுபேற்றைப் பெற விரும்புவோர் யோக மூர்த்தியை வழிப்படுதல் வேண்டும் எனறும சமயநூல்கள் எடுத்துக் கூறுகினறன.

சிவமயம்

'எல்லாம சிவமயம' என்பா முனனோர். எல்லாம் வல்ல சிவனாரிடத்தில் உலகும், உயிர்களும பொலிவுறுகின்றன. பூதங்களுள் புனலும் அனலும் அவரிடத்தே பொலிகினறன. பாம்பும், காளையும், சிங்கமும், யானையும் அவரோடு சேர்ந்து விளஙகுகினறன. இவையனைத்தும் 'எல்லாம சிவமயம்' என்பதை உணர்த்துகினறன. சிவஞானம் பெறுகினறவாகளுக்குப் பாமபும், புலியும, பசுவும, சிஙகமும் ஒனறே சிவம் எனறசொல் மங்களம எனனும் பொருள உலகை, உயிர்களைச் சிவத்துககு அனனியமாகக் காணபது அமஙகளம. இவவுண்மையை உணாநது அதறகேறப ஒழுகுவார்கு நலன பயபபது சிவஞானம்.

சிவசக்தி

சிவனாரின் திருமேனியில் அர்த்தநாரீசுவரத திருமேனி எனற ஓர் அறபுதக் காட்சியைக காணகினறோம். சிவனார் மாதொரு பாகமானவராகக் காண்கினறோம். ஒரே வடிவத்தில் பாதி ஆண், பாதி பெண். இறைவனை இயற்கையில காணும போது இது பொருந்துமோ என ஐயுறலாம தாவர உலகில ஒரே வடிவத்தில ஆண் இயலபும பெண இயல்பும சேர்நதிருக்கினறது ஒரேமலரில் ஆணபாகம, பெணபாகம ஆகிய இரணடும உளளது இவவிரண்டின கூட்டுறவால் ஓர் புதிய விதை உண்டாகின்றது தாவரஙகளுள ஒவவோா உயிரும அதனதன தாய தநதையரின பாதிப்பகுதி அமசம பெறறே விளஙகுகினறது மனித சமுதாயத்தை ஓா உருவாகக கருதினால், அதில ஒரு பகுதி ஆணும மற மற்றொரு பகுதி பெண்ணும ஆகினறது

இயறகை எனபது சைதனயம, ஜடம எனற இரண்டு தததுவங்களைக கொண்டது. எது அறிகினறதோ அது சைதனயம. எநத உடலின மூலமாக எந்தக கருவியின மூலமாக அறிவு விளங்குகின்றதோ, அந்தக் கருவி ஜடம. உயிர் அறிவது உயிர், உடலின மூலமாக அறிவது, உயிரும உடலும இணைந்திருப்பது வாழ்க்கை. உயிாத் தத்துவம் சிவம். உடல் தத்துவம சகதி. உடல் இல்லாமல உயிர் தன்னை விளக்காது. உயிா இல்லாமல் உடல் எதற்கும் உதவாது. இரண்டன் கூட்டுறவால இயறகை திட்டம் நிறைவேறுகினறது. சிவ தத்துவததுககும, சக்தி தததுவததிற்கும் புறமபாக இயறகையில் எதுவுமினறு, சிவசக்தியாக - மாதொரு பாகம் ஆனவராக — அாததநாரீசுவராகவும எம்பெருமான எஙகும நீக்கமற நிறைநது விளங்குகினறாா என அறியலாம

சிவாலயங்கள்

சிவபெருமான, தமமை மெயயன்புடன வழிபடும தேவர்கட்கும, மானிடர்கட்கும, மறற உயிர்கட்கும் அருள புரியும பொருட்டு, தமது அருவநிலையிலிருந்து இறங்கி அருவுருவததிருமேனி அலலது உருவுததிருமேனி கொண்டு எழுநது அருளிய இடமே ஆலயம அல்லது திருககோவிலாகும்.

ஆலயம் என்பது ஆனமா இறைவனிடம சேர்வதற்குரிய இடம். 'ஆலயம' எனபது ஆ+லயம் என அமைநது 'ஆ' எனபது ஆன்மாவையும-சீவனையும், 'லயம' என்பது லயித்தலையும - சேர்தலையும் குறிக்கும 'ஆ' என்பது பசு 'லயம்' எனபது லயித்தல். பசு என்பது பதி-பசு-பாசம என்னும் சூத்திரத்தினபடி ஆன்மாவாகும் பதி-பரமானமா, பசு - சீவானமா, பாசம — பரமானமாவிறகும சீவான்மாவிற்கும இடையில உள்ள ஈடுபாடு-லயம். ஆனமாவின் ஆணவமலம அடங்குவதறகுரிய இடம் ஆலயம எனறும் கொளளலாகும்.

கோயில எனனும சொல் கோ+இல (கோயில்) 'கோ' எனபது இறைவனையும, இல எனபது இறைவன எழுந்தருளி திகழுமிடம் எனபதாகும்.

பழத்தின் இரசம போலவும, விறகில் தீ போலவும, எள்ளில் நெய் போலவும், பாலில் வெண்ணெய போலவும் எங்கும நீக்கமற நிறைநது மறைநது நின்ற சிவ பரமபொருள் ஆலயங்களில் தயிரில நெய போல் நின்று ஆனமாக்களுககு அருள புரிந்தியங்குகினறாா. அனபாகள் எளிதில் இறைவனின அருளைப்பெறும இடங்களாகத் திகழ்வன சிவலாயங்கள்.

பாடல் பெற்ற சிவத் தலங்கள்:

புண்ணிய பாரதப் பூமியில எண்ணிறந்த சிவத்தலஙகள அமைநதுளளன. அவற்றுள் மூர்த்தி, தலம, தீர்த்தம எனற மூன்றால் சிறபபுடைய சிவத்தம் தலஙகள மிகபபல. அவறறில 274 சிவத்தலஙகள முக்கியமானவையாகப் போறறபபடுகின்றன. இச் சிவத்தலஙகளிலஇநதியாவிலுமஇலங்கையிலும உள்ள தலங்களும இடம் பெறறுள்ளன. இச்சிவததலங்கள் தாமாகவே முககியததுவம வாயந்தன. புகழ் பெறற சைவ சமய குரவர்களாகிய அபபா, சுநதரர், சம்பநதர், மாணிக்கவாசகா ஆகியோரால் போற்றிப் பாடப் பெறறதால்

மேலும் பெருமை பெற்று விளங்கு கின்றன.

பாடல்பெறற சிவத்தலஙகள் 274 இல், சோழமண்டலததில 190 தலங் களும் (காவிரிக்கு தெனகரையில் 127 ம், வடகரையில் 63-ம ஆகும) பாணடி நாட்டில் 14 தலஙகளும, மலே நாட்டில் ஒன றும, துருவ நாட் டில் ஒன்றும், கொஙகு நாட்டில் 7 தலங்களும, நடுநாட்டில் 22 தலங்க ளும், தொணடை நாடடில 32 தலங் களும் வடஇந்தியாவில 5 தலங்களும் இலங்கையில் 2 தலங்களும் அமைநது விளஙகுகினறன.

சிவத்தலத் தொகுதிகள்

சிவத்தலங்கள் பலவற்றுள் சிற்சில தலஙகள் ஒவவொரு வகைச சிறபபுக காரணமாகத தொகுதிகளாக வகுக் கப் பெற்றும் போற்றப்பட்டும் வரு கின்றன.

1. முக்தித் தலங்கள் காசி, காஞசி வடமதுரை, அயோத்தி, பூரி, அவந் திகா, துவாரகை என்ற ஏழு தலங் கள்.

2. தென் கயிலாயத்தலங்கள: காள த்தி, திருச்சிராப்பள்ளி, திரிகோண மலே என்ற மூன்று தலங்கள

3 பஞ்சபூதத்தலங்கள திருவாரூர் அலலது காஞசிபுரம பிருதிவிதலம, திருவானேககா அப்புததலம், திரு வண்ணாமலே தேயுததலம, காளத்தி வாயுததலம, சிதம்பரம் ஆகாயத் தலம். *

4. பஞ்ச சபைத்தலஙகள திருவாலங் காடு இரததினச்சபை, சிதம்பரம் கனகசபை, மதுரை இரஜிதசபை, திருநெலவேலி தாமிரசபை, திரு குற்ருலம் சிததிரசபை.

5. பஞ்ச காடடுத்தலங்கள திருவெண் பாக்கம் இலந்தைக்காடு,திருபபாசூர் மூங்கிற்காடு, திருவாலங்காடு ஆலங் காடு, திருவெவவூா ஈககாடு, திரு விற்கோலம் தர்ப்பைக்காடு

6. பஞ்ச நாதத் தலங்கள் ஐநது தலஙகளில் உளள ஈசனின திருப பெயர் நாதம் என முடியும். விசு நாதம், சோமநாதம, சுகந்நாதம், இராமநாதம, வைததியநாதம.

7. காசிக்கு சமமானத் தலங்கள:திரு வெண்காடு, திருவையாறு, மாயூரம், திருவிடைமருதூா, திருச்சாய்க்காடு, திருவாஞசியம்.

8 மூனறு காயாரோகணத்தலஙகள்: காஞ்சி, குடநதை, நாகப்பட்டினம்:

9 மூனறு மயானங்கள காஞ்சி, திருககடவூா, திருநாவலூர்

10. எடடு வீரத்தான தலங்கள் சிவ பெருமான அசுரா முதலியோரைத் தண்டிதத எட்டுததலஙகள

திருககண்டியூர்—பிரமாவின 5-வது தலையைககொயதது
திருக்கோவலூர்—அநதகாசுரனேக் கொன்றது
திருவதிகை—திரிபுரம் எரிததது
திருபபறியலூா—தககன் சிரங் கொயதது
திருவிறகுடி—ஜலந்தராசுரனேக கொன்றது.
வழுவீர்—கஜாசுரனேக்கொனறது
திருக்குறுக்கை—காமனே எரித்தது
திருக்கடவீா—இயமனே உதைத்தது.

11. எழுவிடங்கத் தலங்கள்: உளி யால் செதுக்கப்படாமல், தான் தோன்றியாக-சுயம்புவாகச சிவ பெருமான் விளஙகும் தலஙகள் இத் தலஙகளில உளள உதசவ மூாததி களில சோமாஸகநத மூாததி விசே ஷா இமமூர்ததம வீதி வலம வரும்பொழுது ஒரு தனி நடன மாடிககொணடு வருவா. இவ்வகை யாலும் இத்தலஙகள விசேடம்.

திருவாரூா—வீதி விடஙகா—அசபா நடனம்.
திருநள்ளாறு—நகரவிடஙகர்—உன் மத்த நடனம்.
நாகைக காரோணம—சுநதர விடங் கா—பாராகார தரஙக நடனம்.
திருக்காருயில்—ஆதிவிடஙகா—குக் குட நடனம்.
திருகோளிலி—அவனிவிடஙகா— பிருஙகநடனம்.
திருவாயமூர்—நீலவிடங்கா—கமல நட னம்.
திருமறைககாடு—புவனி விடஙகர்— அசம்பாத நடனம்.

12 ஏழு ஸ்தான தலங்கள்: திரு வையாறு, திருப்பழனம், திருசோற் றுத்துறை, திருவேதிகுடி, திருக் கண்டியூர், திருப்பூந்துருத்தி, திரு நெயத்தானம.

13 ஆறு தாண்டவத் தலங்கள்: இததலஙகள ஒவவொனறிலும சிவ ஞர் ஒரு தனி நடனம் ஆடினர்.

சிதமபரம்—ஆனநதத் தாண்டவம.
பேரூர்—ஆனந்தக்கூத்து தாண்டவம.
திருவாரூர்—அசபா தாண்டவம்.
மதுரை—ஞானச்சுந்தரத தாண்டவம்.
புக்கொளியூர்—ஊர்த்துவத தாண்ட வம்.
திருமுருகன்பூண்டி—பிரமதாணடவம்.

சிறபபுமிக்க சிவத் தலங்கள:

மேற்கூறிய பலவகையில் சிவத் தலங்கள் பல சிறப்புறறு விளங்கினு லும, அச்சிறபபுகளிலும் மேலான தொரு சிறப்பு வகையால பல தலங் கள் சிறபபுமிககனவாகத திகழ்கின றன எண்ணிறநத சிவத்தலங்கள் இருப்பினும, சமயக்குரவர்களின் பாடலகளேப் பெறற தலங்களே சிறப்புடையவனவாகவும் முக்கிய மானவையாகவும போறறபபடுகின் றன. சிவனின் திருவருட சிறப்பா லும, சமயககுரவர் பாடற் சிறப்பா லும விளஙகும சிவத்தலங்கள் பல அற்புத நிகழ்ச்சிகளால் மேன் மேலும சிறப்புற்று ஒப்பற்ற நிலே யில் விளஙகுகினறன

பாடல் பெறற சிறப்போடு, அற் புதஙகளின சிகரமாக அமைநதுளள சிவததலஙகளேபபோற்றி வழிப்பட்டு உய்தல் நமமவரின கடமையாகும்.

"சங்கநிதி பதுமநிதி இரண்டும தந்து
தரணியொடு வான ஆளத்தருவ ரேனும்
மங்குவார் அவர்செல்வம மதிபபோம் அல்லோம்
மாதேவாக்கு ஏகாந்தர் அலலர் ஆகில்
அங்கமெலாம குறைந்தழுகு தொழு நோயராய்
ஆ உரிதது தினறுழலும புலேய ரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க்கு அன்பர் ஆகில்
அவர் கணடீர் நாம வணங்கும் கடவு ளாரே"

★ செய்திச் சுருக்கம் ★

இசைச் சொற்பொழிவு

அண்மையில திருப்பதி ஸ்ரீ அனன மாச்சார்யா கலா மநதிரததில தி. தி. தேவஸதான இந்து தாம ரக்ஷுணு சமஸ்தா மற்றும திருபபதி ராமகிருஷ்ணு சேவா சமதி சார்பில ஹைதராபாத் ராமகிருஷ்ணு மடத தின் தலைவா தவத்திரு ஸ்ரீ ரங்க ஞுதானந்தா சுவாமிகள ''இன்றைய உலகிற்கு கீதையின் செய்தி'' எனும் தலைப்பில் சிறப்பு சொற்பொழிவாற்

றினுர். அவர்தம் ஆங்கிலச் சொற்பொழிவினைத தெலுங்கில், திரு. ச. லக்ஷ்மணயயா அவர்களால மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இச் சொற்பொழிவினை ஒட்டி ஏறபாடு செயயப்பட்ட விழாவிறகு தி.தி.தே. செயலாட்சித தலைவர் திரு. எம். குமாரசுவாமி ரெட்டி அவர்கள தலைமை வகிக்க, தி. தி. தே பொது ஜனத் தொடாபு அலுவலா திரு. ஆர். சூர்யநாராயணமூர்த்தி அவா கள் நன்றி நவின்ருா. பின்னர் அடுத்த நாள காலை, சுவாமிஜி அவர் கள் தி. தி தேவஸதானததாரின உடல் ஊனமுறறோர் பயிறசிப பள்ளி, குருடா செவிடர் பளளி, பாலமநதிர், செயறகை கை கால உறுபபு தயாரிபபு நிலையம ஆகிய வற்றிறகு வருகை புரிநது, தி தி தேவஸதானத்தின பல்வேறு திட டஙகளைப பாராட்டிப பேசினுர்

பேச்சுப் போட்டி

இமமாதம கடைசி வாரததில தான் கொண்டாட இருககும தனது பொனவிழாவை ஒட்டி, தி தி தேவஸ்தானம நாட்டில உளள பல் வேறு பல்கலைககழக அளவில முது கலை மாணவாகளுககிடையே 'பேச் சுப்போட்டி' ஒனறினையும, ஆநதிர மாநில அளவில உயர்நிலைப பள்ளி மாணவாகளுககிடையே பேசசுப் போட்டி ஒனறினையும் நடத்துவ தென்று மேலாணமை முடிவு செய் துளளது. இதுபறறி, சமபந்தபபட் டவர்களுடன மேலாண்மை ஏற் கெனவே தொடாபு கொண்டுளளது.

பரிசளிப்பு விழா

தி. தி. தேவஸதான இந்து தர்ம ரக்ஷுணு சமஸதா ஆதரவில் திருபபதி அன்னமாச்சார்யா கலா மநதிரத தில் 12-12-83 முதல் 16-12-83 வரை கீதை ஜெயந்தி கொண்டாடப பட்டது. இதுபோது, தி தி.தேவஸ் தானத்தாரின திருபபதி இநது தாம ரக்ஷுணு சமஸ்தாவின ஆதரவில ஒவ வொருஆணடும ஆநதிரமாநிலததைச சோந்த பல்வேறு பளளி மாணவா களுககிடையே இநது சமய புராணங கள மறறும் இதிகாசங்கள் சம்பந தப்பட்ட பாடங்களில் ''சானறிதழ தேர்வுகள'' நடத்தி, தேர்நதெடுக் கபபட்ட முதல் மூன்று நிலை மாண வாகளுககுப் பரிசுகள வழங்கப்பட்டு வருகின்றது இவ்வகையில் இது வரை 50,000 மாணவர்கள் இப போட்டியில் கலநது கொணடனா. இவ்வாண்டில நடததபபட்ட தேர் வில் முதல மூன்று நிலைகளில் முதன் மைப பெறறு விளஙகிய திரு. எம முனிராஜுலு, குமாரி எஸ வசநதுரா, குமாரி பி. சாநதா ஆகியோாககு, இது ஒட்டி ஏற்பாடு செயயபபடட விழாவில, தி. தி. தே. செயலாடசித தலைவா பரிசுகள் வழஙகினா இதுபோது அவர் உரையாறறுகையில, பல சமய நிகழசசிகளை பலவேறு மொழிகளில் பதிவு செயது, ''அப்பதிவுச சுருள்'' பெட்டிகளை நாட்டில் உள்ள கோயிலகள, மறறும பஜனை மடங் கள போனற சமயக கூடஙகளுககுப் பயனதரும வகையில, வழங்குவதற் கான திட்டம ஒனறினைப் பெரிய அள வில தி தி. தேவஸதானம மேற் கொளள இருககிறது எனறு குறிப் பிட்டார் இப்போட்டியில் இந்து அலலாத வேறறுச சமயத்தைச் சோநத மாணவாகளும கலந்து கொண்டு, குறிப்பிடும் அளவு மதிப் பெண்கள பெற்ற நாயகல்லு ராமுடு (கிறித்துவர்) முகமது ரஹீ முததின, முனவாா (முகமதியர்கள்). ஆகிய மாணவாகளுககும பரிசுகள் வழஙகப்பட்டன

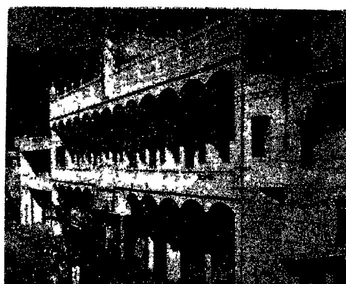
டிசமபா '83 ஸப்தகிரியில திரு. எம. எஸ. பிசசுமணி அவர்கள எழு திய ''இரடசாபநதனம'' எனும கட் டுரையில, பிடமறற திருமண் காபபை அணிபவாகளை பிரபநநா நுஷ்டானம் எனும் நூல கண்டித திருககும செயதியை குறிபபிட்டி ருந்தார். இவவிஷயம் திரு. ஆா. ஸ்ரீநிவாசக தேசிகன போன்ற பல வைணவ அனபர்களை பெரிதும் பாதித்திருப்பது அறிநது உண்மையி லேயே வருநதுகினறோம. ஏற்பட்ட தவறுககு மனனிக்க வேண்டுகிறோம்.

★

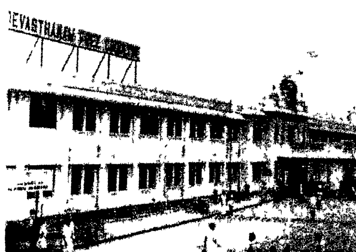
EDITED AND PUBLISHED ON BEHALF OF THE T. T. DEVASTHANAMS BY K. SUBBA RAO, M.A. AND PRINTED AT T. T. D. PRESS BY M. VIJAYAKUMAR REDDY, MANAGER, T. T. D. PRESS, TIRUPATI-517501.

9

13

10

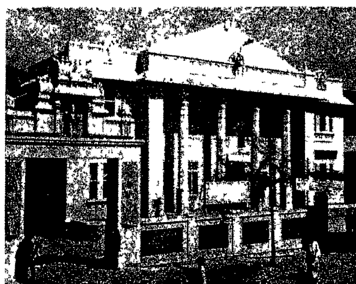
14

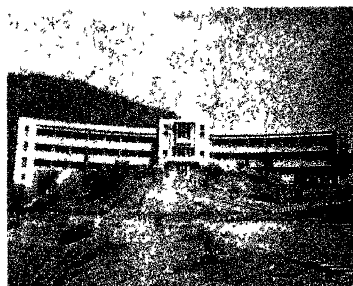
11

15

12

16

